അധ്യായം 4

അന്നിസാഅ് (സ്ത്രീകൾ)

അവതരണം മദീനയിൽ, വചനങ്ങൾ 176.

ആമുഖം

സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല ഉപദേശങ്ങളും നിയമങ്ങളും ഈ അധ്യായം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന് 'അന്നിസാഅ്'(സ്ത്രീകൾ)എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉഹുദ് യുദ്ധ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഈ അധ്യായത്തിലെ പല സൂക്തങ്ങളും അവതരിച്ചതെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഉഹുദ് യുദ്ധാനന്തരമുണ്ടായ പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കുമുള്ള പരിഹാരനിർദേശങ്ങളും നിയമങ്ങളും ഈ അധ്യായം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

بسم الله الرحمن الرحيم

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُواْ رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَاء وَاتَّقُواْ اللّهَ الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالأَرْحَامَ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

1. അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, ഒരൊറ്റ ആത്മാവിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു തന്നെ അതിൻെറ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവർ ഇരുവരിൽ നിന്നുമായി ധാരാളം പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും (ഭൂമിയിൽ)പരത്തുകയും ചെയ്ത നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ. യാതൊരുവൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ (അവകാശങ്ങൾ) ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, ആ അല്ലാഹുവിനെയും കുടുംബബന്ധങ്ങളെയും നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സദാ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

1: മനുഷ്യവർഗത്തിൻെറ ഉത്ഭവ ചരിത്രമാണ് ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ആദിപിതാവായ ആദമിനെ മണ്ണിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഖുർആൻ (3:59)-ലും മറ്റും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതേ ആത്മാവിൽനിന്നുതന്നെ അതിൻെറ ഇണയേയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ സൃഷ്ടിപ്രക്രിയ ഖുർആൻ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ഇണ എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യകുലത്തിൻെറ ആദിമാതാവായ ഹവ്വാ ആകുന്നു.

ആദമിൻെറ സന്തതികൾ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാകുന്നു. ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഏകനായ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളും ആദമിൻെറ മക്കളുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അധമത്വമോ ശ്രേഷ്ഠതയോ ഉണ്ടെന്ന സങ്കൽപം അടിസ്ഥാനരഹിതമാകുന്നു.

മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവനെ മുൻനിറുത്തി പരസ്പരം പലതും അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക എന്നത് മനുഷ്യൻെറ പ്രകൃത്യായുള്ള കടമയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനുശേഷം മനുഷ്യൻ സൂക്ഷിക്കാനും ആദരിക്കാനും കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യം കുടുംബബന്ധവും ബന്ധുക്കളുടെ അവകാശവുമാണ്. മനുഷ്യർക്ക് തൻെറ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനുശേഷം ഏറ്റവും അധികം കടപ്പാടുള്ളത് തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളോടാകുന്നു. കുടുംബബന്ധത്തിൻെറ മഹത്വത്തെയും വിശുദ്ധിയെയുമാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

وَآتُواْ الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ وَلاَ تَتَبَدَّلُواْ الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلاَ تَأْكُلُواْ أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ﴿٢﴾

2. അനാഥകളുടെ മുതല്‍ നിങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക്‌ ഏല്‍പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. നല്ലതിനുപകരം ദുഷിച്ചത്‌ നിങ്ങള്‍ മാറ്റിയെടുക്കരുത്‌. നിങ്ങള്‍ അവരുടെ മുതല്‍ സ്വന്തം മുതലിനോട്‌ ചേര്‍ത്ത്‌ തിന്നുകയും അരുത്‌. തീര്‍ച്ചയായും അത്‌ മഹാപാപമാകുന്നു.

2: അനാഥര്‍ക്ക്‌ പ്രായപൂര്‍ത്തിയാവുകയും അവര്‍ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കാന്‍ പ്രാപ്തരാവുകയും ചെയ്താല്‍ അവരുടെ ധനം യാതൊരു വീഴ്ചയും കൂടാതെ അവര്‍ക്ക്‌ ഏല്‍പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. അനാഥകളുടെ നല്ല ധനം ഇങ്ങോട്ടെടുത്ത്‌ പകരം ചീത്ത മുതല്‍ അങ്ങോട്ട്‌ കൊടുക്കുകയും അരുത്‌.

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلاَّ تُقْسِطُواْ فِي الْيَتَامَى فَانكِحُواْ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ النِّسَاء مَثْنَى وَثُلاَثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلاَّ تَعْدِلُواْ فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلاَّ تَعُولُواْ ﴿٣﴾

3. അനാഥകളുടെ കാര്യത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ നീതിപാലിക്കാനാവില്ലെന്ന്‌ ആശങ്കിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഇഷ്ടപ്പെട്ട (മറ്റു) സ്ത്രീകളില്‍നിന്ന്‌ രണ്ടോ മൂന്നോ നാലോ പേരെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്നാല്‍ (ഭാര്യമാര്‍ക്കിടയില്‍) നീതി പുലര്‍ത്താനാവില്ലെന്ന്‌ നിങ്ങള്‍ ആശങ്കിക്കുന്നുവെങ്കില്‍ ഒരുവളെ മാത്രം (വിവാഹം കഴിക്കുക). അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെ(ഭാര്യമാരാക്കുക). നിങ്ങള്‍ പരിധിലംഘിക്കുന്നവരാകാതിരിക്കാന്‍ അതാണ്‌ ഏറ്റം നല്ലത്‌.

3: ഈ വചനത്തിന്‌ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നല്‍കിക്കാണുന്നുണ്ട്‌. സമൂഹത്തില്‍ അനാഥകളുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും സംരക്ഷണം ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്നും അവര്‍ ഒരു വിധത്തിലും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയോ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാവതല്ലെന്നും ഈ വചനം നിര്‍ദേശിക്കുന്നു. ഈ സൂക്തം ബഹുഭാര്യത്വത്തെ സോപാധികമായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേ അവസരത്തില്‍ നാലു ഭാര്യമാരില്‍ കൂടുതല്‍ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാന്‍ പാടില്ലെന്ന കാര്യത്തിലും പണ്ഡിതന്മാര്‍ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്‌. ഇസ്ലാമിനുമുമ്പ്‌ പത്തും അതില്‍ കൂടുതലും സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വാക്യം മുഖേന ഇസ്ലാം ഭാര്യമാരുടെ എണ്ണം നാലില്‍ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി. ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചശേഷം ബഹുഭാര്യത്വം സ്വീകരിച്ച പുരുഷന്മാരില്‍, നാലില്‍ കൂടുതലുള്ള ഭാര്യമാരെ മോചിപ്പിക്കുവാന്‍ നബിതിരുമേനി(സ) കല്‍പിച്ചതായി പ്രബലമായ പ്രവാചക വചനങ്ങളില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നിലധികം പേരെ ഭാര്യമാരാക്കുമ്പോള്‍ അവര്‍ക്കിടയില്‍ തുല്യനീതി പാലിക്കാന്‍ കഴിയുമെന്ന്‌ സ്വയം ബോധ്യമുണ്ടായിരിക്കണം. അതില്ലെങ്കില്‍ ഒരു സ്ത്രീയെ മാത്രമേ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കാവൂ. നീതി പാലിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ പൂര്‍ത്തീകരിക്കാത്ത വിധത്തില്‍ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നത്‌ ഇസ്ലാമിന്റെ ആനുകൂല്യത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തലും അല്ലാഹുവിനെ വഞ്ചിക്കലുമാണ്‌. ഒന്നിലധികം വിവാഹം ചെയ്ത ഒരുവന്‍ കണക്കിലധികം ഒരുത്തിയിലേക്ക്‌ തൂങ്ങിയാല്‍ അന്ത്യനാളില്‍ അയാള്‍ പക്ഷം തളര്‍ന്ന്‌ വരുമെന്ന്‌ പ്രവാചകന്‍(സ) താക്കീത്‌ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്‌.

സ്വസ്ഥവും ഭദ്രവുമായ കുടുംബജീവിതത്തിന്‌ ഇസ്ലാം നല്‍കിയ പ്രാധാന്യം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോള്‍ ഒരു പുരുഷന്‌ ഒരു സ്ത്രീ എന്നതാണ്‌ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ താല്‍പര്യം. ദമ്പതികള്‍ക്കിടയില്‍ പരസ്പര വിശ്വാസവും മൈത്രിയും ഐക്യവും സഹകരണ സന്നദ്ധതയും നിലനിര്‍ത്താന്‍ കഴിയുന്നതും ഒരു പുരുഷന്‌ ഒരു സ്ത്രീ എന്ന അവസ്ഥയിലാണ്‌. എങ്കിലും സമൂഹങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും ജീവിതത്തില്‍ ബഹുഭാര്യത്വം അനിവാര്യമാകുന്ന ഘട്ടങ്ങളുണ്ടാകും. അതിനാല്‍ ബഹുഭാര്യത്വം ഇസ്ലാം നിരോധിച്ചിട്ടില്ല.

മൊത്തം സ്ത്രീവിഭാഗത്തിൻെറ ക്ഷേമവും സുരക്ഷിതത്വവുമാണ്‌ ബഹുഭാര്യത്വം അനുവദിച്ചതിലൂടെ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത്‌ ദീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്‌. അനാഥരെപ്പോലെ സമൂഹത്തിലെ അവശവിഭാഗമായ സ്ത്രീകളും പരിരക്ഷിക്കപ്പെടേണം എന്ന ആശയത്തിൻെറ പ്രായോഗികരീതികളുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ്‌ ഖുർആൻ ബഹുഭാര്യത്വം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്‌. എന്നാൽ ഇതിലെ അനുവാദത്തെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും അതേ സൂക്തത്തിൽതന്നെ അതിനു നിശ്ചയിച്ച ഉപാധി തീരെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്ത്‌ ഭാര്യയും കുട്ടികളുമുള്ള സമ്പന്നർ വീണ്ടും വീണ്ടും വിവാഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്‌ കുടുംബജീവിതത്തിൽ പല പ്രശ്‌നങ്ങളും സൃഷ്‌ടിക്കുന്നുണ്ട്‌.അങ്ങനെ സ്ത്രീകളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി നൽകിയ ഒരു നിയമം അവരുടെ മർദനോപകരണമായിരിക്കുകയാണ്‌. ബഹുഭാര്യത്വത്തിൻെറ ദുരുപയോഗം മൂലം കണ്ണീരു കുടിക്കുന്ന പല സ്ത്രീകളും ഇന്ന്‌ സമുദായത്തിലുണ്ട്‌.

وَآتُواْ النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ﴿٤﴾

4. സ്ത്രീകൾക്ക്‌ അവരുടെ വിവാഹമൂല്യം നിങ്ങൾ സന്മനസ്സോടെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഇനി അതിൽനിന്ന്‌ എന്തെങ്കിലും അവർ നല്ല മനസ്സോടെ വിട്ടുതരികയാണെങ്കിൽ ആയതു സസന്തോഷം നിങ്ങൾ ഭുജിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

4: വരൻ വധുവിന്‌ നിർബന്ധമായി കൊടുക്കേണ്ട സമ്മാനമാണ്‌ മഹ്‌ർ(വിവാഹമൂല്യം). മഹ്‌ർ സ്ത്രീകളുടെ അവകാശമാണ്‌. വധുവിന്‌ ലഭിക്കുന്ന വിവാഹമൂല്യം അവർക്കുതന്നെ അവകാശപ്പെട്ടതാണ്‌. എന്നാൽ അവർ സ്വന്തം നിലയ്ക്ക്‌ തങ്ങളുടെ വിവാഹമൂല്യം പൂർണമായോ ഭാഗികമായോ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്‌ മടികൂടാതെ പുരുഷന്മാർക്ക്‌ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്‌.

وَلاَ تُؤْتُواْ السُّفَهَاء أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللّهُ لَكُمْ قِيَاماً وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُواْ لَهُمْ قَوْلاً مَّعْرُوفًا ﴿٥﴾

5. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ നിലനിൽപിന്‌ ആധാരമാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സമ്പത്ത്‌ വിവേചനശക്തിയില്ലാത്തവർക്ക്‌ വിട്ടുകൊടുക്കരുത്‌. എന്നാൽ അവർക്ക്‌ അതിൽനിന്ന്‌ ആഹാരം കൊടുക്കുകയും വസ്ത്രം കൊടുക്കുകയും അവരോട്‌ നല്ല വാക്ക്‌ പറയുകയും ചെയ്യുക.

5: മനുഷ്യരുടെ നിലനിൽപിൻെറയും ക്ഷേമത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനോപാധിയാണ്‌ സമ്പത്ത്‌. അതിനാൽ സമ്പത്ത്‌ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വിവേകമില്ലാത്ത മന്ദബുദ്ധികളെയും മനോരോഗികളെയും അത്‌ ഏൽപിക്കരുത്‌. ധനത്തിൻെറ ഉടമാവകാശം അവർക്കാണെങ്കിലും മന്ദബുദ്ധികളുടെ ധനം അവർക്ക്‌ വിട്ടുകൊടുക്കരുത്‌ എന്നാണ്‌ ഉദ്ദേശ്യം. അവരുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

وَابْتَلُواْ الْيَتَامَى حَتَّىَ إِذَا بَلَغُواْ النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُواْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلاَ تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُواْ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُواْ عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

6. വിവാഹപ്രായമാകുംവരെ അനാഥകളെ നിങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക.അങ്ങനെ അവർ കാര്യപ്രാപ്‌തി കൈവരിച്ചതായി കണ്ടാൽ അവരുടെ ധനം അവർക്ക്‌ ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കുക.അവർ വളർന്നുവലുതാവുകയാണല്ലോ എന്നു കരുതി നിങ്ങളത്‌ ധൂർത്തായും ധൃതി

യായും തിന്നുകൂടാത്തതാകുന്നു.ഇനി(അനാഥരുടെ ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന) വല്ലവനും സമ്പന്നനാണെങ്കില്‍ അതില്‍ നിന്ന്‌(ഒന്നും കൈപറ്റാതെ) മാന്യത പുലര്‍ത്തട്ടെ. വല്ലവനും ദരിദ്രനാണെങ്കിലോ, അതില്‍നിന്നും ന്യായമായി മാത്രം അയാള്‍ ആഹരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ ധനം അവരെ തിരിച്ചേല്‍പിക്കുമ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ അതിന്‌ സാക്ഷിനിര്‍ത്തേണ്ടതുമാണ്‌. കണക്കു നോക്കാന്‍ എത്രയും മതിയായവനത്രെ അല്ലാഹു.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاء نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

7. മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത ബന്ധുക്കളും വിട്ടേച്ചുപോയ ധനത്തില്‍ പുരുഷന്മാര്‍ക്ക്‌ വിഹിതമുണ്ട്‌. മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത ബന്ധുക്കളും വിട്ടേച്ചുപോയ ധനത്തില്‍ സ്ത്രീകള്‍ക്കും വിഹിതമുണ്ട്‌. (ആ ധനം) കുറവായാലും കൂടുതലായാലും ശരി. ഈ വിഹിതം (അല്ലാഹുവിനാല്‍) നിര്‍ണയിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

7:ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത്‌ അറബികള്‍ക്കിടയില്‍ ചില അനന്തരാവകാശ സമ്പ്രദായങ്ങള്‍ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.എന്നാല്‍ മരണപ്പെടുന്ന ഉറ്റവരുടെയും ഉടയവരുടെയും സ്വത്തില്‍ സ്ത്രീകള്‍ക്കും കുട്ടികള്‍ക്കും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അനന്തരാവകാശ ക്രമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളായി ഈ വചനം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന നിയമങ്ങള്‍ ഇവയാകുന്നു:

1- അനന്തരാവകാശ സ്വത്തില്‍ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സ്ത്രീകള്‍ക്കും അവകാശമുണ്ട്‌.

2- സ്വത്തുടമ മരണപ്പെടുമ്പോള്‍ ബാക്കിയായി അവശേഷിക്കുന്ന ധനത്തിനു മാത്രമാണ്‌ അനന്തരവകാശ നിയമം ബാധകമാകുന്നത്‌. മരണപ്പെട്ടവന്റെ കടവും നിയമാനുസൃതമായ വസിയ്യത്തും കഴിച്ചു ബാക്കി മാത്രമേ അവകാശികള്‍ക്കുള്ളു.

3- ദായധനം എത്ര തുഛമായാലും വിഭജിക്കപ്പെടണം. മരിച്ച ആള്‍ ഒരുടുപ്പ്‌ മാത്രമാണ്‌ ശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളുവെങ്കില്‍ അതും അവകാശികള്‍ക്കിടയില്‍ വിഭജിക്കപ്പെടണമെന്നാണ്‌ കര്‍മ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

4- മരണപ്പെട്ട ആളുടെ മക്കളോ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളോ ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്‌ അനന്തരാവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാനദണ്ഡം.പരേതനോട്‌ ഏറ്റം അടുത്തുനില്‍ക്കുന്നവര്‍ക്കാണ്‌ ദായധനം ലഭിക്കുക. ഉദാഹരണമായി പിതാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തില്‍ പിതാമഹനും പുത്രന്റെ സാന്നിധ്യത്തില്‍ പൗത്രനും ദായധനം ലഭിക്കുകയില്ല.

5- ഓരോ അവകാശിക്കുമുള്ള ഓഹരി അല്ലാഹു നിര്‍ണയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്‌. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഓഹരി അവകാശികള്‍ക്ക്‌ വകവെച്ചുകൊടുക്കല്‍ നിര്‍ബന്ധമാണ്‌.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُوْلُواْ الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُواْ لَهُمْ قَوْلاً مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾

8. ഓഹരി വെക്കുമ്പോള്‍ ബന്ധുക്കളും അനാഥരും അഗതികളും സന്നിഹിതരായാല്‍ അതില്‍ നിന്നു അവര്‍ക്കും എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കുകയും അവരോട്‌ നല്ലവാക്ക്‌ പറയുകയും ചെയ്യുക.

8: അനന്തര സ്വത്ത്‌ ഭാഗിക്കുന്നിടത്ത്‌ ദായധനത്തിന്റെ നിയമപരമായ അവകാശികളല്ലാത്ത അടുത്തവരോ അകന്നവരോ ആയ മറ്റു ബന്ധുക്കളും കുടുംബത്തിലെ ദരിദ്രരും അഗതികളും അനാഥകളും സന്നിഹിതരായാല്‍ അവര്‍ക്കും വല്ലതുമൊക്കെ കൊടുക്കണമെന്നാണ്‌ അവകാശികളോട്‌ കല്‍പിക്കുന്നത്‌.

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُواْ مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُواْ عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّهَ وَلْيَقُولُواْ قَوْلاً سَدِيدًا ﴿٩﴾

9. തങ്ങൾക്കു പിറകെ ദുർബലരായ മക്കളെ വിട്ടേച്ചുപോയാൽ (അവരുടെ ഗതിയെന്താകുമെന്ന്) ഭയപ്പെടുന്നവർ (അതുപോലെ മറ്റുള്ളവരുടെ മക്കളുടെ കാര്യത്തിലും) ഭയപ്പെടട്ടെ. അവർ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും നല്ല വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യട്ടെ.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

10. തീർച്ചയായും അനാഥരുടെ മുതലുകൾ അന്യായമായി തിന്നുന്നവർ അവരുടെ വയറുകളിൽ തിന്നു(നിറക്കു)ന്നത് തീ മാത്രമാകുന്നു. അവർ നരകത്തിൽ വേവുകതന്നെ ചെയ്യും.

10:അനാഥകളുടെ ധനം ന്യായമല്ലാത്ത രൂപത്തിൽ കവർന്നെടുക്കുന്നവർക്കുള്ള ഗുരുതരമായൊരു താക്കീതാണിത്. ഏഴു മഹാപാപങ്ങൾ നബി(സ) വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണിയ ഒന്നാണിത്.

يُوصِيكُمُ اللّهُ فِي أَوْلاَدِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الأُنثَيَيْنِ فَإِن كُنَّ نِسَاء فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلأُمِّهِ السُّدُسُ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَآؤُكُمْ وَأَبناؤُكُمْ لاَ تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعاً فَرِيضَةً مِّنَ اللّهِ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلِيما حَكِيمًا ﴿١١﴾

11. നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു: പുരുഷന് രണ്ടു സ്ത്രീകളുടെ വിഹിതത്തിനു തുല്യമായ ഓഹരിയാണുള്ളത്. ഇനി രണ്ടിലധികം പെണ്മക്കളാണെങ്കിൽ (പരേതൻ)വിട്ടേച്ചുപോയ സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗമാണ് അവർക്കുള്ളത്. ഒരു പുത്രി മാത്രമേയുള്ളുവെങ്കിൽ പകുതിയാണ് അവൾക്കുള്ളത്. അയാൾക്ക് (പരേതന്)സന്താനമുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളിലോരോരുത്തർക്കും ദായധനത്തിൻെറ ആറിലൊന്നുവീതം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇനി അയാൾക്ക് സന്താനമില്ലാതിരിക്കുകയും മാതാപിതാക്കൾ (മാത്രം) അയാളുടെ അനന്തരാവകാശികളായിരിക്കയുമാണെങ്കിൽ അയാളുടെ മാതാവിന് മൂന്നിലൊരുഭാഗം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇനി അയാൾക്ക്(പരേതന്) സഹോദരങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ മാതാവിന് ആറിലൊന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കും. (ഈ വിഹിതങ്ങളെല്ലാം നൽകേണ്ടത്) പരേതൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്വിയ്യത്തുകൾക്കും കടങ്ങൾക്കും ശേഷമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളോ നിങ്ങളുടെ മക്കളോ, പ്രയോജനത്താൽ നിങ്ങളോട് ഏറ്റം അടുത്തവരെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള (ഓഹരി) നിർണയമാണിത്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

11: മക്കളുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും അനന്തരാവകാശവിഹിതങ്ങളാണ് ഈ സൂക്തം നിർണയിക്കുന്നത്. പരേതന് വല്ല കടബാധ്യതയുമുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ വിട്ടേച്ചുപോയ സ്വത്തിൽനിന്ന് ആദ്യമായി കടം വീട്ടണം. വസ്വിയ്യത്തിനു മുമ്പ് കടം തീർത്തുകൊള്ളണമെന്ന് നബി(സ) വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആകെ സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു മാത്രമെ ആർക്കെങ്കിലും വസ്വിയ്യത്ത് മുഖേന നൽകാൻ പാടുള്ളൂ. പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമപ്രകാരം അനന്തര സ്വത്തിൽ ഓഹരിയില്ലാത്ത ബന്ധുക്കളിൽ സഹായത്തിനർഹരായിക്കാണുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് യുക്തം പോലെ വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി, അനാഥയായ പൗത്രനോ പൗത്രിയോ, കഷ്ടപ്പാടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പുത്രന്റെ വിധവയോ, അല്ലെങ്കിൽ വല്ല സഹോദരനോ സഹോദരിയോ, സഹോദരന്റെ പത്നിയോ പുത്രനോ മറ്റോ സഹായാവശ്യക്കാരായി കാണുന്ന പക്ഷം അവർക്ക് വസ്വിയ്യത്ത് വഴി ഓഹരി നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള അവശന്മാരാരും ബന്ധുജനങ്ങളിലില്ലെങ്കിൽ, അർഹരായ മറ്റുള്ളവർക്കോ ജനക്ഷേമ പ്രവർത്തനത്തിനോ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതിനായി വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അനന്തരാവകാശികൾക്ക് വസ്വിയ്യത്ത് പാടില്ലെന്ന് നബി(സ) പ്രത്യേകം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

വസ്വിയ്യത്ത്, അർഹരായ ബന്ധുക്കളുടെ അവകാശങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലായിരിക്കരുത്. വസ്വിയ്യത്തുകൊണ്ട് അവകാശികൾക്ക് നഷ്ടമേൽപിക്കുന്നത് വൻപാപങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്ന് തിരുവചനത്തിലുണ്ട്. മറ്റൊരു പ്രവാചക വചനം ഇപ്രകാരമാണ്. 'മനുഷ്യൻ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ സ്വർഗത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കും. പക്ഷേ, മരണവേളയിൽ വിദ്രോഹകരമായ വസ്വിയ്യത്ത് വഴി തന്നെ നരകപാതകിയാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരുകർമ്മംകൊണ്ടു ജീവിതറിക്കാർഡ് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും'.

നിയമപരമായ അനന്തരാവകാശികൾക്കുള്ള ഓഹരികൾ അല്ലാഹു നേരിട്ട് നിശ്ചയിച്ചതാണ്. അതായത് നിയമപരമായ അവകാശികൾക്കുള്ള വിഹിതം അല്ലാഹു അവർക്ക് വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. സ്വത്തുടമകളോ അവകാശികളോ ഈ വസ്വിയ്യത്ത് ലംഘിക്കാവതല്ല. ഇസ്‌ലാമിനു മുമ്പ് സ്ത്രീകൾക്ക് അനന്തരാവകാശം തീരെ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് അനന്തരാവകാശം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും അത് പുരുഷന്റെ പകുതിയായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും സാമ്പത്തിക ബാധ്യതകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം പരിഗണിച്ചാണ് സ്ത്രീക്ക് പുരുഷവിഹിതത്തിന്റെ പകുതിയായി നിശ്ചയിച്ചത്.ഇസ്‌ലാമിക സാമൂഹികക്രമത്തിൽ സ്ത്രീക്ക് ആരോടും സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയില്ല. സ്ത്രീ തനിക്കോ മക്കൾക്കോ ജീവനാംശം നല്കാൻപോലും ബാധ്യസ്ഥയല്ല. സ്ത്രീകളുടെ സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, പിതാവ്, ഭർത്താവ്, സഹോദരന്മാർ, മക്കൾ ഇവരിലാരെങ്കിലുമാണ് സ്ത്രീകളുടെ സ്വന്തം ജീവിതച്ചെലവുകൾ വഹിക്കേണ്ടത്. അവൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ചെലവ് നടത്തേണ്ടത് അവരുടെ പിതാവാണ്. കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷിതാവും സ്ത്രീയുടെ നാഥനും പുരുഷനാണ്. കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ബാധ്യതകൾ നിർവഹിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം പൂർണമായും പുരുഷനിലാണ്. വിവാഹത്തിലൂടെ പുരുഷൻ ഭാര്യയുടെ ജീവിതച്ചെലവും കൂടെ ഏറ്റെടുത്ത് സാമ്പത്തിക ബാധ്യത വർധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ദായധനാവകാശത്തിൽ പുരുഷന് കൂടുതൽ വിഹിതം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِن بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
مِمَّا تَرَكْتُم مِّن بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ
فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا
أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

12. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ വിട്ടുപോയതിന്റെ പകുതി നിങ്ങൾക്കുള്ളതാകുന്നു- അവർക്ക് മക്കളില്ലെങ്കിൽ. അഥവാ അവർക്ക് മക്കളുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വിട്ടേച്ചുപോയതിന്റെ നാലിലൊന്നാണ് നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവുക- അവരുടെ വസ്വിയ്യത്തുകൾ പൂർത്തീകരിക്കുകയും കടങ്ങൾ

വീട്ടുകയും ചെയ്തശേഷം. നിങ്ങൾ വിട്ടുപോയ സ്വത്തിൽ നാലിലൊന്ന് അവർക്കുള്ളതാണ്- നിങ്ങൾക്ക് മക്കളില്ലെങ്കിൽ. നിങ്ങൾക്ക് മക്കളുണ്ടെങ്കിലോ, അവരുടെ വിഹിതം നിങ്ങൾ വിട്ടുപോയതിൻെറ എട്ടിലൊന്നാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ വസ്വിയ്യത്തും കടവും കഴിച്ച ശേഷം. മരിച്ചത് പിതാവോ മക്കളോ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലാത്തവനും ഉറ്റവരായി ഒരു സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ഉള്ളവനുമായ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആണെങ്കിൽ അവരിലോരോരുത്തർക്കും അയാളുടെ സ്വത്തിൽ ആറിലൊന്നിന്നവകാശമുണ്ട്. സഹോദര സഹോദരികൾ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെല്ലാവരും അയാളുടെ സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിലൊന്നിൽ പങ്കാളികളായിരിക്കും. ദ്രോഹകരമല്ലാത്ത വസ്വിയ്യത്തും കടവും കഴിച്ച്. ഇതൊക്കെയും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വസ്വിയ്യത്താകുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും ഏറെ ക്ഷമിക്കുന്നവനുമത്രെ.

12: ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെയും, മാതാവിൻെറ ഭാഗത്തിൽകൂടിയുള്ള സഹോദരസഹോദരിമാരുടെയും അനന്തരാവകാശവിഹിതമാണ് ഈ സൂക്തം വിവരിക്കുന്നത്.

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

13. ഇവയെല്ലാം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പരിധികളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുന്നവരാരോ, അവരെ താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന സ്വർഗീയാരാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. അതത്രെ മഹത്തായ വിജയം.

وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

14. ആർ അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ ദൂതനെയും ധിക്കരിക്കുകയും അവൻെറ പരിധികളെ മറികടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവനെ അല്ലാഹു നരകത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവനതിൽ നിത്യവാസിയായിരിക്കും. അപമാനകരമായ ശിക്ഷയാണ് അവന്നുള്ളത്.

13,14: അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമപരിധികൾ ലംഘിക്കുകയും മറികടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള ഭയാനകമായ ഒരു താക്കീതാണിത്. അവൻെറ നിയമപരിധികൾ ലംഘിക്കുന്നവർക്ക് ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയാണ് ഈ സൂക്തത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇഹലോകത്ത് മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം പരലോകത്ത് ശാശ്വതമായ സ്വർഗത്തിന്മേലുള്ള സ്വന്തം അവകാശവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും നിത്യനരകമാകുന്ന മഹാവിപത്തിലേക്ക് സ്വയം കടന്നുചെല്ലുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇത്ര ഭയാനകമായ താക്കീതുണ്ടായിട്ടും അല്ലാഹു തൻെറ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർദേശിച്ച നിയമപരിധികൾ പല പ്രദേശങ്ങളിലും മുസ്ലിംകൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും ദൈവികസീമകൾ അതിലംഘിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ 'കൂട്ടുകുടുംബസ്വത്ത്' സമ്പ്രദായമാണ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിലർ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും തുല്യാവകാശം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ സ്ത്രീകൾക്ക് സ്ഥിരമായി അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു. ദേഹേച്ഛക്കു വഴിപ്പെട്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ ഭൗതികവും പാരത്രികവുമായ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച അതിർവരമ്പുകൾ തകർക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ധിക്കാരമാകുന്നു.

وَاللاَّتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُواْ عَلَيْهِنَّ أَرْبَعةً مِّنكُمْ فَإِن شَهِدُواْ فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللهُ لَهُنَّ سَبِيلاً ﴿١٥﴾

15. നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽ അനാശാസ്യനടപടിയിലേർപ്പെടുന്നവർക്കെതിരെ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നാലുപേരെ സാക്ഷികളായി കൊണ്ടുവരിക. നാലുപേർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവെങ്കിൽ അവരെ മരണം പിടികൂടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു മറ്റൊരു വഴി അവർക്ക് തുറന്ന് കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുംവരെ വീടുകളിൽ തടഞ്ഞുവെക്കുക.

وَاللَّذَانَ يَأْتِيَانِهَا مِنكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُواْ عَنْهُمَا إِنَّ اللهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾

16. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ ഹീനവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്ന ഇരുവരെയും നിങ്ങൾ പീഡിപ്പിക്കുക. അവരിരുവരും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും സ്വയം നന്നാവുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങളവരെ വിട്ടേക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം ഏറെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

15,16: പതിനഞ്ചാം വചനം വ്യഭിചരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണെന്നും ഹീനവൃത്തികൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വ്യഭിചാരമാണെന്നുമാകുന്നു ഭൂരിപക്ഷ പണ്ഡിതന്മാരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം. അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു മറ്റൊരു നിയമം നൽകുന്നതുവരെ അവരെ വെളിയിൽ വിടരുതെന്ന് അതു നിർദേശിക്കുന്നു.

16-ാം സൂക്തത്തിൽ അത്തരം സ്ത്രീകളോടും പുരുഷന്മാരോടും പൊതുവായി സ്വീകരിക്കേണ്ട സമീപനമാണ് അനുശാസിക്കുന്നത്. ഇവിടെ വിവക്ഷ ദുർനടപടികളിലേർപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയും പുരുഷനുമാണെന്നാണ് മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഇരുവർക്കും പീഡനമേൽപിക്കാനായി അത് നിർദേശിക്കുന്നു. ശല്യപ്പെടുത്തുക, പ്രഹരിക്കുക, നിന്ദിക്കുക തുടങ്ങിയ നടപടികളാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

അധ്യായം 'അന്നൂറി'ലെ അന്തിമ വിധി വരുംമുമ്പ് വ്യഭിചാരക്കുറ്റത്തിനുള്ള ആദ്യത്തെ ശിക്ഷാവിധി ഇതായിരുന്നു. മദ്യനിരോധവും പലിശനിരോധവും സംബന്ധിച്ച സൂക്തങ്ങൾ പോലെ സമൂഹത്തിന്റെ പാകതയും പക്വതതയും പരിഗണിച്ച് ക്രമേണയായി ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുക എന്ന യുക്തിപൂർവകമായ നയമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സദാചാരവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നവർക്കെതിരെ ആദ്യം ലഘുവായ ശിക്ഷാനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും, അങ്ങനെ ലൈംഗികമായ വിശുദ്ധിയും സദാചാരബോധവും സംസ്കാരവും സമൂഹത്തിൽ വളർത്തി ഉദ്ദിഷ്ട നിലവാരത്തിലെത്തിച്ചശേഷം വീണ്ടും പരസ്യമായി അത്തരം ദുർനടപ്പുകളിലേർപ്പെടുകയും സമൂഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെയും സംസ്കാരത്തെയും കളങ്കപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ആത്യന്തികമായ ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് വിധേയരാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

വ്യഭിചാരത്തിന്റെ പേരിൽ നടപടിയെടുക്കണമെങ്കിൽ, നാലു സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയിലൂടെ കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് പ്രസ്തുത സൂക്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوَءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُوْلَـئِكَ يَتُوبُ اللهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللهُ عَلِيماً حَكِيماً ﴿١٧﴾

17. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കാൻ ബാധ്യത ഏറ്റ പശ്ചാത്താപം, അറിവില്ലായ്മ കാരണം ദുഷ്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും അനന്തരം ഉടനെത്തന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും

ചെയ്തവരുടേതു മാത്രമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الآنَ وَلاَ الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُوْلَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

18. പാപകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അങ്ങനെ മരണമാസന്നമാകുമ്പോൾ 'ഇപ്പോൾ ഞാനിതാ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ളതല്ല പശ്ചാത്താപം. സത്യനിഷേധികളായി മരണമടയുന്നവർക്കുള്ളതുമല്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണ് ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്.

17,18: അജ്ഞതമൂലം പാപകർമങ്ങളിലേർപ്പെട്ടുപോവുകയും അതിൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അപ്രീതിക്കിരയാകുമല്ലോ എന്നോർത്ത് ദുഃഖിക്കുകയും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിനോട് മാപ്പ് തേടുകയും മേലിൽ ആ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുകയില്ലെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് യഥാർഥ പശ്ചാത്താപം(തൗബ). ഏതു സജ്ജനങ്ങളും ചില ദുർബലനിമിഷങ്ങളിൽ ദേഹേച്ഛകൾക്കടിമപ്പെട്ട് തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുപോകാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവനായ ഉടനെത്തന്നെ ചെയ്തുപോയ പാപത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് മാപ്പിരക്കുകയും വേണം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന് ബാധ്യയുള്ളു.
ഒരു തിരുവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ദൈവദാസൻ മരണവെപ്രാളത്തിലെത്തുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.'
''അവർ വല്ല നീചകൃത്യം ചെയ്യുകയോ, തങ്ങളോടു തന്നെ എന്തെങ്കിലും അതിക്രമം കാണിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അപ്പോൾ തന്നെ അല്ലാഹുവെ ഓർക്കുന്നവരാണവർ; തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക് മാപ്പിരക്കുന്നവരും. പാപങ്ങൾ പൊറുക്കാൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരുണ്ട്? അവർ ഒരിക്കലും തങ്ങൾ ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകളിൽ ബോധപൂർവം ഉറച്ചു നിൽക്കുകയില്ല.'' (3:135).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَرِثُواْ النِّسَاء كَرْهًا وَلاَ تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُواْ بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلاَّ أَن يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

19. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, സ്ത്രീകളെ ബലാൽക്കാരം അനന്തരാവകാശ സ്വത്തായി എടുക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമല്ല. അവർക്ക്(ഭാര്യമാർക്ക്) നിങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ (വിവാഹമൂല്യത്തിൽ)നിന്ന് ഒരു ഭാഗം തട്ടിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ അവരെ ഞെരുക്കുന്നതും അനുവദനീയമല്ല. അവർ വ്യക്തമായ അസാന്മാർഗിക പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നെങ്കിലല്ലാതെ.അവരോട് നിങ്ങൾ മാന്യമായി സഹവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അവരെ വെറുക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം വെറുക്കുകയും അതേ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു ധാരാളം നന്മകൾ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തെന്നു വരാം.

19: അജ്ഞാനകാലത്ത്, ഭർത്താവിൻെറ മരണശേഷം വിധവയായ സ്ത്രീയെ അയാളുടെ സ്വത്തുക്കളോടൊപ്പം അനന്തരാവകാശികൾ പങ്കിട്ടെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് അവളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടം പരിഗണിക്കാതെ ബലാൽക്കാരം ഭാര്യയാക്കാൻ

കഴിയുമായിരുന്നു. അവറ്ക്ക് വല്ല ധനവുമുണ്ടെങ്കിൽ അവളുടെ മരണത്തോടെ അതിൻെറ അവകശി അയാളായിത്തീരുന്നു. ഇത്തരം ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഈ സൂക്തം നിരോധിക്കുന്നു.
സ്ത്രീകളോട് സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമെല്ലാംതന്നെ കഴിവനുസരിച്ച് നന്നായി വർത്തിക്കണമെന്ന് പ്രവാചകൻ എപ്പോഴും അനുസ്മരിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. നബിതിരുമേനി(സ) പറയുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ വെച്ച് ഉത്തമൻ തൻെറ വീട്ടുകാരോട് ഉത്തമനായിരിക്കും.''

وَإِنْ أَرَدتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلاَ تَأْخُذُواْ مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَاناً وَإِثْماً مُّبِيناً ﴿٢٠﴾

20. നിങ്ങൾ ഒരു ഭാര്യയുടെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിക്കാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചാൽ, അവരിൽ ഒരുവറ്ക്ക്(ആദ്യഭാര്യക്ക്) സമ്പത്തിൻെറ ഒരു കൂമ്പാരം തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുവാങ്ങരുത്. കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചും വ്യക്തമായ അക്രമമായും നിങ്ങളതു തിരിച്ചു വാങ്ങുകയോ?

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

21. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം കൂടിച്ചേരുകയും അവർ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ബലിഷ്ഠമായ കരാർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണത് തിരിച്ചുവാങ്ങുക?

وَلاَ تَنكِحُواْ مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاء إِلاَّ مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاء سَبِيلاً ﴿٢٢﴾

22. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്ന സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കരുത്; മുമ്പ് ചെയ്തുപോയതൊഴികെ (അത് പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്). തീർച്ചയായും അത് ഒരു നീചവൃത്തിയും വെറുക്കപ്പെട്ടതും ദുഷിച്ച മാർഗവുമാകുന്നു.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالاَتُكُمْ وَبَنَاتُ الأَخِ وَبَنَاتُ الأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللاَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللاَّتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ اللاَّتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُواْ دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلاَئِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلاَبِكُمْ وَأَن تَجْمَعُواْ بَيْنَ الأُخْتَيْنِ إَلاَّ مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

23. നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളും പുത്രിമാരും സഹോദരിമാരും പിതൃസഹോദരികളും മാതൃസഹോദരികളും സഹോദരപുത്രിമാരും സഹോദരീപുത്രിമാരും നിങ്ങളെ മുലയൂട്ടിയ പോറ്റമ്മമാരും മുലകുടിബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരിമാരും ഭാര്യമാരുടെ മാതാക്കളും നിങ്ങൾ ദാമ്പത്യം പങ്കിട്ട സ്ത്രീകളിൽ പിറന്ന് നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ വളർന്നവരുമായ വളർത്തുപുത്രിമാരും -ഇനി (ആ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു) അവരോടൊപ്പം ദാമ്പത്യജീവിതം നയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ (അവരെ ഒഴിവാക്കി അവരുടെ പുത്രിമാരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിൽ)കുറ്റമില്ല- സ്വന്തം രക്തത്തിൽനിന്നുണ്ടായ പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും നിങ്ങൾ

ക്ക് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു സഹോദരിമാരെ ഒരുമിച്ചു ഭാര്യമാരാക്കുന്നതും നിഷിദ്ധമാകുന്നു; മുമ്പ് ചെയ്തുപോയതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറു ക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاء إِلاَّ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاء ذَلِكُمْ أَن تَبْتَغُواْ بِأَمْوَالِكُم مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُم بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُم بِهِ مِن بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

24. ഭർതൃമതികളായ സ്ത്രീകളും നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാണ്; (യുദ്ധത്തടവുകാരായി) നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിൽ വന്ന സ്ത്രീകളൊഴിച്ച്. നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമമത്രെ ഇത്. ഇവരല്ലാത്ത സ്ത്രീകളെയെല്ലാം ധനം(വിവാഹ മൂല്യം)മുഖേന തേടുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് അനു വദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.നിങ്ങൾ വിവാഹ ജീവിതം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നവരായിരിക്കണം.അവിഹി തബന്ധം കാംക്ഷിക്കുന്നവരാകരുത്. അവരുമായി ദാമ്പത്യമനുഭവിച്ചവർ അവർക്കു വിവാ ഹമൂല്യം നിർബന്ധമായും നൽകേണ്ടതാകുന്നു.വിവാഹമൂല്യം നിർണയിച്ചശേഷം നിങ്ങൾ പരസ്പരസമ്മതത്തോടെ വല്ല വിട്ടുവീഴ്ചയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ തെറ്റില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلاً أَن يَنكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِن مِّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم مِّن فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلاَ مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَن تَصْبِرُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٥﴾

25. നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസിനികളായ കുലീനകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ സാമ്പത്തികമായി കഴിവില്ലാതെ വന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ അധീനതയിലുള്ള സത്യവിശ്വാസിനി കളായ അടിമസ്ത്രീകളെ(വിവാഹം ചെയ്യാവുന്നതാണ്). നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ സംബ ന്ധിച്ച് നന്നായി അറിയുക അല്ലാഹുവിനാണ്. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുണ്ടാ യവരാണല്ലോ. അതിനാൽ അവരുടെ രക്ഷാധികാരികളുടെ അനുവാദത്തോടെ നിങ്ങൾ അവ രെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവർക്കു ന്യായമായ വിവാഹമൂല്യം നൽകുകയും ചെയ്യു ക.അവർ ചാരിത്രവതികളും ദുർവൃത്തിയിലേർപ്പെടാത്തവരും രഹസ്യവേഴ്ചക്കാരെ സ്വീകരി ക്കാത്തവരുമായിരിക്കണം. ദാമ്പത്യത്തിൻെറ പരിധിയിൽ സുരക്ഷിതരായശേഷം അവർ ദുർ ന്നടപ്പിലേർപ്പെടുന്നപക്ഷം സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീകളുടെ പകുതി ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകേണ്ടതാകു ന്നു. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ (വിവാഹം കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ) വിഷമിക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്ന വർക്കുള്ളതാകുന്നു അത്(അടിമ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന ഇളവ്). എന്നാൽ

ക്ഷമിക്കുന്നതാണ്‌ നിങ്ങൾക്ക്‌ കൂടുതൽ ഉത്തമം. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

يُرِيدُ اللهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

26. നിങ്ങൾക്ക്‌ (നിങ്ങളുടെ നടപടി ക്രമങ്ങൾ) വിവരിച്ചുതരാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക്‌ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ ചര്യകളെ നിങ്ങൾക്ക്‌ കാണിച്ചുതരാനും, നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കാനും (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു). അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

26: അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ നടപടിക്രമങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളല്ല. ആദികാലം മുതലേ,ഓരോ ചരിത്ര ഘട്ടത്തിലും നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാരും അവരുടെ ഉത്തമ അനുയായികളും പാലിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്‌ ഈ സാമൂഹ്യ, ധാർമിക, നാഗരിക നിയമങ്ങൾ. അനിസ്‌ലാമികമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന്‌ മുക്തരായി പൂർവികസജ്ജനങ്ങളെപ്പോലെ സന്മാർഗികളും ധർമനിഷ്ഠയുള്ളവരുമായിത്തീരണമെന്നാണ്‌ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്‌. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്‌ ചെയ്തുതരുന്ന കാരുണ്യവും മഹത്തായ അനുഗ്രവുമാണിത്‌.

وَاللهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلاً عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

27. നിങ്ങളുടെ നേരെ (കാരുണ്യത്തോടെ) തിരിയണമെന്ന്‌ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. സ്വേച്ഛകളെ പിൻപറ്റുന്നവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതോ, നിങ്ങൾ (നേർവഴിയിൽനിന്ന്‌) ബഹുദൂരം വ്യതിചലിച്ചു പോകണമെന്നാണ്‌.

يُرِيدُ اللهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الإِنسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

28. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യൻ ദുർബലനായാണ്‌ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്‌.

27,28: വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന നിയമപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ മദീനയിലെ യഹൂദികൾക്കും കപടവിശ്വാസികൾക്കും വളരെ അസഹ്യമായിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവർക്കിടയിൽ മൂടുറച്ചുപോയിരുന്ന ആചാരമുറകൾക്കെതിരായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഈ പരിഷ്ക്കരണ സംരംഭങ്ങൾക്കെതിരെ അവർ വലിയ ഒച്ചപ്പാടുകളുണ്ടാക്കി. ‘ഇയാൾ നമ്മുടെ മതത്തിൽ വിശുദ്ധമായതെല്ലം നിഷിദ്ധമാക്കാനും, നിഷിദ്ധമായതെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കാനും ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്‌’ യഹൂദികൾ ആക്രോശിച്ചു. അവർ ഓരോന്നിനെപറ്റിയും ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങി. വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ വിധികളെച്ചൊല്ലി നാനാതരം ആരോപണങ്ങളും അപകീർത്തികളും അവർ പറഞ്ഞുപരത്തുകയുണ്ടായി. നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാനോ അപമാനിക്കാനോ അല്ല മറിച്ച്‌, നിങ്ങളെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നും ദുരാചാരങ്ങളിൽനിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കാനാണ്‌ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്‌ എന്ന്‌ അവരെ ആവർത്തിച്ച്‌ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ്‌ ഇവിടെ. അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർഥ നിയമവ്യവസ്ഥയെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയും സ്വേച്ഛാനുസാരം നിയമങ്ങൾ നിർമിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളുടെ ചങ്ങലകൾകൊണ്ട്‌ നിങ്ങളെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കുകയും അവരുടെ അവിവേകത്തിന്റെ ഭാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ കെട്ടിവെക്കുകയുമാണ്‌ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്‌. മനുഷ്യന്റെ അന്യൂനവും സുന്ദരവുമായ പ്രകൃതിക്ക്‌ വിരുദ്ധമായ ചങ്ങലകളും ഭാരങ്ങളും അഴിച്ചുമാറ്റിയും ഇറക്കിവെച്ചും, ലളിതവും സരളവുമായ നിയമപരിഷ്ക്കരങ്ങളാണ്‌ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്‌ നിർദേശിച്ച്‌ തരുന്നത്‌. ഇത്‌ നിങ്ങളോടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യമാണ്‌.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَأْكُلُواْ أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلاَّ أَن تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلاَ تَقْتُلُواْ أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

29. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ,നിങ്ങളുടെ മുതലുകൾ നിഷിദ്ധമാർഗങ്ങളിലൂടെ പരസ്പരം തിന്നരുത്; അന്യോന്യം പൊരുത്തത്തോടെ നടത്തുന്ന കച്ചവടത്തിലൂടെയല്ലാതെ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ വധിക്കുകയുമരുത്.തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ഏറെ കാരുണ്യമുള്ളവനാകുന്നു.

وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

30. ആരെങ്കിലും അക്രമമായും അധർമമായും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ,നിശ്ചയമായും, നാം അവനെ നരകാഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിന് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമാകുന്നു.

29,30: സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ അനുസരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ. പലിശ ഇടപാടുകൾ, ചൂതാട്ടം, പന്തയം, ലോട്ടറി, കൃത്രിമ വിൽപനകൾ, മായംചേർക്കൽ, കൈക്കൂലി, കരിഞ്ചന്ത മുതലായ നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത എല്ലാ മാർഗങ്ങളിലൂടെയും സമ്പത്ത് കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു നിരോധിക്കുന്നു. മയക്കുമരുന്നുകളുടെ കൈമാറ്റം, വേശ്യാവൃത്തി എന്നിവയിൽ ഉഭയസമ്മതമുണ്ടായാലും ഹിതകരമാവുകയില്ല. ചൂതാട്ടം ലോട്ടറി തുടങ്ങിയ ഇടപാടുകളിലുള്ള പരസ്പരഹിതം പിഴച്ച ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെ പേരിലായിരിക്കകൊണ്ട് അത് യഥാർഥമാകുന്നില്ല. പരാജയത്തെക്കുറിച്ച് മറുകക്ഷിക്കു ശരിക്കും അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ ഒരിക്കലും അത് തൃപ്തിപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. അതായത് താൻ വിജയിക്കുമെന്ന ഒരു വ്യാമോഹത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അയാൾ അത് നടത്തുന്നത്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത കൊള്ളക്കൊടുക്കകളെല്ലാം നിഷിദ്ധങ്ങളാകുന്നു.

إِن تَجْتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلاً كَرِيمًا ﴿٣١﴾

31. നിങ്ങളോട് വിലക്കിയ വൻപാപങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ അകന്നുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ചെറു തിന്മകളെ നാം പൊറുത്തുതരികയും നിങ്ങളെ മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

31: അല്ലാഹു മനുഷ്യനു നൽകുന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു ഔദാര്യമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മഹാപാപങ്ങൾ വർജിക്കുന്നപക്ഷം ചെറിയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉദാരമായി പൊറുത്തുതരും എന്നുള്ളതാണത്. മാത്രമല്ല അവരെ മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിപ്പിച്ച് ആദരിക്കുമെന്നുകൂടി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രവാചക വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം. ഒരിക്കൽ നബിതിരുമേനി(സ) ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു: സർവനാശകമായ ഏഴു പാപങ്ങൾ വർജിക്കുവിൻ. ശിഷ്യന്മാർ ചോദിച്ചു ഏതൊക്കെയാണവ, തിരുദൂതരേ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളിയെ കൽപിക്കുക, അല്ലാഹു ആദരിച്ച ജീവനെ അന്യായമായി വധിക്കുക, ആഭിചാരം ചെയ്യുക, പലിശ തിന്നുക, അനാഥരുടെ മുതൽ തിന്നുക, യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടുക, ചാരിത്രവതികളും പരിശുദ്ധകളുമായ സ്ത്രീകളിൽ അനാശാസ്യപ്രവർത്തനം ആരോപിക്കുക.

وَلاَ تَتَمَنَّوْاْ مَا فَضَّلَ اللّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُواْ وَلِلنِّسَاء نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُواْ اللّهَ مِن فَضْلِهِ إِنَّ اللّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

32. അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക്‌ മറ്റുചിലരെക്കാൾ കൂടുതലായി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ മോഹിക്കാതിരിക്കുവിൻ.പുരുഷന്മാർക്ക്‌ അവർ സമ്പാതിച്ചതിനനുസരിച്ച വിഹിതമുണ്ട്‌.സ്ത്രീകൾക്ക്‌ അവർ സമ്പാദിച്ചതിനനുസരിച്ച വിഹിതവുമുണ്ട്‌. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട്‌ അവൻെറ അനുഗ്രഹം ചോദിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സകല സംഗതികളും നന്നായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

32: മനുഷ്യന്‌ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും കൈവരുത്താൻ കഴിയുന്ന വളരെ സുപ്രധാനമായ ഒരു ധാർമിക നിർദേശമാണ്‌ ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്‌. അപരനിൽ നിന്ന്‌ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങളോടെയാണ്‌ ഓരോ മനുഷ്യനും സൃഷ്‌ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്‌. ഇത്തരം വ്യത്യാസങ്ങളിലാണ്‌ നാഗരികതയുടെ വൈവിധ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്‌. സൃഷ്‌ടികളെല്ലാം ഒരു സമുദ്രത്തിലെ ജലകണങ്ങൾപോലെ ഒരേ ഗുണവിശേഷണങ്ങളുള്ളതായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവയുടെയെല്ലാം ധർമവും ഒന്നാകുമായിരുന്നു. ചില മനുഷ്യർക്ക്‌ തന്നെക്കാൾ മേന്മയും ജീവിതവിഭവങ്ങളും കാണുമ്പോൾ അതിൽ അസ്വസ്ഥനാവുകയെന്ന അനാശാസ്യസ്വഭാവത്തിൽനിന്നാണ്‌ സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും അസൂയയും സംഘർഷവും മറ്റും ഉയിരെടുക്കുന്നത്‌. അങ്ങനെ അത്‌ സമ്പാദിക്കുവാൻ അന്യായവും പ്രകൃതിവിരുദ്ധവുമായ മാർഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുമ്പോൾ അത്‌ സമൂഹത്തിൽ അസ്വസ്ഥതയും അരാജകത്വവും സൃഷ്‌ടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്‌ മറ്റുള്ളവർക്ക്‌ ദൈവദത്തമായി കിട്ടിയ മേന്മയെ ആഗ്രഹിക്കരുത്‌. ഒരു ജന്തുവർഗം ഇതര വർഗങ്ങളുടെ വിഭവങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നില്ല. മേന്മയും ഉൽക്കർഷവും അല്ലാഹുവോട്‌ ചോദിക്കുകയാണ്‌ വേണ്ടത്‌. അല്ലാഹു അവൻെറ ജ്ഞാനവും യുക്തിയുമനുസരിച്ച്‌ മനുഷ്യർക്ക്‌ ഉചിതമായ മേന്മകൾ നൽകുന്നതാണ്‌.

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

33. മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത ബന്ധുക്കളും വിട്ടുപോകുന്ന എല്ലാ ധനത്തിനും നാം അനന്തരാവകാശികളെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ വലംകൈകൾ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക്‌ അവരുടെ വിഹിതം നൽകുക. നിശ്ചയം, അല്ലാഹു എല്ലാ സംഗതികൾക്കും സാക്ഷിയാകുന്നു.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاء بِمَا فَضَّلَ اللّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُواْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّهُ وَاللاَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلاَ تَبْغُواْ عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

34. പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളുടെ സംരക്ഷണച്ചുമതലക്കാരാണ്‌. അല്ലാഹു അവരിൽ ചിലർക്ക്‌ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ കഴിവ്‌ നൽകിയതുകൊണ്ടും, (പുരുഷന്മാർ) അവരുടെ ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമത്രെ അത്‌. അതിനാൽ സച്ചരിതരായ വനിതകൾ വണക്കമുള്ളവരും, (പുരുഷന്മാരുടെ)അഭാവത്തിൽ അല്ലാഹു സൂക്ഷിക്കാൻ കൽപിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. എന്നാൽ അനുസരണക്കേട്‌ കാണിക്കുമെന്ന്‌ നിങ്ങൾ ആശങ്കിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ സദുപദേശം ചെയ്യുക. പിന്നെ ശയ്യകളിൽ നിന്ന്‌ പിരിഞ്ഞിരിക്കുക. പിന്നെ (ലഘുവായി) പ്രഹരിക്കുക. അങ്ങനെ അവർ നിങ്ങളോട്‌ അനുസരണമുള്ളവരാ

യിത്തീർന്നാൽ പിന്നെ അവരെ (ദ്രോഹിക്കാൻ) വഴി അന്വേഷിക്കരുത്‌. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അത്യുന്നതനും മഹാനുമാകുന്നു.

34: സ്ത്രീകൾക്ക്‌ പ്രകൃതിപരമായ ചില പരിമിതികളുണ്ട്‌. അതനുസരിച്ച്‌ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക്‌ ലഭിച്ച കഴിവുകളും വ്യത്യസ്തമാണ്‌. അതിനാൽ കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും അവരുടെ ബാധ്യതകളും വ്യത്യസ്തമാണ്‌.പ്രകൃതിപരമായ യോഗ്യതാവ്യത്യാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കുടുംബജീവിതത്തിൽ നായക ത്വപദവി പുരുഷനാണ്‌ അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്‌.

ബൈഹഖി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്‌. 'സ്ത്രീകളിൽ ഏറ്റം ഉത്തമമായിട്ടു ള്ളവൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവളാണ്‌. നീ അവളെ നോക്കിയാൽ അവൾ നിന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. അവളോട്‌ കൽപിച്ചാൽ അനുസരിക്കും. നീ അവളിൽനിന്ന്‌ അപ്രത്യക്ഷനായാൽ നിന്റെ ധനത്തെയും അവളുടെ ശരീരത്തെയും സംരക്ഷിക്കും.'

'ഏതൊരു സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ്‌ അവളെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട്‌ മരണമടയുന്നുവോ അവൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്‌'. (തിർമിദി)

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُواْ حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلاَحًا يُوَفِّقِ اللّهُ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

35. ദമ്പതികൾക്കിടയിൽ ബന്ധം ശിഥിലമാകുമെന്ന്‌ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന്‌ ഒരു മധ്യസ്ഥനെ നിയോഗിക്കുക. ഒരു മധ്യസ്ഥനെ അവ ളുടെ കുടുംബത്തിൽനിന്നും.അവർ ഇരുവരും അനുരഞ്ജനം ആഗ്രഹിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവർ ക്കിടയിൽ യോജിപ്പിന്റെ മാർഗം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും സൂക്ഷ്‌മജ്ഞനുമാകുന്നു.

35: മേൽ പറഞ്ഞ നടപടികളെല്ലാം നിഷ്‌ഫലമാവുകയും, ബന്ധം വേർപാടിൽ കലാശിക്കുന്നതിനും മുമ്പായി അവർ ചെയ്യേണ്ടത്‌ വരന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും വധുവിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നും ഓരോ മധ്യസ്ഥന്മാരെ കണ്ടെത്തി, അവർ കൂടിയിരുന്ന്‌ വിയോജിപ്പിന്റെ കാരണങ്ങളാരാഞ്ഞ്‌ പ്രശ്‌നം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ആത്മാർഥമായി ശ്രമിക്കണം. മധ്യസ്ഥന്മാർ ആത്മാർഥമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അവർക്കിടയിൽ യോജിപ്പിന്റെ വഴി തുറന്നുകൊടുക്കുമെന്ന്‌ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَاعْبُدُواْ اللّهَ وَلاَ تُشْرِكُواْ بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبُّ مَن كَانَ
مُخْتَالاً فَخُورًا ﴿٣٦﴾

36. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്‌ വഴിപ്പെടുവിൻ. യാതൊന്നിനെയും അവന്റെ പങ്കാളിയാക്കാതിരി ക്കുവിൻ. മാതാപിതാക്കളോട്‌ നന്മയിൽ വർത്തിക്കുവിൻ. ബന്ധുക്കളോടും അനാഥരോടും അഗതികളോടും ബന്ധുക്കളായ അയൽക്കാരോടും അന്യരായ അയൽക്കാരോടും സഹവാസി കളോടും വഴിയാത്രക്കാരനോടും നിങ്ങളുടെ അധീനതയിലുള്ള അടിമകളോടും അപ്രകാരം വർത്തിക്കുവിൻ. പൊങ്ങച്ചക്കാരനും ദുരഭിമാനിയുമായിട്ടുള്ള ആരേയും അല്ലാഹു ഒരിക്ക ലും ഇഷ്‌ടപ്പെടുന്നില്ല.

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

37. പിശുക്കുകാട്ടുകയും, പിശുക്കുകാട്ടാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അല്ലാഹു തന്റെ ഔദാര്യത്താൽ നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ മറച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ. അപമാനകരമായ ശിക്ഷയാണ് ആ നന്ദികെട്ടവർക്കായി നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَـاء النَّاسِ وَلاَ يُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَلاَ بِالْيَوْمِ الآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاء قِرِينًا ﴿٣٨﴾

38. ജനത്തെ കാണിക്കുവാനായി ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരും (അത്രെ അവർ); പിശാച് ആരുടെയെങ്കിലും കൂട്ടാളിയാകുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ എത്ര ചീത്ത കൂട്ടുകാരൻ.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُواْ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّهُ وَكَانَ اللّهُ بِهِم عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

39. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള വിഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർക്കെന്ത് ദോഷം വരാൻ? അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുന്നവനാണ്.

إِنَّ اللّهَ لاَ يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

40. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ആരോടും അണുഅളവ് അനീതി കാണിക്കുന്നതല്ല. അത് ഒരു നന്മയാണെങ്കിൽ അതിനെ അവൻ ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് തന്നിൽനിന്ന് മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَـؤُلاء شَهِيدًا ﴿٤١﴾

41. സകല സമുദായത്തിനും നാം അതിന്റെ സാക്ഷിയെ ഹാജരാക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഇക്കൂട്ടരുടെ സാക്ഷിയായി നിന്നെയും (മുഹമ്മദ് നബിയെ) ഹാജരാക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും!

41: വിചാരണ നാളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിക്കു മുമ്പിൽ ഓരോ ജനവിഭാഗത്തെയും വിചാരണ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർക്കെതിരെ സാക്ഷിപറയാൻ അവരിൽ നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാർ ഹാജരാക്കപ്പെടും. തങ്ങളെ ഏൽപിച്ചിരുന്ന സത്യപ്രബോധനദൗത്യം തങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് യഥാവിധി എത്തിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവർ സാക്ഷി പറയും. അനന്തരം തന്റെ ജനതയുടെ പേരിൽ മുഹമ്മദ് നബി(സ) മൊഴി നൽകുന്നതാണ്. ഏകദൈവത്തിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും അധാർമികതയിൽ ജീവിതം പാഴാക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് തങ്ങൾ നിരപരാധികളാണെന്ന് വാദിക്കാൻ യാതൊരു പഴുതും അവശേഷിക്കുകയില്ല.

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَعَصَوُاْ الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الأَرْضُ وَلاَ يَكْتُمُونَ اللّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

42. സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ദൈവദൂതനെ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തവര്‍ ആ ദിനം ആഗ്രഹിച്ചുപോകും:ഈ ഭൂമി തങ്ങളെ വിഴുങ്ങിനിരപ്പായെങ്കില്‍ എന്ന്. ഒരു വിവരവും അന്ന് അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന് മറച്ചുവെക്കാന്‍ അവര്‍ക്കാവില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَقْرَبُواْ الصَّلاَةَ وَأَنتُمْ سُكَارَى حَتَّىَ تَعْلَمُواْ مَا تَقُولُونَ وَلاَ جُنُبًا إِلاَّ عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىَ تَغْتَسِلُواْ وَإِن كُنتُم مَّرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاء أَحَدٌ مِّنكُم مِّن الْغَآئِطِ أَوْ لاَمَسْتُمُ النِّسَاء فَلَمْ تَجِدُواْ مَاء فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُواْ بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

43. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങള്‍ ലഹരി ബാധിച്ചവരായി നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കാതിരിക്കുക; നിങ്ങള്‍ പറയുന്നത് നിങ്ങള്‍ക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതുവരെ. ജനാബത്തുകാരനെങ്കില്‍(വലിയ അശുദ്ധി) കുളിച്ചുശുദ്ധിവരുത്തുന്നതുവരെയും (നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത്)- വഴികടന്നുപോകുന്നവരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ. ഇനി നിങ്ങള്‍ രോഗികളാവുകയോ യാത്രയിലാവുകയോ ചെയ്തു; അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളില്‍ ആര്‍ക്കെങ്കിലും വിസര്‍ജനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു; അതുമല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ സ്ത്രീകളെ സ്പര്‍ശിച്ചു, എന്നിട്ട് വെള്ളം കിട്ടിയതുമില്ല. എങ്കില്‍ ശുചിയുള്ള മണ്ണ് ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നിട്ടതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും കൈകളും തടവുക. തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നവനും പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

43: മദ്യപാനം പൂര്‍ണമായി നിരോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂക്തം. മദ്യപാനം പൂര്‍ണമായും നിരോധിക്കപ്പെട്ടത് രണ്ടുമൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടായിരുന്നു. അല്‍ബഖറ 219-ാം വചനത്തില്‍ ഇതു സംബന്ധമായ വിശദീകരണങ്ങളുണ്ട്.

സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം, ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലനം എന്നിവമൂലമുണ്ടാകുന്ന വലിയ അശുദ്ധിയാണ് ശരീഅത്തിന്‍െറ സാങ്കേതിക ഭാഷയില്‍ 'ജനാബത്ത്' എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതില്‍ ഏതെങ്കിലുമൊന്നുണ്ടായാല്‍ ആ സ്ത്രീ/പുരുഷന്‍ കുളിച്ചു ശുദ്ധിയാകുന്നതുവരെ നമസ്കാരത്തില്‍ നിന്ന് അകന്നു നില്‍ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരാള്‍ക്ക് വുസുവോ(നമസ്കാരം നിര്‍വഹിക്കുമ്പോള്‍ വരുത്തേണ്ട അംഗശുദ്ധി) കുളിയോ നിര്‍വഹിക്കേണ്ടി വന്നു. വെള്ളം കിട്ടാനില്ല. എന്നാല്‍ അയാള്‍ക്ക് 'തയമ്മും' ചെയ്ത് നമസ്കരിക്കാവുന്നതാണ്. യാത്രാവേളയില്‍ വെള്ളം ലഭിക്കാതിരിക്കുക, രോഗം നിമിത്തം വെള്ളം ഉപയോഗിക്കാന്‍ കഴിയാതിരിക്കുക, കൈവശമുള്ള വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനു സൂക്ഷിക്കേണ്ടി വരിക ഇത്തരം സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ തയമ്മും അനുവദനീയമാണ്.

രണ്ടു കൈവെള്ള കൊണ്ടും അടിച്ച് ആ കൈവെള്ളകള്‍കൊണ്ട് മുഖം തടവുക. വീണ്ടും അതേപ്രകാരം അടിച്ച് ഓരോ കൈവെള്ളകൊണ്ടും മറ്റേ മുട്ടുവരെ തടവുക. ഇതാണ് തയമ്മുമിന്‍െറ രൂപം.

തയമ്മുമിന് ശുദ്ധിയുള്ള മണ്ണോ മണലോ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണെന്ന് കര്‍മ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

'സ്പര്‍ശനം' എന്നതിന്‍െറ വിവക്ഷ സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധമാണെന്ന് ചില പണ്ഡിതന്മാര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.മറ്റുചിലര്‍,സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ശരീരാംശങ്ങള്‍ പരസ്പരം സ്പര്‍ശിച്ചാലും വുസു മുറിയും എന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണ്.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلاَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّواْ السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

44. വേദപുസ്തകത്തില്‍നിന്ന് ഒരു വിഹിതം ലഭിച്ചവരെ നീ കണ്ടില്ലയോ. അവര്‍ ദുര്‍മാര്‍ഗം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുകയും, നിങ്ങള്‍ വഴിതെറ്റിപ്പോകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

44: 'വേദത്തിൽനിന്ന് വിഹിതം ലഭിച്ചവർ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യഹൂദരാണെന്നാണ് അഭിപ്രായം. ഈ വചനം രണ്ടുവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട് കാണുന്നു. തൗറാത്തിൻെറ വലിയൊരു ഭാഗം അവർ നഷ്ടമാക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു. പൂർവവേദങ്ങളുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളും ഇസ്രാഈലീ ചരിത്രവും പുരോഹിതന്മാരുടെ മാറ്റത്തിരുത്തലുകളും ചേർന്നതാണ് തൗറാത്ത് (ബൈബിൾ പഴയ നിയമം) എന്ന പേരിൽ അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നത്. മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാണ്. പൂർവ വേദങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാന വേദത്തിൻെറ ഭാഗങ്ങളാണ്. മനുഷ്യരുടെ വളർച്ചയും ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകളും കണക്കിലെടുത്ത് ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും അവർക്ക് വഹിക്കാവുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ പൂർവവേദങ്ങൾ പൂർണവേദങ്ങളല്ല, വേദങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങളാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച വിധത്തിൽ മനുഷ്യവികാസം പൂർണഘട്ടത്തിലെത്തിയശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകന് പൂർണവേദം അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു.

وَاللهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

45. നിങ്ങളുടെ വിരോധികളെ ഏറ്റം അറിയുന്നവനത്രെ അല്ലാഹു. രക്ഷകനായി നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. സഹായിയായും അല്ലാഹു തന്നെ മതി.

مِّنَ الَّذِينَ هَادُواْ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا
لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ
وَلَكِن لَّعَنَهُمُ اللهُ بِكُفْرِهِمْ فَلاَ يُؤْمِنُونَ إِلاَّ قَلِيلاً ﴿٤٦﴾

46. യഹൂദരായിത്തീർന്നവരിൽ ചിലർ വാക്കുകളെ അതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് തെറ്റിക്കുന്നു. സത്യമതത്തെ കുത്തിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടും നാക്കുകളെ വക്രിച്ചുകൊണ്ട് 'സമിഅ്നാ വഅസൈ്വനാ'(ഞങ്ങൾ കേട്ടു, ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നും, 'ഇസ്മഅ് ഗൈറ മുസ്മഇൻ' എന്നും, 'റാഈനാ' എന്നും അവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ 'സമിഅ്നാ വഅത്വഅ്നാ'(ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്നും 'ഇസ്മഅ്' (കേൾക്കണേ) എന്നും 'ഉൻളുർനാ'(ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണേ) എന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അവർക്കുതന്നെ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. ഏറ്റം ശരിയായതും അതുതന്നെ. പക്ഷേ, അവരുടെ സത്യനിഷേധം കാരണമായി അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ വളരെ കുറച്ചേ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു.

46: യഹൂദികൾ പ്രവാചകനോടുള്ള സംഭാഷണമധ്യേ നാനാർഥങ്ങളുള്ള വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കുകയും, അങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുന്നുവെന്ന് വരുത്തുകയും പരോക്ഷമായി അദ്ദേഹത്തെ അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

'സമിഅ്നാ വ അസൈ്വനാ' എന്നാൽ 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നാണർഥം. ഇതിൽ ധിക്കരിക്കുക എന്നർഥമുള്ള 'അസൈ്വനാ' എന്ന് പതുക്കെയാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. 'ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു' എന്നർഥമുള്ള 'അത്വഅ്നാ' എന്നാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി നാവു കോട്ടിയാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്.

'ഇസ്മഅ്' എന്നാൽ 'നീ ശ്രദ്ധിക്കുക' 'കേൾക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് അർഥം. അതിൻെറ കൂടെ ദ്വയാർഥമുള്ള 'ഗൈറ മുസ്മഅ്' എന്നാണവർ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നത്. 'താങ്കൾ ആദരണീയനാണ്' എന്ന ആ പദത്തിന് 'നീ ബധിരനാകട്ടെ' എന്നുമർഥമുണ്ട്.

‘റാഇനാ’ എന്ന വാക്കിന്റെ സുപരിചിതമായ അര്‍ഥം ‘ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ’ എന്നാണ്‌. ഇതേ വാക്കിന്‌ വിഡ്‌ഢി എന്നും അര്‍ഥമുണ്ട്‌. അല്‍പമൊന്ന്‌ നീട്ടിക്കൊണ്ട്‌ ‘റാഈനാ’ എന്നാക്കുകയാണെങ്കില്‍ ‘ഞങ്ങളുടെ ഇടയാ’ എന്നാണര്‍ഥം.
നബിതിരുമേനിയെ ആദരിക്കുന്നു എന്ന ഭാവേന അദ്ദേഹത്തെ അവഹേളിക്കുകയാണ്‌ യഹൂദരും കപട വിശ്വാസികളും ഈ പദപ്രയോഗങ്ങളിലൂടെ ചെയ്തിരുന്നത്‌.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ آمِنُواْ بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللّهِ مَفْعُولاً ﴿٤٧﴾

47. അല്ലയോ വേദം ലഭിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള വേദത്തെ സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്‌ ഇപ്പോഴ്‍ നാം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേദത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുവിന്‍. നാം ചില മുഖങ്ങളെ വികൃതമാക്കി പുറകോട്ടുതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കില്‍ സാബത്തുകാരെ ശപിച്ചപോലെ ശപിക്കുകയോ ചെയ്യും മുമ്പായി. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്‍പന നടപ്പിലാവുകതന്നെ ചെയ്യും.

47: പൂര്‍വവേദങ്ങളില്‍ പലതും വിസ്‌മൃതമാവുകയും ഭേദഗതിക്ക്‌ വിധേയമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന്‌ ഖുര്‍ആന്‍ പറയുന്നുണ്ട്‌. ജൂത-ക്രൈസ്തവ വേദങ്ങളെ ഖുര്‍ആന്‍ പൂര്‍ണമായും സത്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എങ്കിലും അന്തിമവേദത്തെയും അന്ത്യപ്രവാചകനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില പ്രവചനങ്ങള്‍ ഇപ്പോഴും അവയില്‍ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്‌. അതിനാല്‍ അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തത്‌ തികഞ്ഞ സത്യനിഷേധമായിത്തീരും.

إِنَّ اللّهَ لاَ يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاء وَمَن يُشْرِكْ بِاللّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

48. അല്ലാഹു, തന്നില്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നത്‌ ഒരിക്കലും പൊറുക്കുകയില്ല. അതല്ലാത്ത ഏതു പാപവും അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക്‌ അവന്‍ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‌ പങ്കാളികളെ കല്‍പിക്കുന്നവനാരോ അവന്‍ വമ്പിച്ച കള്ളവും ഭയങ്കരമായ കുറ്റവും ചമച്ചിരിക്കുന്നു.

48: ഇസ്‌ലാമികദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന സാങ്കേതികപദമാണ്‌ ‘ശിര്‍ക്ക്‌’ അഥവാ അല്ലാഹുവില്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കല്‍ എന്നത്‌. അല്ലാഹുവിന്‌ സത്തയിലോ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ സമന്മാരോ പങ്കാളികളോ ഉണ്ട്‌ എന്ന്‌ വിശ്വസിക്കുകയാണ്‌ സാങ്കേതിക ഭാഷയില്‍ ‘ശിര്‍ക്ക്‌’. ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങള്‍ ഉണ്ട്‌ എന്ന്‌ വിശ്വസിക്കുന്നതും ശിര്‍ക്കുതന്നെ.
പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്‌ടാവും പരിപാലകനും പരമാധികാരിയും ഏകനായ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്‌. അതിനാല്‍ ആരാധനക്ക്‌ അര്‍ഹനും അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു.
ഏകദൈവത്തിന്റെ ഈ അവകാശത്തില്‍ മറ്റുള്ളവരെ പങ്കാളിയാക്കുന്നത്‌ ശിര്‍ക്കാകുന്നു. യഹൂദര്‍ ഉസൈറിനെയും ക്രൈസ്തവര്‍ ഈസാമസീഹിനെയും ദൈവപുത്രന്മാരായി സങ്കല്‍പിച്ചത്‌ അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവ്യത്വത്തില്‍ അവര്‍ ചേര്‍ത്ത ശിര്‍ക്കായിരുന്നു. ഏകദൈവത്തിന്‌ മക്കളുണ്ടെന്ന്‌ വിശ്വസിക്കുന്നത്‌ ഏകദൈവത്തിന്റെ നിഷേധമല്ല എന്നാണ്‌ അവരുടെ നിലപാട്‌. അല്ലാഹുവില്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നത്‌ ഏതുരൂപത്തിലായാലും അത്‌ ഒരിക്കലും പൊറുക്കപ്പെടാത്ത ഏറ്റവും വലിയ പാപമാണെന്നാണ്‌ ഇവിടെ പറയുന്നത്‌. അടിസ്ഥാനപരമായി ഏകദൈവത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചവരുടെ പാപങ്ങള്‍ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക്‌ അവന്‍ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്‌.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاء وَلاَ يُظْلَمُونَ فَتِيلاً ﴿٤٩﴾

49. സ്വയം വിശുദ്ധരായി ചമയുന്നവരെ നീ കണ്ടില്ലേ? എന്നാൽ അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. അവരോട് ഒട്ടും അനീതി കാണിക്കുന്നതല്ല.

انظُرْ كَيفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّهِ الكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾

50. എങ്ങനെയാണ് അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നത് എന്ന് നോക്കുക. വ്യക്തമായ പാപമായി ഇതുതന്നെ മതി.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ هَؤُلاء أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُواْ سَبِيلاً ﴿٥١﴾

51. വേദത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വിഹിതം ലഭിച്ചവരെ നീ കണ്ടില്ലയോ? അവർ 'ജിബ്തി'ലും (മിഥ്യകളിലും), ദുർശക്തികളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ച് ഇവരാണ് സത്യവിശ്വാസികളേക്കാൾ നേർമാർഗത്തിലെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

51: അടിസ്ഥാനരഹിതം, യാതൊരു ഗുണവുമില്ലാത്തത്, ദുഷ്ടമായത്, ക്ഷുദ്രം എന്നൊക്കെ അർഥം നൽകാവുന്ന പദമാണ് 'ജിബ്ത്'. സിഹ്റ് (ആഭിചാരം), മാരണം, ശകുനം, ജ്യോതിഷം, മുഹൂർത്തം, യക്ഷി, ഭൂതപ്രേതങ്ങൾ, കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ദേവീദേവന്മാർ, തുടങ്ങി അടിസ്ഥാനരഹിതവും അന്ധവിശ്വാസജന്യവുമായ പലതിനും ജിബ്ത് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.
ഹയ്യുബ്നു അഖ്ത്വബ്, കഅ്ബുബ്നുൽ അശ്റഫ് തുടങ്ങിയ മദീനയിലെ ജൂതപ്രമാണിമാർ അസ്ഹാബ് യുദ്ധത്തിനു ഖുറൈശികളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മക്കയിൽ ചെന്ന അവസരത്തിൽ മുഹമ്മദും നിങ്ങളും വേദക്കാരായ സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങളോടുള്ള നിങ്ങളുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കണമെന്ന് ഖുറൈശികൾ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളിൽ ആരാണ് സന്മാർഗസ്ഥരെന്ന് യഹൂദരോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങളാണ് മുഹമ്മദിനെയും അവൻെറ അനുയായികളെക്കാളും ഉത്തമരെന്ന് യഹൂദികൾ ആ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്ക് സാക്ഷ്യം നൽകുകയുണ്ടായി. ഖുറൈശികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനായി എഴുപതോളം വരുന്ന യഹൂദി സംഘം ഖുറൈശികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ പ്രണാമമർപ്പിച്ചതായും റിപ്പോർട്ടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
മുസ്ലിംകളെ അപേക്ഷിച്ച് ബഹുദൈവവിശ്വാസികളാണ് കൂടുതൽ സന്മാർഗചാരികളെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ മാത്രം യഹൂദികൾ അധഃപതിച്ചുപോയിരുന്നു.

أُوْلَـئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

52. അക്കൂട്ടരെയാകുന്നു അല്ലാഹു ശപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുന്നുവോ അവന് ഒരു സഹായിയെയും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لاَّ يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

53. അല്ല, അധികാരത്തിൽ അവർക്ക് പങ്കുണ്ടെന്നോ, എങ്കിൽ അവർ അതിൽനിന്ന് ഒന്നും ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുമായിരുന്നില്ല.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَآ آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

54. അതല്ല, അല്ലാഹു അവന്റെ ഔദാര്യത്തിൽനിന്ന് മറ്റു മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിന്റെ പേരിൽ അവർ അസൂയപ്പെടുകയാണോ? എന്നാൽ ഇബ്റാഹീം കുടുംബത്തിന് നാം വേദവും തത്ത്വജ്ഞാനവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് നാം മഹത്തായ ആധിപത്യവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

55. എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിച്ചു. അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ വിഭാഗവും അവരിലുണ്ട്. (അവർക്ക്) കത്തിക്കാളുന്ന നരകാഗ്നി തന്നെ മതി.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُواْ الْعَذَابَ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

56. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചവരെ നാം തീർച്ചയായും നരകാഗ്നിയിലിട്ട് കരിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ തൊലികൾ വെന്തുപോകുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് വേറെ തൊലികൾ മാറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്; അവർ ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കേണ്ടതിന്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അജയ്യനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِـلاًّ ظَلِيلاً ﴿٥٧﴾

57. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോ, അവരെ നാം താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ഉദ്യാനങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവരതിൽ എന്നെന്നും സ്ഥിരവാസികളാകുന്നു. അവർക്കവിടെ പരിശുദ്ധകളായ ഇണകളുണ്ടായിരിക്കും. അവരെ നാം സുഖശീതളമായ തണലിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

إِنَّ اللّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤدُّواْ الأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُواْ بِالْعَدْلِ إِنَّ اللّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ إِنَّ اللّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

58. അമാനത്തുകൾ(വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ച വസ്തുക്കൾ) അവയുടെ ഉടമകൾക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ തീരുമാനം കൽപിക്കുമ്പോൾ നീതിപൂർവം തീരുമാനം കൽപിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. എത്ര നല്ല ഉപദേശമാണ് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നത്. നിശ്ചയം, അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമല്ലോ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَأُوْلِي الأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلاً ﴿٥٩﴾

59. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ, അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുവിൻ,നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കൈകാര്യകർത്താക്കളെയും.ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ അല്ലാഹുവിലേക്കും അവന്റെ ദൂതനിലേക്കും മടക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ(അതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്). അതാണ് ഏറ്റം നല്ലത്. അനന്തരഫലത്തിൽ അത്യുത്തമവും അതുതന്നെ.

59: ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥയുടെ മൗലിക തത്ത്വങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സാക്ഷാൽ അനുസരണത്തിന് അർഹനായിട്ടുള്ളവൻ അല്ലാഹുവാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുള്ള അനുസരണം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത് അവ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുസരണത്തിന് വിധേയമായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. സ്രഷ്‌ടാവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു സൃഷ്‌ടിക്കും അനുസരണം പാടുള്ളതല്ല. അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുക എന്നാൽ അവന്റെ വേദത്തെ അനുസരിക്കുകയാണ്. അതായത് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിധിവിലക്കുകളെയും ഉപദേശനിർദേശങ്ങളെയും അനുസരിക്കുക എന്നർഥം.

ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥയുടെ രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനം ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനോടുള്ള അനുസരണമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളും കൽപനകളും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമാണയോഗ്യമായ മാർഗമാണ് പ്രവാചകന്മാർ.ദൈവിക വേദത്തിന്റെ ആധികാരികവ്യാഖ്യാതാവായ പ്രവാചകനോടുള്ള അനുസരണം വഴിക്കേ നമുക്ക് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാനാവൂ. 'എന്നെ അനുസരിച്ചവൻ ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു; എന്നെ ധിക്കരിച്ചവൻ ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ചു' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഒരു നബിവചനമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടികൾ മുസ്‌ലിംകൾ നിർബന്ധമായി പിന്തുടരേണ്ട കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെ അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ട പ്രവാചക ചര്യകളെ 'സുന്നത്ത്' (നബിചര്യ) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളിലായി പ്രവാചകചര്യകൾ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ഇവ അറിയപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിനും പ്രവാചകനും ശേഷം അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ് മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്നുള്ള 'ഉലുൽ അംറ്' (കൈകാര്യകർത്താക്കൾ).'കൈകാര്യകർത്താക്കൾ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതാരാണെന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭരണാധിപന്മാർ, മുസ്‌ലിംകൾ അംഗീകരിക്കുന്ന സമുദായ നേതാക്കൾ, പണ്ഡിതന്മാർ, മതവിജ്ഞാനികൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ആജ്ഞാനിരോധനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാനിരോധനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ അനുസരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് നബി(സ)തിരുമേനി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടും പ്രവാചകനോടും അനുസരണക്കേടു കാണിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരാൾക്കും അനുസരണമില്ലതന്നെ. അനുസരണം സൽക്കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ്

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

60. നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട(ഖുർആനി)ലും നിനക്കുമുമ്പ് ഇറക്കപ്പെട്ട(ഗ്രന്ഥങ്ങളി)ലും തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വാദിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടില്ലയോ? (തങ്ങളുടെ തർക്കങ്ങളിൽ) തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതിന് ത്വാഗൂത്തിനെ(ദൈവേതര ദുശ്ശക്തികളെ) തേടിപ്പോകാനാണ്

അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അവരോ ത്വാഗൂത്തിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവരത്രെ. പിശാച് അവരെ(സന്മാർഗത്തിൽനിന്ന്)ബഹുദൂരം വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ إِلَى مَا أَنزَلَ اللهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾

61. അല്ലാഹു ഇറക്കിത്തന്നതിലേക്കും ദൈവദൂതനിലേക്കും വരുവിൻ എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, ആ കപടവിശ്വാസികൾ നിന്നിൽനിന്നു തികച്ചും പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നത് നിനക്ക് കാണാം.

60,61: പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് കേസുകൾ തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കപടവിശ്വാസികളെ പ്രവാചകന്റെ കോടതിയിലേക്ക് വിളിച്ചാൽ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയുള്ളപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് വരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിധി തങ്ങൾക്ക് പ്രതികൂലമായേക്കുമോ എന്നാശങ്കയുണ്ടാകുമ്പോൾ പല ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞ് തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് വരാൻ അവർ വിസമ്മതിക്കുമായിരുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾ മുഖ്യമായും യഹൂദഗോത്രങ്ങളിൽ പെട്ടവരും മദീനയുടെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അറബ്ഗോത്രങ്ങളിൽപെട്ടവരുമായിരുന്നു. അവർ പ്രവാചകനെ അവഗണിച്ച് ത്വാഗൂത്തിലേക്ക് വിധിതേടിപ്പോയിരുന്നു.

ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളഖിലം വേദവിധികൾക്ക് വിധേയമാക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിലും വേദങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അനിവാര്യതാൽപര്യമാകുന്നു. മാനുഷികവ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഖുർആനിനും സുന്നത്തിനും (പ്രവാചകചര്യ) വിരുദ്ധമായി നിർദേശിക്കപ്പെടുന്ന നീതിശാസ്ത്രങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും അവയുടെ അനുശാസനവുമാകുന്നു 'ത്വാഗൂത്ത്'' എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ലൗകികമെന്നോ ആത്മീയമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ രംഗത്തും ദൈവവിരുദ്ധ ശക്തികളെ നിഷേധിക്കാനാണ് സത്യവിശ്വാസി കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഖുർആനും സുന്നത്തും നൽകുന്ന വിധിവിലക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവയെ മതപരമെന്നോ ലൗകികമെന്നോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക സാധ്യവുമല്ല.

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآؤُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلاَّ إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾

62. എന്നാൽ സ്വകരങ്ങളാൽ വരുത്തിയ വിനകൾ അവരെ ബാധിക്കുകയും എന്നിട്ട് അവർ നിന്റെയടുത്തു വന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് 'ഞങ്ങൾ നന്മയും അനുരഞ്ജനവുമല്ലാതെ ഒന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും?

أُولَـئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلاً بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

63. എന്നാൽ അവരുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളത് അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക. അവർക്ക് സദുപദേശം നൽകുക. അവരുടെ മനസ്സിൽ തട്ടുന്ന വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യുക.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلاَّ لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُواْ أَنفُسَهُمْ جَآؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُواْ اللّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُواْ اللّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾

64. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം അനുസരിക്കപ്പെടാന് വേണ്ടിയല്ലാതെ ഒരു ദൈവദൂതനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അവര് തങ്ങളോടുതന്നെ അതിക്രമം കാണിച്ചപ്പോള് അവര് നിന്നെ സമീപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് മാപ്പിരക്കുകയും ദൈവദൂതനും അവര്ക്കുവേണ്ടി മാപ്പിരക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കില് അല്ലാഹുവിനെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും ദയാപരനുമായി അവര് കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു.

فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُواْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

65. അല്ല, നിന്റെ നാഥന് തന്നെ സത്യം! അവര്ക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന തര്ക്കങ്ങളില് നിന്നെയവര് വിധികര്ത്താവാക്കുകയും, എന്നിട്ട് നീ നല്കുന്ന വിധിതീര്പ്പില് മനഃപ്രയാസം തോന്നാതിരിക്കുകയും അതിനെ പൂര്ണസമ്മതത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവര് വിശ്വാസികളാവുകയില്ലതന്നെ.

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُواْ أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُواْ مِن دِيَارِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلاَّ قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُواْ مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾

66. ആത്മാഹുതി ചെയ്യണമെന്നോ സ്വന്തം വീടുകള് വിട്ടുപോകണമെന്നോ നാം അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കില് അവരില് ചുരുക്കം പേരൊഴികെ അത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. എന്നാല് ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ച് അവര് പ്രവര്ത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കില് അതാകുമായിരുന്നു അവര്ക്ക് ഏറ്റം ഗുണകരവും ഏറെ സ്ഥൈര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും.

وَإِذاً لَّآتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّـا أَجْراً عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

67. എന്നാല് നാം അവര്ക്ക് നമ്മുടെ പക്കല്നിന്നുള്ള അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലം നല്കുമായിരുന്നു.

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

68. അവരെ നേരായ മാര്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

وَمَن يُطِعِ اللّهَ وَالرَّسُولَ فَأُوْلَـئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاء وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَـئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

69. ആര് അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുന്നുവോ, അവര് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചവരായ പ്രവാചകന്മാര്, സത്യവാന്മാര്, രക്തസാക്ഷികള്, സച്ചരിതര് എന്നിവരോടൊപ്പമായിരിക്കും. അവര് എത്ര നല്ല കൂട്ടുകാര്!

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّهِ وَكَفَى بِاللّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

70. അല്ലാഹുവിങ്കല്നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹമത്രെ അത്. എല്ലാം അറിയുന്നവനായി അല്ലാഹു മതി.

69,70: പ്രവാചകത്വപദവി അല്ലാഹുവിനാൽ അരുളപ്പെടുന്ന ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു. ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കൊക്കെ നേടാൻ കഴിയുന്നതോ ലഭിക്കുന്നതോ ആയ പദവിയല്ല അത്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെയും പ്രവാചകനെയും അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് പരലോകത്ത് പ്രവാചകന്മാരുടെ കൂടെ സ്ഥാനം പിടിക്കാമെന്നാണ് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇബ്നു അബീഹാതിം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: കുറേ പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാർ പ്രവാചകനോടു പറഞ്ഞു: 'തിരുദൂതരേ, ഞങ്ങൾക്കങ്ങയെ പിരിയാനാവില്ല. അങ്ങ് ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മരിച്ചാൽ മേലോട്ടുയർത്തപ്പെടും. പിന്നെ ഞങ്ങൾക്കങ്ങയെ കാണാനാവില്ലല്ലോ.' ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അല്ലാഹു ഈ സൂക്തം അവതരിപ്പിച്ചു.

മറ്റൊരു നിവേദനം ഇപ്രകാരമാണ്. ഒരാൾ ഒരു കൂട്ടരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അയാൾ അവരോടൊപ്പം (പദവിയിൽ) എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുമില്ല.ഇങ്ങനെയുള്ള ആളെപ്പറ്റി നബി(സ)യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു.അപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യൻ അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നവരോട് കൂടെയായിരിക്കും.' അനസ്(റ) പറയുകയാണ്. (തിരുമേനി പറഞ്ഞു:) ഈ വർത്തമാനം നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചത്ര സന്തോഷം മുസ്ലിംകൾ മറ്റൊരിക്കലും സന്തോഷിച്ചിട്ടില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ خُذُواْ حِذْرَكُمْ فَانفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ انفِرُواْ جَمِيعًا ﴿٧١﴾

71. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ,(ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച്) നിങ്ങൾ ജാഗ്രത പാലിക്കുക. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെറുസംഘങ്ങളായോ ഒന്നായോ (ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ) പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക.

71: ഉഹുദ് യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് ബാധിച്ച പരാജയത്തെത്തുടർന്ന് ശത്രുക്കൾ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിനെതിരെ നിരന്തരം തന്ത്രങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമാണിത്.

وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

72. നിശ്ചയമായും മടിച്ച് പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവൻ നിങ്ങളിൽ തന്നെയുണ്ട്. അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് വല്ല അപായവും പറ്റിയാൽ അവൻ പറയും: ഞാൻ അവരോടൊപ്പം ഹാജരാകാതിരുന്നത് അല്ലാഹു എന്നോട് ചെയ്ത വലിയ അനുഗ്രഹം തന്നെ.

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

73. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവുമുണ്ടായാലോ, അവനും നിങ്ങളും തമ്മിൽ യാതൊരു മൈത്രീബന്ധവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തപോലെ അവൻ പറയും: (ഹാ കഷ്ടം!) ഞാനും അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വമ്പിച്ച നേട്ടമുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللهِ فَيُقْتَلْ أَو يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

74. പരലോകത്തിനുവേണ്ടി ഇഹലോക ജീവിതം വിൽപന നടത്തിയിട്ടുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പടപൊരുതിയവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടാലും വിജയം നേടിയാലും നാമവന് മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

وَمَا لَكُمْ لاَ تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاء وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَـذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

75. മർദ്ദിതരായ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തുകൊണ്ട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൂടാ? അവരോ പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! മർദ്ദകരായ നിവാസികളുടെ ഈ നാട്ടിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കേണമേ, നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷകനെ നിശ്ചയിച്ചു തരേണമേ, നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് ഒരു സഹായിയെയും ഞങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചുതരേണമേ.

75: സത്യമതം അംഗീകരിച്ചതിൻെറ പേരിൽ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും എന്നാൽ ഹിജ്റ ചെയ്യാൻ പോലും കഴിയാതെ മക്കയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ വിശ്വാസികളെയാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

الَّذِينَ آمَنُواْ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُواْ أَوْلِيَاء الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

76. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. സത്യനിഷേധികൾ ത്വാഗൂത്തിൻെറ (ദൈവേതര ശക്തികളുടെ) മാർഗത്തിലും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ പിശാചിൻെറ മിത്രങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും പിശാചിൻെറ കുതന്ത്രം അതീവ ദുർബലമാകുന്നു.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّواْ أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُواْ الصَّلاَةَ وَآتُواْ الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُواْ رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدَّنْيَا قَلِيلٌ وَالآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى وَلاَ تُظْلَمُونَ فَتِيلاً ﴿٧٧﴾

77. (യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടാതെ) കൈകൾ അടക്കിവെക്കുകയും നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും ചെയ്യുക എന്നനുശാസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജനതെ നീ കണ്ടില്ലയോ? യുദ്ധം കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവരിൽ ഒരു വിഭാഗമതാ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതു പോലെ അല്ലെങ്കിൽ അതിലധികമായി, ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നു. അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, നീ ഞങ്ങളോട് യുദ്ധം കൽപിച്ചതെന്തിന്? അടുത്ത ഒരവധിവരെയെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് അവസരം തന്നുകൂടായിരുന്നോ? അവരോട് പറയുക: ലൗകിക വിഭവങ്ങൾ തുഛമാകുന്നു. പരലോകമത്രെ ദൈവഭക്തർക്ക് ഏറെ ഉൽകൃഷ്ടം. നിങ്ങളോട് തരിമ്പും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല.

77: ഇസ്ലാം മതം അംഗീകരിച്ചതിൻെറ പേരിൽ മക്കയിലെ ആദ്യകാല മുസ്ലിംകൾ ഖുറൈശികളിൽ നിന്ന് കൊടിയ മർദനങ്ങളും അപമാനങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അക്രമമർദനങ്ങൾക്കെതിരിൽ കഴിയുന്ന ശക്തിയുപയോഗിച്ച് തിരിച്ചടിക്കാൻ അനുവാദം നൽകണമെന്ന് പ്രവാചകനോട് ചിലർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രവാചകൻ(സ)അവരുടെ അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചതുമില്ല.സമാധാനത്തിൻെറയും സ്നേഹത്തിൻെറയും മതമായ ഇസ്ലാം ഈ ആദർശത്തിൻെറ മഹത്വങ്ങളും സവിശേഷതകളും പ്രതിയോഗികൾ

ക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവസരം കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഏറ്റുമുട്ടലിൻെറ മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നത് ആ സന്ദേശത്തിൻെറ തന്നെ താൽപര്യങ്ങാംക്ക് വിരുദ്ധമാകുന്നു. സമാധാനത്തിൻെറയും സ്നേഹത്തിൻെറ യും സൗമനസ്യത്തിൻെറയും അന്തരീക്ഷത്തിലേ ശരിയായ പ്രബോധനം സാധ്യമാകൂ.
പ്രവാചകനും(സ) അനുചരന്മാരും മദീനയിൽ കുടിയേറിയ ശേഷം അവിടെ ഒരു കൊച്ചു സമൂഹം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോാം അത് തങ്ങാംക്കെതിരായ ഒരു വെല്ലുവിളിയായിക്കണ്ട ഖുറൈശികാം മദീനക്കെതിരെ പട നയിക്കാൻ തുടങ്ങി.ആ സന്ദർഭത്തിൽ അവർ മുമ്പ് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധത്തിന് അനുമ തി ലഭിച്ചപ്പോാം നേരത്തെ യുദ്ധത്തിന് ആവേശം കാണിച്ചവരിൽ പലരും പിന്നോട്ടടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ അവർ ഉന്നയിച്ച ഒഴികഴിവുകളും വേവലാതികളും അസ്ഥാനത്താണെന്നും ഇഹലോകത്ത് എത്രതന്നെ സുഖജീവിതം ലഭിച്ചാലും അത് പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ തുച്ഛമാണെന്നും അവരെ ഉണർത്തുന്നു.

أَيْنَمَا تَكُونُواْ يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُواْ هَـذِهِ مِنْ عِندِ اللّهِ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُواْ هَـذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلًّ مِّنْ عِندِ اللّهِ فَمَا لِهَـؤُلاء الْقَوْمِ لاَ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

78. നിങ്ങാം എവിടെയായിരുന്നാലും മരണം നിങ്ങളെ പിടികൂടുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങാം എത്ര സുഭദ്രമായ കോട്ടകളിൽ ആയിരുന്നാലും. വല്ല നന്മയും വന്നുകിട്ടിയാൽ അവർ പറ യും; ഇത് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണ്. വല്ല വിപത്തും ബാധിച്ചാൽ അവർ പറയും; ഇത് നീ കാരണം ഉണ്ടായതാണ്. പറയുക: എല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുതന്നെയുള്ളതാ കുന്നു. ഈ ജനങ്ങാംക്കെന്തുപറ്റി? ഇവർ ഒരു കാര്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ.

مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولاً وَكَفَى بِاللّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

79. (അല്ലയോ മനുഷ്യാ,) നിനക്ക് വന്നെത്തുന്ന നന്മയൊക്കെയും അല്ലാഹുവിൻെറ (ഔദാര്യ ത്താൽ) ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. നിന്നെ ബാധിക്കുന്ന വിപത്തുകളെല്ലാം നിന്നിൽ നിന്നുള്ള തുമാകുന്നു. (നബിയേ,) ജനങ്ങാംക്കുള്ള ദൂതനായി നാം നിന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു മതി

مَّنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللّهَ وَمَن تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

. 80. ദൈവദൂതനെ അനുസരിക്കുന്നവനാരോ, തീർച്ചയായും അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരി ച്ചു. ആരെങ്കിലും പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നുവെങ്കിൽ, നാം നിന്നെ അവരുടെ കാവൽകാര നായിട്ടൊന്നും നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

79,80: മനുഷ്യന് നന്മയും തിന്മയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതായ ഒരു പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥയാണ് അല്ലാഹു സംവിധാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരാാം ഒരു നന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉതവി യുണ്ടെങ്കിലേ അത് യാഥാർഥ്യമാവുകയുള്ളൂ. തിന്മ ഉദ്ദേശിച്ചാലും അങ്ങനെത്തന്നെ. മനുഷ്യൻെറ ഏതൊരു ഉദ്ദേശ്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും വിധിയുമില്ലാതെ സാക്ഷാത്കരിക്കാനാവില്ല. അങ്ങനെ നന്മയും തിന്മയും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു. അതായത് നന്മയും തിന്മയും ഉണ്ടാ കുന്നത് അവൻെറ അറിവിനും അനുമതിക്കും വ്യവസ്ഥക്കും വിധേയമായാണ്. മനുഷ്യന് നന്മയും

തിന്മയും ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചു എന്നതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്‌ അവൻ രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കർഹനാകുന്നത്‌.

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ ജനങ്ങൾക്കെത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ മാത്രമാണ്‌ ദൈവദൂതൻ ഉത്തര വാദപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്‌. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനിർദേശങ്ങൾ ജനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്‌ ദൈവ ദൂതൻ ഒരിക്കലും ഉത്തരവാദിയല്ല. അതിനാൽ മനുഷ്യർക്ക്‌ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കാനുള്ള ഒരേ യൊരു മാർഗം അന്ത്യപ്രവാചകനെ അനുസരിക്കുകയാണ്‌.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُواْ مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ وَكَفَى بِاللّهِ وَكِيلاً ﴿٨١﴾

81. അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ അനുസരണമുള്ളവരാകുന്നു. എന്നാൽ നിൻെറ അടുത്തുനിന്ന്‌ അവർ പിരിഞ്ഞു പോയാൽ അവരിൽ ചിലർ തങ്ങൾ പറയുന്നതിന്‌ വിപരീതമായി രാത്രിയിൽ ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്നു. അവർ രാത്രിയിൽ ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്നതൊക്കെ യും അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്‌. നീ അവരെ അവഗണിച്ചേക്കുക. അല്ലാഹുവിൽ ഭര മേൽപിക്കുക. ഭരമേൽപിക്കാൻ അല്ലാഹു എത്രയും മതിയായവനത്രെ.

أَفَلاَ يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللّهِ لَوَجَدُواْ فِيهِ اخْتِلاَفًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

82. അവർ ഖുർആനെക്കുറിച്ച്‌ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? അത്‌ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരിൽ നിന്നുള്ളതാ യിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അതിൽ നിരവധി വൈരുധ്യങ്ങൾ കാണുമായിരുന്നു.

82: കപടവിശ്വാസികളും ദുർബലവിശ്വാസികളും പ്രവാചകന്‌ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദിവ്യബോധനത്തെ ക്കുറിച്ച്‌ സംശയാലുക്കളായിരുന്നു. ചിലർ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടിയും മറ്റുചിലർ സാഹചര്യത്തിൻെറ പ്രേരണയാലും മുസ്‌ലിംകളായി വർത്തിക്കുകയായിരുന്നു.

അക്കാലത്തെ കപടവിശ്വാസികൾക്കെന്നപോലെ ഖുർആനികാധ്യാപനങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്ന ആധുനികർ ക്കും ഒരു വെല്ലുവിളി ഈ സൂക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്‌. ഖുർആനിൽ ഇന്നിന്ന വൈരുധ്യങ്ങളുണ്ട്‌, അസന്തുലനങ്ങളുണ്ട്‌, ഔചിത്യദോഷങ്ങളുണ്ട്‌ എന്ന്‌ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്‌ ഒരാളും മുന്നോട്ട്‌ വന്നതായി കാണുന്നില്ല. സത്യത്തിനോ നീതിക്കോ യുക്തിക്കോ നിരക്കാത്ത യാതൊന്നും ഖുർആനിൽ കാണുന്നില്ല. ഒരു പുനഃപരിശോധന ആവശ്യമെന്ന്‌ തോന്നുന്ന യാതൊന്നും ഇതിൽ വന്നുപോയിട്ടില്ല. ഇതിൽ പരസ്‌പരവിരുദ്ധമായ നിയമങ്ങളോ ആദർശങ്ങളോ ഇല്ല. ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുക മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ലതന്നെ.

وَإِذَا جَاءهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُواْ بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُوْلِي الأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلاَ فَضْلُ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لاَتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلاَّ قَلِيلاً ﴿٨٣﴾

83. സമാധാനത്തിൻെറയോ ഭയത്തിൻെറയോ വല്ല വാർത്തയും അവർക്ക്‌ വന്നുകിട്ടിയാൽ അവർ അത്‌ കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്നു. അവർ അത്‌ ദൈവദൂതനും അവരിൽത്തന്നെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട വർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരിൽ സത്യാവസ്ഥ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിവുള്ള വർ അത്‌ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യ വുമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അൽപം ചിലരൊഴിച്ച്‌ നിങ്ങളെല്ലാം പിശാചിൻെറ പിന്നാലെ പോകുമായിരുന്നു.

83: ഈ സൂക്തം അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് മദീനയിലെ മുസ്‌ലിം സമൂഹം പുറമെനിന്നുള്ള ആക്രമണ ഭീഷണി നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരെ ഭയവിഹ്വലരാക്കുന്നതിനും മദീനത്തും പരിസരത്തും ഭീതിയും വിഭ്രാന്തിയും പരത്തുന്നതിനും കപടവിശ്വാസികളും ദുർബലവിശ്വാസികളും അടിസ്ഥാനരഹിതമായ അപായ വൃത്താന്തങ്ങളും കിംവദന്തികളും പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മനസ്സിലക്കാതെ ഇത്തരം കിംവദന്തികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരെ ഈ സൂക്തം കണക്കിന് താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം വാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അവയെ വിശകലനം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള നേതാക്കളെ വിവരം അറിയിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّهِ لاَ تُكَلَّفُ إِلاَّ نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَاللّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلاً ﴿٨٤﴾

84. അതിനാൽ നീ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുക. നിന്റെ കാര്യമല്ലാതെ നീ ഉത്തരവാദപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സത്യവിശ്വാസികളെ സമരത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. സത്യനിഷേധികളുടെ ആക്രമണശക്തിയെ അല്ലാഹു തടഞ്ഞു നിർത്തിയേക്കാം. ഏറ്റം കടുത്ത അക്രമശക്തിയുള്ളവനും അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനും അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു.

مَّن يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُن لَّهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُن لَّهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا ﴿٨٥﴾

85. ആർ നന്മ ശിപാർശ ചെയ്യുന്നുവോ അവന് അതിലൊരു പങ്ക് ലഭിക്കും. ആർ തിന്മ ശിപാർശ ചെയ്യുന്നുവോ അവന് അതിലും പങ്ക് ലഭിക്കും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.

85: അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളെ ചെറുക്കാനും അവന്റെ വചനത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കു വേണ്ടി ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള നല്ല ശിപാർശകളും, അതിനെതിരെ നടത്തപ്പെടുന്ന ചീത്ത ശിപാർശകളുമാണ് ഇവിടെ പരാമർശം.ഇരുകൂട്ടർക്കും അതിന്റേതായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. ബൈഹഖി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു പ്രവാചക വചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി പോവുകയും അതിൽ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് അയാൾക്ക് പത്തുവർഷം പള്ളിയിൽ ഭജനമിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പുണ്യമാകുന്നു. ഒരുവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ഒരു ദിവസം ഭജനമിരുന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്നും നരകത്തിനുമിടയിൽ മൂന്നു കിടങ്ങുകളുണ്ടാക്കുന്നു; രണ്ടു ചക്രവാളങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളതിനേക്കാൾ അകലമുള്ളവ.

وَإِذَا حُيِّيْتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّواْ بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

86. നിങ്ങൾ അഭിവാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അതിലും നന്നായി അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെ പ്രത്യഭിവാദനം ചെയ്യുവിൻ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും കണക്കുനോക്കുന്നവനാകുന്നു.

86: ഇങ്ങോട്ട് സൗമനസ്യവും സഹഭാവവും കാണിച്ചാൽ അതിലുപരിയായി മറ്റുള്ളവരോട് അങ്ങോട്ടും മാന്യത പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇസ്‌ലാമിലെ അഭിവാദന വചനമാണ് 'അസ്സലാമു അലൈകും' (നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള രക്ഷയും സമാധാനവും ഉണ്ടാവട്ടെ) എന്നത്. തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ സലാം പറയുക വിശ്വാസികളുടെ ബാധ്യതയാണെന്ന് നബിതിരുമേനി(സ) പഠിപ്പിച്ചിരിക്കു

ന്നു. പ്രത്യാഭിവാദ്യം കൂടുതൽ നല്ലതാക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ പ്രതിഫലം വർധിക്കുന്നു. 'അസ്സലാമു അലൈകും' എന്നത് പത്ത് നന്മയും , 'വറഹ്മത്തുല്ലാഹി' (അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും) എന്ന് ചേർക്കുമ്പോൾ ഇരുപത് നന്മയും, 'വബറകാതുഹു' (അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളും) എന്നു കൂടി ചേർക്കുമ്പോൾ മുപ്പത് നന്മയുമായിരിക്കും അത് എന്നും ഒരു നബിവചനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.
ഇസ്ലാമിലെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടവും ഗുണകരവുമായ കാര്യം വിശക്കുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കലും നിങ്ങൾ അറിയുന്നവർക്കും അറിയാത്തവർകും സലാം പറയലുമാകുന്നു. (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)
അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുള്ള വല്ലവനും നിങ്ങളോട് സലാം പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളത് മടക്കണം. അവൻ ഒരു അഗ്നിയാരാധകനാണെങ്കിൽപോലും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ അഭിവാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അതിലും നന്നായി പ്രത്യാഭിവാദനം ചെയ്യുവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ അത് മടക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുവിൻ. (നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസിൽ നിന്ന് ഇബ്നുജരീർ ഉദ്ധരിച്ചത്).
നടക്കുന്നവർ ഇരിക്കുന്നവരോടും, ചെറിയകൂട്ടം വലിയ കൂട്ടത്തോടും, വീട്ടിലെത്തുന്നവർ വീട്ടുകാരോടും, കുട്ടികൾ മുതിർന്നവരോടും സലാം പറയണമെന്ന് കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ നിർദേശിക്കുന്നു.
ചില ഹദീസുകളെ(പ്രവാചക വചനങ്ങളെ)ആധാരമാക്കി ചില പണ്ഡിതന്മാർ മുസ്ലിംകൾ അമുസ്ലിംകൾക്ക് സലാം പറയാനോ അവർ പറഞ്ഞ സലാം മടക്കാനോ പാടില്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഖുർആൻ വാക്യവും അതിൻെറ അവതരണ പശ്ചാത്തലവും ഇങ്ങനെയൊരു തർക്കത്തിന് പഴുതു നൽകുന്നില്ലെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. സത്യമത പ്രബോധകരും സത്യസാക്ഷികളും എന്ന നിലക്കും മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹവും സഹവർത്തിത്വവും ഇസ്ലാമിൻെറ ലക്ഷ്യമായതിനാലും മുസ്ലിംകൾ മറ്റുള്ളവരോട് നന്നായി പെരുമാറാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരാകുന്നു. സ്നേഹത്തിൻെറയും സഹകരണത്തിൻെറയും ചിഹ്നമായി ഇസ്ലാം നിർദേശിച്ച അഭിവാദനം, വിവേചനത്തിൻെറയും വിഭാഗീതയുടെയും ചിഹ്നമായി മാറ്റപ്പെടുന്നത് അതിൻെറ അടിസ്ഥാനചൈതന്യത്തെ ത്തന്നെ ചോർത്തിക്കളയുന്നതാണെന്ന് അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.
നബിതിരുമേനി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരോടൊക്കെ സലാം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതേപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു സലാമിനെ നമ്മുടെ സമുദായത്തിൻെറ അഭിവാദനവും നമ്മുടെ ദിമ്മികൾ (മുസ്ലിം രാഷ്ട്രത്തിലെ അമുസ്ലിം പൗരന്മാർ)ക്കുള്ള അഭയപ്രഖ്യാപനവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (അബൂ ഉമാമയിൽ നിന്ന് ബൈഹഖി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു പ്രവാചകചര്യ)

اللّهُ لا إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لاَ رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

87. അല്ലാഹു -അവനല്ലാതെ ദൈവമില്ല. അന്ത്യനാളിൽ അവൻ നിങ്ങളെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാകുന്നു. അതിൽ സംശയമേയില്ല. അല്ലാഹുവെക്കാൾ സത്യസന്ധമായി വിവരം തരുന്ന മറ്റാരുണ്ട്?

87: സകല മനുഷ്യരെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചുപരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവനല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവമില്ല. ബഹുദൈവവാദികളും അവിശ്വാസികളും നിരീശ്വരന്മാരും ഒരു മതമില്ലാത്തവരും എന്തുനിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും ശരി ദൈവത്തിൻെറ ദിവ്യത്വത്തിന് കോട്ടമൊന്നും തട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ ഏതു മാർഗം സ്വീകരിച്ചാലും നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനപരിശ്രമങ്ങൾ ഏതുമാർഗത്തിൽ വിനിയോഗിച്ചാലും അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനായി ഒരു നാൾ അവൻെറ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങൾ ഹാജരാകേണ്ടി വരും. അതു സംഭവിക്കുമെന്നതിൽ യാതൊരു സംശവും വേണ്ട. അവൻെറ പിടിയിൽ നിന്ന് ആർക്കും ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُواْ أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُواْ مَنْ أَضَلَّ اللّهُ وَمَن يُضْلِلِ اللّهُ
فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلاً ﴿٨٨﴾

88. കപടവിശ്വാസികളുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളെന്താണ്‌ രണ്ടു കക്ഷികളാകുന്നത്‌?അവർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള തിന്മകളുടെ ഫലമായി അല്ലാഹു അവരെ തലതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ദുർമാർഗത്തിലാക്കിയവർക്ക്‌ നിങ്ങൾ സന്മാർഗം നൽകികളയാമെന്നാശിക്കുകയാണോ? എന്നാൽ അല്ലാഹു വഴിതെറ്റിച്ചവനുവേണ്ടി ഒരു മാർഗവും കണ്ടെത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَاء فَلاَ تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ أَوْلِيَاء حَتَّىَ يُهَاجِرُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتَّمُوهُمْ وَلاَ تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيرًا ﴿٨٩﴾

89. അവർ അവിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും അവിശ്വസിക്കുകയും അങ്ങനെ നിങ്ങളെല്ലാവരും സമന്മാരാവണമെന്നുമത്രെ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്‌. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സ്വദേശം വെടിഞ്ഞുവരുന്നതുവരെ, അവരിൽ ആരെയും നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക. അവർ അതിന്‌ വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളവരെ പിടികൂടുകയും, അവരെ കണ്ടേടത്തുവെച്ച്‌ വധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവരിൽ നിന്ന്‌ ഒരു സ്‌നേഹിതനേയോ സഹായിയേയോ നിങ്ങൾ എടുക്കുകയുമരുത്‌.

89: ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്‌ട്രത്തോട്‌ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ച അവിശ്വാസികളോട്‌ ചേർന്ന്‌ നിൽക്കുകയും ഇസ്‌ലാമികരാഷ്‌ട്രത്തിനെതിരിൽ ശത്രുതാപരമായ നടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികളാണ്‌ വിവക്ഷ.

إِلاَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ أَوْ جَآؤُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَن يُقَاتِلُونَكُمْ أَوْ يُقَاتِلُواْ قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاء اللّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْاْ إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلاً ﴿٩٠﴾

90. നിങ്ങളുമായി സഖ്യത്തിൽ കഴിയുന്ന ജനതയുമായി ചേർന്ന(കപടന്മാർ) ഇതിൽനിന്നൊഴിവാണ്‌. നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാനോ സ്വന്തം ജനത്തോടേറ്റുമുട്ടാനോ ഇഷ്‌ടപ്പെടാതെ മനഃക്ലേശത്തോടെ നിങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നവരും അതിൽനിന്നൊഴിവാകുന്നു.അല്ലാഹു ഇഛിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ നിങ്ങൾക്കെതിരെ നിയോഗിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ നിങ്ങളോടു പോരാടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ മാറിനിൽക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ സമാധാന നിർദേശം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ, അവർക്കെതിരെ ഒരു നടപടിക്കും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്‌ അനുമതി നൽകുന്നില്ല.

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُواْ قَوْمَهُمْ كُلَّ مَا رُدُّوَاْ إِلَى الْفِتْنِةِ أُرْكِسُواْ فِيِهَا فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُواْ إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوَاْ أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثِقِفْتُمُوهُمْ وَأُوْلَـئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٩١﴾

91. മറ്റൊരു വിഭാഗം(കപടവിശ്വാസികളെ) നിങ്ങൾക്കു കാണാം. അവർ നിങ്ങളോടും സ്വജന ത്തോടും സമാധാനത്തിൽ കഴിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.പക്ഷേ, കുഴപ്പത്തിനവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊ ക്കെ അവർ അതിൽ ചാടിവീഴുന്നു. അതിനാൽ അവർ നിങ്ങൾക്കെതിരെ വരുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സമാധാന നിർദേശം സമർപ്പിക്കുക യും തങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ അടക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ,എവിടെവെച്ചു കണ്ടാലും അവരെ പിടികൂടുകയും വധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അത്തരക്കാർക്കെതിരെ നാം നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ന്യായം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلاَّ خَطَئًا وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَئًا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلاَّ أَن يَصَّدَّقُواْ فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مْؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةً فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللّهِ وَكَانَ اللّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

92. ഒരു വിശ്വാസിയും മറ്റൊരു വിശ്വാസിയെ വധിക്കാവതല്ല. അബദ്ധത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന തല്ലാതെ. ഒരുവൻ അബദ്ധത്തിൽ മറ്റൊരു വിശ്വാസിയെ കൊല്ലാനിടയായാൽ (അതിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി)വിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുകയും അവൻെറ(കൊല്ലപ്പെട്ട വൻെറ)അവകാശികൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അവർ(ആ അവകാശികൾ) അത് ദാനമായി വിട്ടുകൊടുത്താലൊഴിച്ച്. എന്നാൽ അവൻ (കൊല്ലപ്പെട്ട വിശ്വാസി) നിങ്ങളുടെ ശത്രുജനത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണെങ്കിൽ അതിൻെറ (പ്രായശ്ചിത്തം) വിശ്വാസിയായ ഒരടിമയെ മോചിപ്പിക്കലാകുന്നു. എന്നാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ നിങ്ങളുമായി സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള (അമുസ്ലിം സമൂഹത്തിലെ)അംഗമാണെങ്കിൽ അയാളുടെ അവ കാശികൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുകയും വിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പി ക്കുകയും വേണം. ആർക്കെങ്കിലും അതിനു (അടിമയെ മോചിപ്പിക്കാൻ) സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവൻ തുടർച്ചയായി രണ്ടുമാസം വ്രതമനുഷ്ഠിക്കണം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രായശ്ചിത്ത മാണിത്. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും യുക്തിമാനുമല്ലോ.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

93. ആരെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ മനഃപൂർവം വധിക്കുന്നപക്ഷം,അവനുള്ള പ്രതിഫലം നരകമാകുന്നു.അവനതിൽ ശാശ്വതമായി വസിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ കോപവും ശാപവും അവനിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. കനത്ത ശിക്ഷയാണ് അല്ലാഹു അവനുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെച്ചി രിക്കുന്നത്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَتَبَيَّنُواْ وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلاَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُواْ إِنَّ اللّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

94. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിയാൽ (ശത്രുക്കളെയും മിത്രങ്ങളെയും)വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു.നിങ്ങൾക്ക് സലാം അർപ്പിച്ചവനോട് ഐഹികനേട്ടമാഗ്രഹിച്ച് 'നീ വിശ്വാസിയല്ല' എന്ന് പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ സമ്പത്ത് ധാരാളമുണ്ട്. മുമ്പ് നിങ്ങളും ഇതേ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു വല്ലോ. പിന്നീട് അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ഔദാര്യം കാണിച്ചു. അതിനാൽ ശരിക്കും വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവിൻ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

94: മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ സായുധപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ശത്രുപ്രദേശങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയിരുന്ന മുസ്‌ലിംകൾ, മുസ്‌ലിം ഭടന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാനായി 'അസ്സലാമു അലൈക്കും' എന്നോ 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' എന്നോ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശത്രുക്കളും ഈ അടവ് പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പലപ്പോഴും ഇത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഈ വാക്കുച്ചരിക്കുന്നവരെ മുസ്‌ലിംകൾ കൊല്ലുകയും അവരുടെ ധനം യുദ്ധമുതലായി കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതൊക്കെ ആത്മരക്ഷാർഥം സ്വീകരിച്ച അടവുകളാണെന്ന് കരുതി അവരെ കടന്നാക്രമിക്കരുതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മേലിൽ അത്തരം അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, വാസ്തവം വ്യക്തമാവാതെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ച് ഖേദിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്നും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.
നിങ്ങളുടെ മുമ്പത്തെ അവസ്ഥ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളായിരുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം അത് പരസ്യപ്പെടുത്താൻ ധൈര്യമില്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥ നിങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതേ അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നവരെ നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. താൻ മുസ്‌ലിമാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരാളെ 'നീ വിശ്വാസിയല്ല' എന്ന് തെളിവ് കൂടാതെ പറയാവതല്ല.

لاَّ يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُوْلِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلاًّ وَعَدَ اللّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

95. സത്യവിശ്വാസികളിൽ, ന്യായമായ കാരണമില്ലാതെ വീട്ടിലിരിക്കുന്നവരും തങ്ങളുടെ സമ്പത്തും ശരീരവുമുപയോഗിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നവരും തുല്യരാവുകയില്ല. സമ്പത്തുകൊണ്ടും ശരീരംകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നവരെ (മുജാഹിദുകളെ) അല്ലാഹു വെറുതെയിരിക്കുന്നവരേക്കാൾ ഏറെ ഉയർന്ന പദവിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹു നല്ല പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തി

രിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമരത്തിലേർപ്പെടുന്നവർക്ക് വെറുതെയിരിക്കുന്നവരേക്കാൾ അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

96. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഉന്നത പദവികളും പാപമോചനവും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ട്. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلآئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُواْ فِيمَ كُنتُمْ قَالُواْ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الأَرْضِ قَالْوَاْ أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُواْ فِيهَا فَأُوْلَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

97. സ്വന്തം ആത്മാവിനോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ മരിപ്പിക്കുമ്പോൾ മലക്കുകൾ ചോദിക്കും: 'നിങ്ങൾ ഏതവസ്ഥയിലാണുണ്ടായിരുന്നത്?' അവർ പറയും: ഭൂമിയിൽ ഞങ്ങൾ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. മലക്കുകൾ ചോദിക്കും: അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി വിശാലമായിരുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് സ്വദേശം വെടിഞ്ഞു പലായനം ചെയ്തുകൂടായിരുന്നുവോ? അത്തരക്കാരുടെ വാസസ്ഥലം നരകമത്രെ. അതെത്ര ചീത്ത സങ്കേതം.

97: അറേബ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗം പ്രദേശങ്ങളും അന്ന് അനിസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയിലായിരുന്നു.ആ പ്രദേശങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടും യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ച അവസ്ഥയിലുമായിരുന്നു. മദീനയിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും മാത്രമാണ് ഇസ്ലാമിക വിധികൾ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നത്. ഇസ്ലാമിക ജീവിതം നിരോധിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് മുസ്ലിംകളോട് മദീനയിൽ വന്നു താമസിക്കാൻ അന്ന് കൽപനയുണ്ടായിരുന്നു.മക്ക വിമോചിതമായതോടെ അറേബ്യയിൽ അനിസ്ലാമികശക്തി തകരുകയും അമുസ്ലിം ഗോത്രങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇസ്ലാമിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നബി(സ) ഇനി ഹിജ്റയുടെ (പലായനത്തിന്റെ) ആവശ്യമില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.

إِلاَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاء وَالْوِلْدَانِ لاَ يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلاَ يَهْتَدُونَ سَبِيلاً ﴿٩٨﴾

98. എന്നാൽ (സ്വദേശം വെടിഞ്ഞുപോകാൻ) യാതൊരു ഉപായവും രക്ഷാമാർഗവും കണ്ടെത്താനാകാതെ യഥാർഥത്തിൽ തന്നെ നിസ്സഹായരായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഇതിൽനിന്നൊഴിവാകുന്നു.

فَأُوْلَئِكَ عَسَى اللّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

99. അത്തരക്കാർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കാം. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നവനുമല്ലോ.

وَمَن يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّهِ يَجِدْ فِي الأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَن يَخْرُجْ مِن بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلى اللّهِ وَكَانَ اللّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

100. ആർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നുവോ ധാരാളം അഭയസ്ഥാനങ്ങളും വിശാലമായ ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിലേക്കും അവന്റെ ദൂതനിലേക്കും പലായനം ചെയ്യുന്നവനായി വീടുവിട്ടിറങ്ങുന്നവൻ

പിന്നെ (വഴി മധ്യേ) മരണമടയുകയുമാണെങ്കിൽ അവൻെറ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُواْ مِنَ الصَّلاَةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُواْ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُواْ لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

101. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ നമസ്കാരം ചുരുക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്തതാകുന്നു. സത്യനിഷേധികളുടെ ദ്രോഹം ഭയപ്പെടുമ്പോൾ (വിശേഷിച്ചും). തീർച്ചയായും സത്യനിഷേധികൾ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളാകുന്നു.

101: നാല് റക്അത്തുള്ള നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾ ഈരണ്ട് റക്അത്തായി ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കുന്നതിന് ശരീഅത്തിൻെറ ഭാഷയിൽ ഖസ്വർ (ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കുക) എന്ന് പറയുന്നു. യാത്രാവേളയിൽ എല്ലാ സമയത്തും ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു തിരുമേനി(സ)യുടെ പതിവ് എന്ന് ധാരാളം നബിവചനങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ഒരിടത്ത് നിർബന്ധിതനായി താമസിക്കേണ്ടിവരികയും നിർബന്ധിതാവസ്ഥ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ സ്ഥലം വിടണമെന്ന വിചാരം എപ്പോഴും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ കാലനിർണയം കൂടാതെ ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കാം എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായ വീക്ഷണം.

ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കാനുള്ള യാത്രാദൂരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്ര ദൂരം ഉണ്ടെങ്കിലേ ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കാവൂ എന്ന് നിർണയിക്കാൻ തക്ക ഒരു തെളിവ് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തിൽ (നബിചര്യയിൽ) കാണുന്നില്ല.പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും അവയുടെ തെളിവുകളും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാം ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം(റ) പറയുന്നു: നബി(സ)തിരുമേനി തൻെറ സമുദായത്തിനു നമസ്കാരം ചുരുക്കുവാനും വ്രതം ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഒരു നിശ്ചിത വഴിദൂരം നിർണയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അതവർക്ക് നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. തയമ്മുമിൻെറ കാര്യവും അങ്ങനെതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു ദിവസത്തെയും രണ്ടു ദിവസത്തെയും മൂന്നു ദിവസത്തെയും യാത്ര എന്നൊക്കെ നിർണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിവേദനങ്ങളാവട്ടെ ഒന്നും ബലവത്തായി സ്ഥിരപ്പെട്ടതുമല്ല.

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلاَةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُواْ أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُواْ
فَلْيَكُونُواْ مِن وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّواْ فَلْيُصَلُّواْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُواْ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلاَ جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَى أَن تَضَعُواْ أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُواْ حِذْرَكُمْ إِنَّ اللّهَ أَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾

102. (നബിയെ,)നീ അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും (യുദ്ധവേളയിൽ) അവർക്ക് നമസ്കാരത്തിനു നേതൃത്വം നൽകുകയുമാണെങ്കിൽ, ആദ്യം അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം നിന്നോടൊപ്പം നിന്നുകൊള്ളട്ടെ. അവർ തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. സുജൂദ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ പിറകോട്ട് മാറുകയും നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മറ്റേവിഭാഗം വന്ന് നിൻെറ കൂടെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവരും ജാഗ്രത പുലർത്തുകയും ആയുധമണിയുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ ആയുധങ്ങളിലും വിഭവങ്ങളിലും നിങ്ങൾ അൽപമൊന്നു

അശ്രദ്ധരായാല്‍ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിങ്ങളുടെ മേല്‍ ചാടിവീഴാന്‍ തക്കം പാര്‍ത്തിരിക്കുകയാകുന്നു സത്യനിഷേധികള്‍. മഴമൂലം നിങ്ങള്‍ക്ക് ശല്യമുണ്ടാകുകയോ, നിങ്ങള്‍ രോഗികളാവുകയോ ചെയ്താല്‍ ആയുധം താഴെ വെക്കുന്നതില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് കുറ്റമില്ല.എന്നാല്‍ അപ്പോഴും നിങ്ങള്‍ ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം. അല്ലാഹു സത്യനിഷേധികള്‍ക്കായി നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُواْ اللّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُواْ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾

103. അങ്ങനെ നമസ്കാരം നിര്‍വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാല്‍, പിന്നെ നിങ്ങള്‍ നിന്നും ഇരുന്നും കിടന്നും (സദാ)അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ നിര്‍ഭയാവസ്ഥയിലായാല്‍ നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം നിര്‍വഹിക്കുക. നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് സമയബന്ധിതമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ബാധ്യതയാകുന്നു.

103: ഒരു വിശ്വാസിയുടെ മനസ്സ് എപ്പോഴും ദൈവസ്മരണയാല്‍ പ്രകാശിതമായിരിക്കണം. നിന്നും ഇരുന്നും കിടന്നും രാവും പകലും സ്വദേശത്തും യാത്രയിലും സമൃദ്ധിയിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും എല്ലാം ഏകദൈവത്തെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. സത്യവിശ്വാസിയുടെ മനസ്സ് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരത്താല്‍, അവന്‍റെ മഹത്വത്തെയും അധികാരത്തെയും കഴിവിനെയും കാരുണ്യത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിന്തയാല്‍ നിര്‍ഭരമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവസ്മരണയുടെ കാര്യത്തില്‍ ഒരതിരും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും കൃത്യമായ രൂപം നിര്‍ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിര്‍ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളുടെ സമയവും എണ്ണവുമൊക്കെ പ്രവാചകകാലം മുതല്‍ മുസ്ലിം സമൂഹം തര്‍ക്കമില്ലാതെ പിന്തുടര്‍ന്നു പോരുകയും അതേ രീതി ഇന്നും നിലനില്‍ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമസ്കാരം അഞ്ചു നേരമാണെന്നും അതിന്‍റെ സമയങ്ങള്‍ ഏതൊക്കെയാണെന്നും പ്രവാചകന്‍ തന്‍റെ കര്‍മ്മങ്ങളിലൂടെയും വാക്കുകളിലൂടെയും സമുദായത്തെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നമസ്കാരം സമയബന്ധിതമാകയാല്‍ പാഴായിപ്പോകുന്ന നമസ്കാരങ്ങള്‍ പിന്നീട് നമസ്കരിച്ച് വീട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഖുര്‍ആനോ സുന്നത്തോ നഷ്ടപ്പെട്ട നമസ്കാരം മറ്റവസരങ്ങളില്‍ നിര്‍വഹിക്കാന്‍ കല്‍പിച്ചുകാണുന്നില്ലെന്ന് പണ്ഡിതന്മാര്‍ പറയുന്നു.നമസ്കാരം കടം വീട്ടുക എന്നൊന്നില്ലെന്നും നമസ്കാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവര്‍ സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങളും മറ്റു സല്‍ക്കര്‍മങ്ങളും വര്‍ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനോട് അധികമധികം മാപ്പിരന്നുകൊണ്ടുമാണ് അതിനുപരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതെന്നുമാണ് ഒരു വിഭാഗം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. നമസ്കാരം കടം വീട്ടാമെന്നും വീട്ടേണ്ടത് നിര്‍ബന്ധമാണെന്നും ഭൂരിപക്ഷം കര്‍മ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. നീണ്ട കാലം നിരവധി നമസ്കാരങ്ങള്‍ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവര്‍ അത് പരിഹരിക്കാനുള്ള എല്ലാ മാര്‍ഗവും അവലംബിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമസ്കാരത്തിന്‍റെ കാര്യത്തില്‍ വീഴ്ച വരുത്തുന്നത് ഗുരുതരമായ കുറ്റമാകുന്നു. സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങളും മറ്റു സല്‍ക്കര്‍മങ്ങളും വര്‍ധിപ്പിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് അധികമധികം മാപ്പിരക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ട നമസ്കാരങ്ങള്‍ ഏതെന്നും എത്രയെന്നും കൃത്യമായി ഓര്‍ക്കുന്നവര്‍ ആ നമസ്കാരങ്ങളായിത്തന്നെ അവ കടം വീട്ടുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് പണ്ഡിതന്മാര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

وَلاَ تَهِنُواْ فِي ابْتِغَاء الْقَوْمِ إِن تَكُونُواْ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّهِ مَا لاَ يَرْجُونَ وَكَانَ اللّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

104. (ശത്രു)ജനതയെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ദൗർബല്യം കാണിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ അവരും ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ പ്രത്യാശിക്കാത്തത് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللهُ وَلاَ تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

105. (നബിയേ,)നാം നിനക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം സത്യസമേതം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്, അല്ലാഹു കാണിച്ചുതരുന്നതുപ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കേണ്ടതിനാകുന്നു. നീ വഞ്ചകർക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവനാകരുത്.

وَاسْتَغْفِرِ اللهَ إِنَّ اللهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾

106. അല്ലാഹുവോട് പാപമോചനം തേടുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَلاَ تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللهَ لاَ يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

107. സ്വന്തം ആത്മാക്കളെ വഞ്ചിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി നീ വാദിക്കരുത്. കൊടുംവഞ്ചകനും മഹാപാപിയുമായ ആരെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلاَ يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لاَ يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

108. (തങ്ങളുടെ ചെയ്തികൾ) അവർ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു.പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് (ഒന്നും) ഒളിച്ചുവെക്കാൻ അവർക്കാവില്ല. അവനോ, അവർ രാത്രിയിൽ അവന്റെ പ്രീതിക്കു വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഗൂഢാലോചന നടത്തുമ്പോഴും അവരുടെ കൂടെയുണ്ട്. അല്ലാഹു അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയെല്ലാം വലയം ചെയ്യുവനാകുന്നു.

105–108: ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ പശ്ചാത്തലമായി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ്: ബനുസഫർ എന്ന അൻസാരി ഗോത്രത്തിലെ 'തുഅ്മത്തു ബ്നു ഉബൈരിഖ്' (ഇയാളുടെ പേർ ബശീർ എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്) അൻസാരികളിപ്പെട്ട രിഫാഅത്തിന്റെ പടയങ്കി മോഷ്ടിച്ചു. കാണാതായ പടയങ്കിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തുഅ്മത്ത് അത് സൈദുബ്നുസ്സമീൻ എന്ന യഹൂദന്റെ പക്കൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ഏൽപിച്ചു. ഉടമയുടെ അന്വേഷണത്തെത്തുടർന്ന് പടയങ്കി യഹൂദിയുടെ പക്കൽനിന്നും കണ്ടെടുത്തു. യഹൂദിയെ വിചാരണചെയ്യപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ നിരപധിത്വം അറിയിക്കുകയും സത്യസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്കിയുടമ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ കേസ്സ് ബോധിപ്പിച്ചു. മോഷ്ടാവ് തന്റെ കുടുംബത്തെ സമീപിക്കുകയും കുറ്റം യഹൂദിയുടെ പേരിൽ ആരോപിക്കുവാൻ അവർ ഒന്നിച്ച് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ നബിതിരുമേനിയുടെ(സ) അടുക്കൽ ചെന്ന് തുഅ്മത്ത് നിരപരാധിയാണെന്നും യഥാർഥത്തിൽ അങ്കി മോഷ്ടിച്ചവൻ ആ യഹൂദനാണെന്നും കളവു മുതൽ അവന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു. തുഅ്മത്തിന്റെ കുടുംബക്കാർ പക്ഷം പിടിച്ച് വാദിക്കുകയും മോഷ്ടിച്ചവൻ ഒരു വഞ്ചകനായ യഹൂദിയായതിനാൽ തുഅ്മത്തിന്റെ നിരപരാധിത്വം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും അവനുവേണ്ടി തിരുമേനി വാദിക്കണമെന്നും അവർ അപേക്ഷിച്ചു.

തുഅ്മത്തിന് എതിരായ തെളിവുകൾ കൂടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായി തോന്നിയിട്ടും അയാളെ കുറ്റവാളിയായി വിധിക്കാൻ തിരുമേനി ശങ്കിച്ചുനിന്നു. എന്നാൽ നിരപരാധിയായ യഹൂദിക്കെതിരെ ബാഹ്യറിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് തിരുമേനി വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പക്ഷം അത് തിരുമേനിയുടെ മേൽപതിക്കുന്ന ധാർമികാഘാതമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടേക്കും. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്തുത കേസ്സിൽ പ്രത്യേകം ഇടപെടുകയും, തുടർന്ന് ദിവ്യബോധനം വരികയും സംഭവത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യം അല്ലാഹു തുറന്നു കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന് നിരപരാധിയായ ജൂതന്നനുകൂലമായും മുസ്ലിം വഞ്ചകനായ തഅ്മത്തിനെതിരായും തിരുമേനി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ വിധി അംഗീകരിക്കാതെ ആ കപടവിശ്വാസി മദീന വിട്ട് മക്കയിലേക്ക് ഓടിപ്പോവുകയാണ് ചെയ്തത്. മക്കയിൽ ഖുറൈശികളുമായി ചേർന്ന് ഇസ്ലാമിനും തിരുമേനിക്കുമെതിരായി അയാൾ പരസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അവിടെ ഒരു ഭവനഭേദനത്തിനുവേണ്ടി മതിൽ തുരക്കുന്നതിനിടെ ആ മതിൽ പൊളിഞ്ഞുവീണാണ് അയാൾ മരിച്ചതെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുടുംബപരവും ഗോത്രപരവുമാമായ പക്ഷപാതത്തിന്റെ പേരിൽ കുറ്റവാളികളെ പിന്താങ്ങുന്നത് ആപൽക്കരമായ ആത്മവഞ്ചനയാണെന്ന് മുസ്ലിംകളെ അല്ലാഹു ശക്തമായി താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ.

هَاأَنتُمْ هَـؤُلاء جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً ﴿١٠٩﴾

109. ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിങ്ങളിപ്പോൾ അവർക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നു.എന്നാൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിൽ അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് വാദിക്കാൻ ആരാണുണ്ടാവുക? ആരാണ് അവിടെ അവരുടെ വക്കാലത്ത് ഏറ്റെടുക്കുക?

وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّهَ يَجِدِ اللّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾

110. ഒരുവൻ ഒരു ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ തന്നോടുതന്നെ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനമർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനായും ദയാപരനായും അല്ലാഹുവിനെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാകുന്നു.

وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

111. എന്നാൽ പാപം സമ്പാദിക്കുന്നവൻ തനിക്കെതിരായിത്തന്നെയാണതു സമ്പാദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

112. വല്ലവനും ഒരു തെറ്റോ കുറ്റമോ പ്രവർത്തിക്കുകയും പിന്നീടത് ഒരു നിരപരാധിയുടെ മേൽ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, കടുത്ത കള്ളാരോപണവും തെളിഞ്ഞ പാപവുമാണവൻ ചുമന്നിരിക്കുന്നത്.

وَلَوْلاَ فَضْلُ اللّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مُّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلاُّ أَنفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّهِ
عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

113. നിൻെറ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരിലൊരു വിഭാഗം നിന്നെ വഴി തെറ്റിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുതന്നെയായിരുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ അവർ അവരെത്തന്നെയാണ് വഴിതെറ്റിക്കുന്നത്. നിനക്ക് ഒരു ദ്രോഹവുമേൽപിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹു നിനക്ക് വേദവും തത്ത്വജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തരികയും, നിനക്ക് അറിവില്ലാതിരുന്നത് നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിൻെറ മേലുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ ഔദാര്യം വമ്പിച്ചതത്രെ.

113: തുഅ്മത്തുബ്നു ഉബൈറും അയാളുടെ ബന്ധുക്കളും നബി(സ)തിരുമേനിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് അവർക്കനുകൂലമായി ന്യായവിരുദ്ധമായ വിധി സമ്പാദിക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമത്തെയാണ് ഈ സൂക്തം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവരുടെ സമ്മർദത്തെ അവഗണിക്കാൻ പ്രവാചകൻ മടിച്ചിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസ്സിൻെറ വിധിതീർപ്പിൽ തിരുമേനിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയിരുന്നുവെങ്കിൽ കപടവിശ്വാസികൾക്ക് അത് വൻ വിജയമാകുമായിരുന്നു. നീതിയുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും പാടില്ലെന്നും, അഴിമതിയോ കുടുംബ സമുദായ പക്ഷപാതിത്വമോ കാണിക്കരുതെന്നുമുള്ള ഒരു സുപ്രധാനമായ സന്ദേശമാണ് ഈ സൂക്തം മുസ്ലിംകൾക്ക് നൽകുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ സത്യം എവിടെയായിരുന്നുവോ അവിടെതന്നെയായിരിക്കും. പ്രവാചകൻ(സ) ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത് വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്:‘അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ പൂർവികർ നശിച്ചുപോയത്,അവർക്കിടയിലെ ശക്തൻ മോഷ്ടിച്ചാൽ വിട്ടയക്കുകയും ദുർബലൻ മോഷ്ടിച്ചാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു. അല്ലാഹുവാണ, മുഹമ്മദിൻെറ മകൾ ഫാത്വിമ മോഷ്ടിച്ചാലും മുഹമ്മദ് അവളുടെ കൈവെട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും.’

لاَّ خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلاَّ مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلاَحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
ابْتَغَاء مَرْضَاتِ اللّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

114. അവരുടെ രഹസ്യഭാഷണങ്ങളധികവും നന്മയേതുമില്ലാത്തതാകുന്നു. ദാനധർമങ്ങൾക്കും, സൽക്കർമങ്ങൾക്കും,ജനങ്ങൾക്കിടയിലെ പരസ്പരബന്ധം നന്നാക്കുന്നതിനും കൽപിക്കുന്ന ആളുകളുടെ വാക്കുകളൊഴികെ. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി കൊതിച്ചുകൊണ്ട് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാം മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാകുന്നു.

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ
وَسَاءتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

115. എന്നാൽ സന്മാർഗം തനിക്ക് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞശേഷവും ആരെങ്കിലും ദൈവദൂതനെ എതിർക്കുകയും സത്യവിശ്വാസികളുടേതല്ലാത്ത മാർഗം പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ,

അവൻ തിരിഞ്ഞ വഴിക്കുതന്നെ നാം അവനെ തിരിച്ചു വിടുന്നതും നരകാഗ്നിയിൽ എരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതെത്ര ചീത്ത താവളം.

إِنَّ اللّهَ لاَ يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاء وَمَن يُشْرِكْ بِاللّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلاً بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

116. തന്നിൽ ആരെയും പങ്കുചേർക്കുന്നത് (ബഹുദൈവത്വം) അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ല; തീർച്ച. അതൊഴിച്ചുള്ളതൊക്കെയും അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ആർ അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളിയെ കൽപിക്കുന്നുവോ അവൻ ദുർമാർഗത്തിൽ ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു.

116: ദൈവത്തിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തം കൽപിക്കുന്നത് ശിർക്ക് (ബഹുദൈവത്വം) ആകുന്നു. ബഹുദൈവത്വം ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ പാപമാണെന്ന് ഖുർആൻ (31:13)-ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശിർക്കിലകപ്പെടുന്നവൻ സന്മാർഗത്തിൻെറ എല്ലാ നന്മകളിൽനിന്നും അകന്നകന്നുപോകുന്നു. ശിർക്കിൽ നിലകൊണ്ട് സന്മാർഗം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ബഹുദൈവത്വം നിഷേധിക്കുകയും ഏകദൈവത്വം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തശേഷമുള്ള പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചേക്കും. പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഔദാര്യമാണ്. പൊറുക്കാനോ പൊറുക്കാതിരിക്കാനോ ഉള്ള ഏകദൈവത്തിൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന യാതൊന്നുമില്ല. യുക്തിയുക്തമായും നീതിനിഷ്ഠമായും അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നു.

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلاَّ إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلاَّ شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾

117. അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞ് അവർ വിളിച്ച് പ്രാർഥിക്കുന്നത് ചില പെൺദൈവങ്ങളെ (ദേവതകളെ) മാത്രമാകുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ ധിക്കാരിയായ പിശാചിനെ മാത്രമാണ് അവർ വിളിച്ച് പ്രാർഥിക്കുന്നത്.

لَّعَنَهُ اللّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

118. അല്ലാഹു അവനെ (പിശാചിനെ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ (അല്ലാഹുവോട്) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു: നിൻെറ ദാസന്മാരിൽനിന്ന് ഒരു നിശ്ചിത വിഹിതം തീർച്ചയായും ഞാൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

117,118: പെൺദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന പതിവ് അക്കാലത്തെ ബഹുദൈവാരാധകരായ അറബികളിലുണ്ടായിരുന്നു. അറബികളുടെ ആരാധനാമൂർത്തികളായിരുന്ന ലാത്ത, ഉസ്സ, മനാത്ത തുടങ്ങിയ വിഗ്രഹനാമങ്ങൾ സ്ത്രീനാമങ്ങൾ ആയിട്ടാണ് അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അക്കാലത്തെ ബഹുദൈവാരാധകരായ അറബികളിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള വിഗ്രഹാരാധകരായ എല്ലാ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടേയും അവസ്ഥ ഏറെക്കുറെ ഇതുതന്നെയാണ്. വിവിധ ദേവതകളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പല നാടുകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. മിക്ക അറബിഗോത്രങ്ങൾക്കും അവരുടേതായ ചില ദേവതകളും അവയുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അറബികൾ അവരുടെ ദേവതകളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. മലക്കുകൾ ദൈവത്തിൻെറ പെൺമക്കളായിട്ടാണ് സങ്കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. മലക്കുകൾ എന്നതിനുപകരം ദേവി, ദേവത, ദിവ്യാവതാരം തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങളും ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ബഹുദൈവാരാധകർക്ക് ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർമിക്കാനും ആരാധിക്കാനും പ്രചോദനമേകിയത് പിശാചുക്കളാണ്. പിശാചിൻെറ ദുർമന്ത്രങ്ങൾക്കും ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ദേവീദേവ

ന്മാരെയും ആരാധിക്കുന്നതും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നതും. അതാണ് അവർ പിശാചിനെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നില്ല എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَلأُضِلَّنَّهُمْ وَلأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الأَنْعَامِ وَلآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

119. ഞാൻ അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും വ്യാമോഹങ്ങളിലകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ അവരോട് കൽപിക്കുമ്പോൾ അവർ കാലികളുടെ കാതുകൾ കീറും. ഞാൻ അവരോട് കൽപിക്കുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തും. അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞ് പിശാചിനെ മിത്രമായി വരിക്കുന്നവൻ സുവ്യക്തമായ മഹാ നഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടതുതന്നെ.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلاَّ غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

120. അവൻ അവരോട് വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും, അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പിശാചിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളത്രയും കേവലം വഞ്ചനയല്ലാതൊന്നുമല്ല.

أُوْلَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلاَ يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

121. അക്കൂട്ടരുടെ അഭയസ്ഥാനം നരകമാകുന്നു.അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ അവർക്ക് യാതൊരു പഴുതും ലഭിക്കുന്നതല്ല.

119-121:പിശാച് മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആജീവനാന്ത ശത്രുവും അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനുമാണ്.ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ദുർബോധനങ്ങളിൽ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ വഞ്ചിതരായവരാണ് മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും. ദൈവദാസന്മാരെ വഞ്ചിച്ചും പ്രലോഭിപ്പിച്ചും അവരുടെ സമയം, അദ്ധ്വാനം, കഴിവ്, ധനം എന്നിവയിൽനിന്നെല്ലാം കാര്യമായ ഒരു പങ്ക് അവൻ തന്റെ മാർഗത്തിലായി വിനിയോഗിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യനെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗം അവനിൽ ദുർവിചാരങ്ങളും ദുരാഗ്രഹങ്ങളും അന്ധമായ വിശ്വാസങ്ങളും വളർത്തുകയാണെന്ന് അവൻ ആദ്യമേ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിശാച് മനുഷ്യനിൽ ജനിപ്പിച്ച ഏറ്റവും വലിയ വ്യാമോഹമാണ് 'ബഹുദൈവത്വം'. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പല വകുപ്പുകൾ പല ദൈവങ്ങളാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്നും അതതു വകുപ്പു ദൈവങ്ങളെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൽ ആ ദൈവങ്ങളുടെയെല്ലാം അനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കുമെന്നും അവൻ ആദം സന്തതികളെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്നു. ചിലരെ അവൻ പരലോകമില്ല, മനുഷ്യജീവിതമെന്നത് മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നതാണെന്ന മൂഢധാരണയിലകപ്പെടുത്തുന്നു.ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും വിചാരണയും സ്വർഗനരകങ്ങളുമൊക്കെ വെറും കടങ്കഥകളാണെന്ന് ചിലരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നും, (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു- 5:18) പരലോകത്ത് വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ തന്നെ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ സ്വർഗപ്രവേശനം ലഭിക്കുമെന്ന വ്യാമോഹത്തിലാണ് യഹൂദമതക്കാർ. സകല മനുഷ്യമക്കളുടെയും പാപപരിഹാരാർഥം യേശുദേവൻ കുരിശുമരണം വരിച്ചെന്നും, യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇഹത്തിൽ വിശിഷ്ടരും പാപരഹിതരായ സ്വർഗസ്ഥരുമായിത്തീരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് ക്രൈസ്തവസഹോദരങ്ങൾ. മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്തും നിസ്വാർഥനായ ഗുണകാംക്ഷിയുടെ വേഷത്തിലും ആദിപിതാവിനെ സമീപിച്ച് കെണിയിലകപ്പെടുത്തിയ, സദാ കർമ്മനിരതനായ ആ മനുഷ്യശത്രു, 'ആദമിന്റെ മക്കളിൽ അൽപമൊഴിച്ച് എല്ലാവരെയും താൻ കീഴ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും' (17:62) എന്ന തന്റെ വാഗ്ദാനം പൂർത്തീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ തനി പൊള്ളയും വഞ്ചനയുമായിരിക്കും. അവന്റെ വ്യാമോഹങ്ങളിൽ വഞ്ചിതരായവരെ കാത്തിരിക്കുന്നത് അസന്ദിഗ്ദവും സുസ്ഥിരവുമായ മഹാ

നഷ്ടം മാത്രമാകുന്നു. തങ്ങൾ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്ന് അപ്പോൾ ഓർത്തതുകൊണ്ട് അവർക്കൊരു ഗുണവുമുണ്ടാവില്ല. രക്ഷപ്പെടാനുള്ള യാതൊരു പഴുതും അവരുടെ മുന്നിൽ അവശേഷിക്കുകയുമില്ല.

അഞ്ചോ പത്തോ പ്രസവിച്ച ഒട്ടകത്തെ കാതു കീറി ദേവന്മാരുടെ പേരിൽ ഉഴിഞ്ഞിടുന്ന സമ്പ്രദായം അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു.ഒരു ഒട്ടകം നാലു പെൺകുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചശേഷം അഞ്ചാമത്തേത് ആണായാൽ തള്ളയൊട്ടകം ദൈവങ്ങളുടെതായിത്തീർന്നിരുന്നു. പിന്നീടതിനെ ജോലിക്കുപയോഗിക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ധാരണ. നേർച്ചമൃഗത്തിന്റെ ലക്ഷണമായിരുന്നു കാതുകീറൽ.

وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّهِ قِيلاً ﴿١٢٢﴾

122. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ഉദ്യാനങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.അതിലവർ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവാഗ്ദാനമാകുന്നു.വചനത്താൽ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ സത്യസന്ധനായി ആരുണ്ട്?

لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلاَ يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللّهِ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

123. കാര്യം നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹങ്ങൾക്കനുസരിച്ചല്ല, വേദവിശ്വാസികളുടെ വ്യാമോഹങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമല്ല. തിന്മ ചെയ്യുന്നതാരായാലും അതിന്റെ ഫലം അവന് ലഭിക്കും. അവന് അല്ലാഹുവിനെതിരിൽ ഒരു രക്ഷകനെയും സഹായിയെയും കണ്ടെത്താനാവുകയില്ല.

123: ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു സമുദായത്തിൽ ജനിച്ചു എന്നത് അയാളുടെ കർമ്മമല്ല. അത് ദൈവനിശ്ചയമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിൽ പിറന്നു എന്നതിന്റെ പേരിൽ ഒരാളും പരലോകത്ത് ഒരാനുകൂല്യങ്ങൾക്കും അർഹനാകുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ അതവരുടെ വ്യാമോഹം മാത്രമാണ്. ആദർശവിശ്വാസങ്ങൾ കർമ്മങ്ങളിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഒരാളുടെ കർമ്മം പാപമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ പാപത്തിന്റെ ഫലം അയാൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിക്കെതിരെ, തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന ദേവീദേവന്മാരോ പുണ്യാത്മാക്കളോ പരലോകത്ത് സഹായിക്കാൻ വരുന്നതുമല്ല.

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتَ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُوْلَـئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلاَ يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

124. വല്ലവരും സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, പുരുഷനാകട്ടെ സ്ത്രീയാവട്ടെ അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവർ തരിമ്പും അനീതിക്കിരയാവുന്നതല്ല.

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لله وَهُوَ مُحْسِنٌ واتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً ﴿١٢٥﴾

125. സദ്‌വൃത്തനായിക്കൊണ്ട്‌ തന്റെ മുഖം അല്ലാഹുവിന്‌ കീഴ്‌പ്പെടുത്തുകയും ഇബ്രാഹീമിന്റെമാർഗം നിഷ്കളങ്കമായി പിന്തുടരുകയും ചെയ്തവനേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്‌ടമായ ജീവിതരീതി കൈക്കൊണ്ടവൻ ആരുണ്ട്‌? ഇബ്രാഹീമിനെയാകട്ടെ, അല്ലാഹു തന്റെ സുഹൃത്തായി വരിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَلله مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

126. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു. അല്ലാഹു സമസ്ത വസ്തുക്കളെയും വലയം ചെയ്തിട്ടുള്ളവനാകുന്നു.

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاء قُلِ اللهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاء اللاَّتِي لاَ تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَن تَقُومُواْ لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

127. സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നോട്‌ വിധി തേടുന്നു. പറയുക: അവരെക്കുറിച്ച്‌ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്‌ വിധി തരുന്നു. ഈ വേദത്തിൽ നേരത്തേ നിങ്ങളെ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ച വിധികൾ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായത്‌, നിങ്ങൾ അവകാശം നൽകാത്തവരും വിവാഹം കഴിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ അനാഥ പെൺകുട്ടികളെയും ദുർബലരായ കുട്ടികളെയും സംബന്ധിച്ച വിധികൾ. അനാഥകളോട്‌ നീതിപൂർവം വർത്തിക്കണമെന്ന കൽപനയും(ശ്രദ്ധിക്കുക). നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഏതു നന്മയും അല്ലാഹു തികച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

127: ഒട്ടേറെ നീതിവിരുദ്ധമായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ അനിസ്‌ലാമിക കാലത്തെ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ വിവാഹ സ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥകളും സമ്പൂർണമായ മാറ്റത്തിനു വിധേയമായപ്പോൾ അവർക്ക്‌ അനുഭവപ്പെട്ട ചില പ്രയാസങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാർ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങളെയാണ്‌ ഈ സൂക്തം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്‌.

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلاَ جُنَاْحَ عَلَيْهِمَا أَن يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

128. ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിൽനിന്ന്‌ പിണക്കമോ അവഗണയോ ഭയപ്പെട്ടാൽ അവർ തമ്മിൽ ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനു അവർക്ക്‌ കുറ്റമില്ല. ഒത്തുതീർപ്പു തന്നെയാകുന്നു ഉത്തമം. (മനുഷ്യ)മനസ്സുകളിൽ പിശുക്ക്‌ സന്നിഹിതമത്രെ. നിങ്ങൾ ഔദാര്യത്തോടെ വർത്തിക്കുകയും സൂക്ഷ്‌മത പാലിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം സൂക്ഷ്‌മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

128: ഒരാൾ ഒരേ സമയം നാലിൽ കൂടുതൽ ഭാര്യമാരെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതെന്നും ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ വെക്കണമെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ സമമായ പെരുമാറ്റം പാലിക്കണമെന്ന ഉപാധികളും ചുമത്തപ്പെട്ടതോടെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ പൊങ്ങിവന്നു. ഭർത്താവിന് ഭാര്യയോട് ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ വിരക്തി തോന്നാവുന്നതാണ്. ഭാര്യയുടെ അനാരോഗ്യം, വന്ധ്യത, സ്വഭാവദൂഷ്യം, വൈരൂപ്യം തുടങ്ങിയ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉദാഹരണം. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നീതിപാലിക്കാൻ ഭർത്താവിന് കഴിയണമെന്നില്ല. അങ്ങനത്തെ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഭാര്യ അവളുടെ ചില അവകാശങ്ങൾ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊണ്ട് അയാളുടെ പത്നിയായി തുടരാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കാമോ, അതല്ല സമത്വം പാലിക്കാനാവാത്ത പക്ഷം അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുകതന്നെ വേണമോ ഇതൊക്കെയായിരുന്നു പ്രശ്നങ്ങൾ.

ഈ വിഷയത്തിൽ സന്ദർഭത്തിനൊത്തവണ്ണം ചെയ്യുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. വിവാഹമോചനവും വേർപാടുമല്ല, അവകാശ ബാധ്യതകളുടെ കാര്യത്തിൽ വല്ല സന്ധിയുമുണ്ടാക്കി ഭാര്യാഭർത്താക്കളായി കഴിയുകയാണ് നല്ലതെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു. വിവാഹമോചനം അല്ലാഹു അനുവദിച്ചതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്.

സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അവരവരുടെ സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന കാണിക്കുന്നത് മനുഷ്യമനസ്സിൻെറ സ്വഭാവമാണ്. എങ്കിലും ദൈവഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ ദാമ്പത്യബന്ധം തുടരാനുള്ള ഭാര്യയുടെ താൽപര്യത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യാതെ അവളോട് അനുഭാവപൂർവം ഉദാരമായി പെരുമാറണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്ന സച്ചരിതർക്ക് അല്ലാഹു തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ ദുഷ്ഫലം അയാൾ നേരിടേണ്ടി വരുന്നതുമാണ്.

وَلَن تَسْتَطِيعُواْ أَن تَعْدِلُواْ بَيْنَ النِّسَاء وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلاَ تَمِيلُواْ كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ اللّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾

129. ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ തുല്യനീതി പാലിക്കുക നിങ്ങളുടെ കഴിവിന്നതീതമാകുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും ശരി. അതിനാൽ നിങ്ങൾ (ഒരുവളിലേക്ക്) പൂർണമായി ചാഞ്ഞ് മറ്റവളെ കെട്ടിയിട്ടവളെപ്പോലെ വിട്ടേക്കരുത്. നിങ്ങൾ സ്വന്തം ചര്യകൾ സംസ്കരിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനമാകുന്നു.

129: സ്ത്രീകൾ തമ്മിൽ സൗന്ദര്യത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും പ്രായത്തിലും കഴിവിലും മറ്റും വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരുവളോട് പ്രിയം കൂടുകയും മറ്റവളോട് കുറയുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതിനാൽ, അത്തരം പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ മനുഷ്യൻെറ കഴിവിന്നതീതമായ സമത്വം അവനോടാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രായോഗിക തലത്തിൽ എല്ലാ ഭാര്യമാരോടും പെരുമാറ്റത്തിലും അവകാശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിലും ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും തുല്യമായ പരിഗണന നൽകാൻ ഭർത്താവിന് കഴിയേണ്ടതാണ്. ഇതിലൊക്കെ എല്ലാ ഭാര്യമാർക്കുമുള്ള അർഹത തുല്യവുമാണ്. 'നിങ്ങളിൽ ഏറ്റം വിശിഷ്ടരായവർ ഭാര്യമാരോട് ഏറ്റം നന്നായി പെരുമാറുന്നവനാണ്'' എന്ന തിരുവചനം വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്.

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّهُ كُلاًّ مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

130. അഥവാ, അവർ ഇരുവരും വേർപിരിയുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവൻെറ അപാരമായ അനുഗ്രഹത്താൽ ഓരോരുത്തരെയും പരാശ്രയത്തിൽ നിന്ന് മുക്തരാക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏറെ വിശാലതയുള്ളവനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

وَللهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُواْ اللهَ وَإِن تَكْفُرُواْ فَإِنَّ للهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَانَ اللهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

131. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു.നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക എന്ന് നിങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വേദം നൽകപ്പെട്ടവരെ നാം ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. (ഇപ്പോൾ) നിങ്ങളെയും (ഉപദേശിക്കുന്നു). നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം,(അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ): ആകാശങ്ങളിലും ഭുമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു. അല്ലാഹു പരാശ്രയമില്ലാത്തവനും സകല സ്തുതികൾക്കും അർഹനുമത്രെ.

وَللهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَفَى بِاللهِ وَكِيلاً ﴿١٣٢﴾

132. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു. കാര്യനിർവഹണത്തിനു അല്ലാഹു തന്നെ മതി.

131,132: ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാണെന്ന് ഇവിടെ ആവർത്തിച്ച് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം തൻേറ സൃഷ്ടികൾക്ക് വ്യക്തമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുകയും മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പൂർവസമുദായങ്ങൾക്കും പിൽക്കാല സമുദായങ്ങൾക്കും അവൻേറ മാർഗദർശനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആര് അനുസരിച്ചാലും ധിക്കരിച്ചാലും അതിൻേറ നേട്ടവും കോട്ടവും അവർക്കുതന്നെയാണ്. നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന് യാതൊന്നും വരാൻ പോകുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻേറ ഉടമസ്ഥതയെയോ അധികാരത്തെയോ അത് ബാധിക്കുന്നതല്ല.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

133. അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞ് മറ്റൊരു ജനവിഭാഗത്തെ നിയോഗിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.അല്ലാഹു അതിന് തികഞ്ഞ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ اللهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَكَانَ اللهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

134. ആരെങ്കിലും ഭൗതികമായ പ്രതിഫലം മാത്രം തേടുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ (അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ): അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഭൗതികമായ പ്രതിഫലവും പാരത്രികമായ പ്രതിഫലവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും സൂക്ഷ്മമായി കാണുന്നവനുമാകുന്നു.

134:സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പെരുമാറ്റത്തിലും പരിഗണിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ സൂക്തം. അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളുടെ ഉടമയും വിധാതാവുമാണെങ്കിൽ അതിലെ സൃഷ്ടികളും അവരുടെ കർമ്മങ്ങളും അതിൻേറ ഫലവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറ ഇഛയാലും അനുമതിയാലും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഓരോ സൃഷ്ടിയുടെയും ഭാഗധേയം അല്ലാഹുവിൻേറ കൈകളിലാണ്. ഒരാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായം നിഷേധിച്ചാൽ അയാൾക്ക് പിന്നെ ഒരു ഗതിയുമില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിക്കരുത്. ഒരടിമയെ സഹായിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻേറ പക്കൽ അസംഖ്യം മാർഗങ്ങളുണ്ട്.

കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഭൗതികഫലം മാത്രമല്ല അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്, പാരത്രികഫലവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധർമവിരുദ്ധമായ കർമ്മങ്ങളാൽ ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർ കാര്യം ഇവിടംകൊണ്ട് അവസാനിച്ചു എന്ന് ധരിക്കരുത്. ഇഹലോകത്തിലെ നൈമിഷികനേട്ടങ്ങളിൽ ഭ്രമിക്കുകയും അതിൻേറ

പേരില്‍ പരലോകത്തിലെ അനശ്വരനേട്ടങ്ങളെ ആഹുതി ചെയ്യാന്‍ മുതിരുകയുമാണെങ്കില്‍ അത്‌ ഇവിടെ വെച്ച്‌ നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ ലഭിക്കുന്നതാണ്‌. എന്നാല്‍ പരലോകത്തിലെ അനശ്വരനേട്ടങ്ങളില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഒരംശവുമില്ല. ദൈവം കല്‍പിച്ചതനുസരിച്ച്‌ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങള്‍ക്ക്‌ വേണ്ടി പ്രത്യേകമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ ധര്‍മവിരുദ്ധമായ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന ധിക്കാരികള്‍ക്ക്‌ പ്രതീക്ഷിക്കാവതല്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُونُواْ قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاء لِلّهِ وَلَوْ عَلَى أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقَيرًا فَاللّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلاَ تَتَّبِعُواْ الْهَوَى أَن تَعْدِلُواْ وَإِن تَلْوُواْ أَوْ تُعْرِضُواْ فَإِنَّ اللّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

135. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, കണിശമായി നീതി നിലനിര്‍ത്തുന്നവരും അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി സത്യസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കുവിന്‍. അത്‌ നിങ്ങള്‍ക്കോ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കള്‍ക്കോ അടുത്ത ബന്ധുക്കള്‍ക്കോ എതിരായിരുന്നാലും ശരി. (കക്ഷി)ധനികനാവട്ടെ, ദരിദ്രനാവട്ടെ അല്ലാഹുവാകുന്നു നിങ്ങളിലേറെ, ഇരുകൂട്ടരോടും ഗുണകാംക്ഷിയായിട്ടുള്ളവന്‍. അതിനാല്‍ സ്വേഛകളെ പിന്‍പറ്റി നീതിയില്‍നിന്നകന്നു പോകാതിരിക്കുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ വളച്ചൊടിക്കുകയോ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കില്‍, (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക): തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതൊക്കെയും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്‌മമായി അറിയുന്നുണ്ട്‌.

135: മുസ്‌ലിംകള്‍ സ്വയം നീതി പാലിക്കുന്നവരും സമൂഹത്തില്‍ അനീതിയും അക്രമവും തുടച്ചുമാറ്റി നീതിയും ക്രമവും സംസ്ഥാപിക്കാന്‍ കടപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച നീതിയിലും നിയമത്തിലുമാണ്‌ അവര്‍ നിലകൊള്ളേണ്ടത്‌. നീതിയുടെ ത്രാസ്സില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും ഒരേ തൂക്കമായിരിക്കണം. ആരുടേയും മുഖം നോക്കാതെ സത്യത്തിന്‌ മാത്രം സ്ഥാനം കല്‍പിക്കണം. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷികളാവുന്നവര്‍ക്കേ അതിനു കഴിയൂ. ആ കഴിവാണ്‌ മൂല്യങ്ങളോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ آمِنُواْ بِاللّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِيَ أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللّهِ وَمَلاَئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلاً بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

136. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും തന്റെ ദൂതന്‌ അവന്‍ അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിലും, അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ്‌ അവന്‍ അവതരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഗ്രന്ഥത്തിലും വിശ്വസിക്കുവിന്‍. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ മലക്കുകളെയും അവന്റെ വേദങ്ങളെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും അന്ത്യനാളിനെയും നിഷേധിക്കുന്നവന്‍ ദുര്‍മാര്‍ഗത്തില്‍ വളരെ ദൂരം ആണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ آمَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ازْدَادُواْ كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلاَ لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلاً ﴿١٣٧﴾

137. സത്യത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നെ നിഷേധിക്കുകയും പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുകയും വീണ്ടും നിഷേധിക്കുകയും പിന്നെ നിഷേധത്തില്‍തന്നെ മുന്നോട്ട്‌ നീങ്ങുകയും ചെയ്തവ

രുണ്ടല്ലോ, അവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും മാപ്പുകൊടുക്കുകയില്ല. അവർക്കവൻ നേർവഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയുമില്ല.

137: ഭൗതികമായ കാര്യലാഭമുണ്ടാകുമ്പോൾ വിശ്വാസികളായി ചമയുന്നവരും വല്ല ദോഷവും ബാധിക്കാൻ പോകുന്നതായി തോന്നിയാൽ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുകയും മുസ്ലിംകളെ കബളിപ്പിക്കാൻ മാത്രം അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയവരുമായ ചില ആളുകളുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടരുടെ ദൈവം യഥാർഥത്തിൽ അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളാണ്. ഇത്തരക്കാർക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകുന്നതല്ല. നേർവഴി കാട്ടുന്നതുമല്ല. വേദക്കാർ ഭൗതികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവാചകോപദേശങ്ങളെയും വേദശാസനകളെയും സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പാകപ്പെടുത്തി. യഹൂദർ ഈസാ(അ)യെ അവിശ്വസിച്ചു. ഇരുകൂട്ടരും മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെയും ഖുർആനെയും നിഷേധിച്ചു.

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

138. കപടവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന് അവരെ അവരെ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاء مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ العِزَّةَ لِلّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

139. സത്യവിശ്വാസികളെ വെടിഞ്ഞ് സത്യനിഷേധികളെ മിത്രങ്ങളായി വരിക്കുന്നവരാകുന്നു അവർ.(സത്യനിഷേധികളുടെ) അടുക്കൽ അവർ പ്രതാപം തേടിപ്പോവുകയാണോ? എന്നാൽ തീർച്ചയായും പ്രതാപം മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു.

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللّهِ يُكَفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلاَ تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ حَتَّى
يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ إِنَّ اللّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

140. അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതും പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നതും കേട്ടാൽ അവർ മറ്റു വർത്തമാനങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കരുതെന്ന് ഈ വേദത്തിലൂടെ നിങ്ങളോട് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയാകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെയും അവിശ്വാസികളെയും ഒന്നടങ്കം അല്ലാഹു നരകത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും.

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّهِ قَالُواْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُواْ أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَن يَجْعَلَ اللّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً ﴿١٤١﴾

141. നിങ്ങളെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അവർ (കപടവിശ്വാസികൾ). നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വല്ല വിജയവുമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അവർ പറയും:ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പമായിരുന്നില്ലേ? ഇനി അവിശ്വാസികൾക്കാണ് നേട്ടമുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ അവരോട് പറയും: നിങ്ങളുടെ മേൽ ഞങ്ങൾ വിജയസാധ്യത നേടിയിട്ടും വിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്

നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ രക്ഷിച്ചില്ലേ? എന്നാൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽതീർപ്പുകൽപിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു സത്യനിഷേധികൾക്ക് സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ യാതൊരു മാർഗവും തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതല്ല.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُواْ إِلَى الصَّلاَةِ قَامُواْ كُسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلاَ يَذْكُرُونَ اللّهَ إِلاَّ قَلِيلاً ﴿١٤٢﴾

142. തീർച്ചയായും ഈ കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ വഞ്ചിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ അവൻ അവരെ സ്വയം വഞ്ചിതരാക്കുകയാണ്. നമസ്കാരത്തിനായി നിൽക്കുമ്പോൾ അവർ അലസന്മാരായി, ജനത്തെ കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് നിൽക്കുന്നത്. അവർ വളരെക്കുറച്ചേ അല്ലാഹുവെ ഓർക്കുന്നുള്ളു.

142: പ്രവാചകൻെറ കാലത്ത് ഒരാളെ വിശ്വാസിയായി ഗണിക്കണമെങ്കിൽ നമസ്കാരത്തിൽ നിഷ്ഠ പാലിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. കാരണമില്ലാതെ പള്ളിയിൽ വരാത്തവർ യഥാർഥ വിശ്വാസിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനാൽ കപടവിശ്വാസികൾപോലും ഗത്യന്തരമില്ലാതെ നമസ്കാരത്തിന് പള്ളിയിൽ ഹാജരായിരുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾ നമസ്കാരത്തിനു കൃത്യമായി സംബന്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവർക്കതിൽ യാതൊരു താൽപര്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.തങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെന്നും ദൈവഭക്തരാണെന്നും ആളുകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لاَ إِلَى هَـؤُلاء وَلاَ إِلَى هَـؤُلاء وَمَن يُضْلِلِ اللّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلاً ﴿١٤٣﴾

143. അവർ(പൂർണമായും) ഈ പക്ഷത്തുമില്ല, മറുപക്ഷത്തുമില്ല; അതിനിടയിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. അല്ലാഹു വഴിതെറ്റിച്ചവനാരോ അവന് ഒരു ഒരു മാർഗവും കണ്ടെത്താൻ നിനക്കാവില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاء مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُواْ لِلّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾

144. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, വിശ്വാസികളെയല്ലാതെ സത്യനിഷേധികളെ നിങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളാക്കാതിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കെതിരായി അല്ലാഹുവിന് തെളിഞ്ഞ ന്യായമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

145. (അറിഞ്ഞിരിക്കുക): തീർച്ചയായും കപടവിശ്വാസികൾ നരകത്തിൻെറ ഏറ്റവും അടിത്തട്ടിലായിരിക്കും. അവർക്ക് ഒരു സഹായിയെ നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

إِلاَّ الَّذِينَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَاعْتَصَمُواْ بِاللّهِ وَأَخْلَصُواْ دِينَهُمْ لِلّهِ فَأُوْلَـئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

146. എന്നാൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, നിലപാടു നന്നാക്കുകയും, അല്ലാഹുവെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ മതത്തെ നിഷ്കളങ്കമായി അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ആക്കുകയും

ചെയ്തവർ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാകുന്നു. അവർ സത്യവിശ്വാസികളോടൊപ്പമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്

145,146: ഇസ്‌ലാമിനോടും മുസ്‌ലിംകളോടും പകയും വിദ്വേഷവും പുലർത്തുന്ന സത്യനിഷേധികളെ ഉറ്റവരും ഉടയവരും ആയി സ്വീകരിക്കുക എന്ന അബദ്ധം യഥാർഥ വിശ്വാസികൾ ചെയ്തുപോകരുത്. സത്യത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് സ്വീകരിക്കുന്ന മിത്രങ്ങളുടെ സംരക്ഷണവും സഹായവും കേവലം ക്ഷണികവും ക്ഷുദ്രവുമാണ്.

مَّا يَفْعَلُ اللهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَآمَنتُمْ وَكَانَ اللهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

147. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചിട്ട് അല്ലാഹുവിന് എന്ത് കാര്യം? അല്ലാഹു അളവറ്റ നന്ദിയുള്ളവനും എല്ലാം നന്നായി അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

لاَّ يُحِبُّ اللهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلاَّ مَن ظُلِمَ وَكَانَ اللهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

148. ദോഷകൃത്യങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ട ഒരുവൻ(പറഞ്ഞു പോകുന്നത്) ഒഴികെ.അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

148: കുറ്റകൃത്യങ്ങളും അക്രമവും മാത്രമല്ല മോശപ്പെട്ട ഒരു കാര്യവും പരസ്യമായി പറഞ്ഞു നടക്കുരുതെന്ന സുപ്രധാനമായ ഒരു ധാർമിക പാഠമാണ് ഈ സൂക്തം നൽകുന്നത്. അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തെറ്റുകൾ തിരുത്തിക്കാനും നടപടികൾ സംസ്കരിക്കാനുമാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്.അതുചെയ്യാതെ അന്യരുടെ കുറ്റങ്ങൾ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നത് പരദൂഷണമാകുന്നു. സഹോദരന്റെ ശവത്തിൽനിന്ന് മാംസം മാന്തിത്തിന്നുന്നതിനോടാണ് പരദൂഷണത്തെ അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. അന്യരുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ചികഞ്ഞുനടക്കലും തിന്മയെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെതന്നെയാണ്.അതും ഖുർആൻ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ മർദിതർക്ക് അവർ നേരിടുന്ന അക്രമത്തിനും അനീതിക്കുമെതിരെ ശബ്ദമുയർത്താൻ അവകാശമുണ്ട്.അനീതിക്കിരയായവന് ഭരണാധികാരിയുടെ മുമ്പിലോ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിലോ ആവലാതിപ്പെടാവുന്നതാണ്. അക്രമത്തെയും അനീതിയെയും സംബന്ധിച്ച ആവലാതി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലും സമർപ്പിക്കാം.

ഒരു പ്രവാചക വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: മർദിതന്റെ പ്രാർഥനയെ ഭയപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. അത് തീപ്പൊരിയെന്നോണം ആകാശത്തേക്കുയരുന്നതാകുന്നു.

മർദിതന്റെ പ്രാർഥന കേൾക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുമെന്ന് മറ്റൊരു പ്രവാചക വചനത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'എന്റെ പ്രതാപവും പ്രൗഢിയുമാണെ, ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും- കാലങ്ങൾക്കു ശേഷമെങ്കിലും.'

إِن تُبْدُواْ خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُواْ عَن سُوَءٍ فَإِنَّ اللهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

149. നിങ്ങൾ ഒരു നന്മയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തിന്മ മാപ്പാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ മാപ്പരുളുന്നവനും എന്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

149: ഒരാൾ ചെയ്ത നല്ല ഒരു കർമ്മം മറ്റുള്ളവർക്കും അതുപോലെ ചെയ്യാൻ പ്രചോദനമാവുകയാണെങ്കിൽ അത് പരസ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ആർക്കെങ്കിലും ദോഷകരമായിത്തീരുമെങ്കിൽ അത് രഹസ്യമാക്കിവെക്കുകയാണ് നല്ലത്. ഒരാൾ ഒരു ദാനം ചെയ്യുകയും അത് പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ദാനത്തിന്റെ ഗുണഭോക്താവിന് അഭിമാനക്ഷതമുണ്ടാക്കുന്നതുമാണെങ്കിൽ അത് മറച്ചു

വെക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. തങ്ങളുടെ സൽക്കർമങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ അറിഞ്ഞ് പ്രശംസിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതും ഉത്തമമായ കാര്യമല്ല.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيْنَ اللّهِ وَرُسُلِهِ وَيقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلاً ﴿١٥٠﴾

150. അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ ദൂതന്മാരെയും നിഷേധിക്കുകയും, (വിശ്വാസകാര്യത്തിൽ) അല്ലാഹുവിനും അവൻെറ ദൂതന്മാർക്കുമിടയിൽ വിവേചനം കൽപിക്കാനാഗ്രഹിക്കുകയും 'ഞങ്ങൾ ചിലരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചിലരിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'വെന്ന് പറയുകയും, അങ്ങനെ അതിനിടയിൽ(വിശ്വാസത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനുമിടയിൽ) ഒരു മാർഗം സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടല്ലോ,

أُوْلَـئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

151. അവർതന്നെയാണ് യഥാർഥ സത്യനിഷേധികൾ. സത്യനിഷേധികൾക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَالَّذِينَ آمَنُواْ بِاللّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُواْ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُوْلَـئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾

152. അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ ദൂതന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുകയും അവർക്കിടയിൽ വിവേചനം കൽപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോ, അവർക്കു നാം അവരുടെതായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാമയനുമാകുന്നു.

150-152: അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകദൈവത്വത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തവരോ, അവൻെറ ദൂതന്മാരിൽ ചിലരെ സ്വീകരിച്ച് മറ്റു ചിലരെ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ യഥാർഥ സത്യനിഷേധികൾ തന്നെയാണ്. വിശ്വാസം പൂർണമാകാൻ മറ്റു വിശ്വാസകാര്യങ്ങളോടൊപ്പം ഏതെങ്കിലും പ്രവാചകന്മാരിൽകൂടി വിശ്വസിച്ചാൽ പോരാ, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വിവേചനമന്യേ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചവരാണ് പ്രതിഫലമർഹിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ.
പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ പഠനത്തിലൂടെയും സ്വന്തം ചിന്തയിലൂടെയും ഒരാൾക്ക് പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും ഉണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ ധർമങ്ങൾ, പരലോകജീവിതത്തിലെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ കേവല ചിന്തയിലൂടെ മനുഷ്യന് ഗ്രഹിക്കാനാവില്ല. മനുഷ്യരിൽനിന്ന് ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത ദൂതന്മാർക്ക് മലക്കുകൾ മുഖേന നൽകുന്ന വെളിപാടിലൂടെയാണ് ദൈവം ധർമങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പ്രവാചകന്മാരെയും അവർക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മലക്കുകളെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവാസ്തിക്യം അംഗീകരിക്കുന്നതും നിഷേധിക്കുന്നതും തുല്യമാകുന്നു.

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُواْ مُوسَى أَكْبَرَ مِن ذَلِكَ فَقَالُواْ أَرِنَا اللّهِ
جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُواْ الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَلِكَ
وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

153. വേദവിശ്വാസികൾ, ആകാശത്തുനിന്ന് നീ അവർക്ക് ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇറക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മുമ്പവർ മൂസായോട് അതിനേക്കാൾ ഗുരുതരമായത് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനെ ഞങ്ങൾക്ക് നേരിൽ കാണിച്ചുതരേണം. അപ്പോൾ അവരുടെ ധിക്കാരം കാരണം അവരുടെ മേൽ ഒരിടിനാദം പതിച്ചു. പിന്നെ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വന്നെത്തിയിട്ടും അവർ കാളക്കുട്ടിയെ (ദൈവമാക്കി) എടുത്തു. അതും നാം അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുത്തു. മൂസാക്ക് വ്യക്തമായ അധികാരശാസനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

153: തൗറാത്ത് രേഖപ്പെടുത്തിയ ഫലകങ്ങളുമായി മൂസാ(അ) അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ 'ഹേ മൂസാ,അല്ലാഹു നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നത് നേരിൽ കാണുന്നതുവരെ നീ പറയുന്നതൊന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാൻ പോകുന്നില്ല' എന്ന് അവർ പറയുകയുണ്ടായി. (2:55). ഈജിപ്തിലെ നിഷ്ഠൂരനും സ്വേഛാധിപതിയുമായ രാജാവിന്റെ ഉരുക്കുമുഷ്ടിയിൽനിന്ന് അല്ലാഹു ഇസ്രായീല്യരെ മോചിപ്പിച്ചു. ഏകദൈവത്തിന്റെ ദൂതനാണെന്നതിന് മൂസാ(അ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ അനേകം ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ നേരിൽ കാണുകയും അമാനുഷികമായ രീതിയിൽ ചെങ്കടൽ പിളർന്ന് വരണ്ട പെരുവഴിയുണ്ടാക്കിയ ദിവ്യാത്ഭുതത്തിലൂടെ സ്വയം സഞ്ചരിക്കുകയും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദോപദേശങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ദൈവദത്തമായ ഫലകങ്ങൾ അവർ നേരിൽ കാണുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഫറോവയുടെ ക്രൂര മർദനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിച്ച് ചെങ്കടലിന്റെ മറുകരയിലെത്തിച്ചത് കേവലം ഒരു കാളക്കുട്ടിയുടെ വിഗ്രഹമല്ലായിരുവെന്ന് വ്യക്തം. എന്നിട്ടും അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിടുന്നതിനു പകരം ഒരു കാളക്കുട്ടിയുടെ വിഗ്രഹത്തിനു മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചുകൊണ്ട് കടുത്ത ധിക്കാരവും കൃതഘ്നതയും കാണിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُواْ الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لاَ تَعْدُواْ فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا
مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

154. തൂർ പർവതത്തെ അവർക്കുമീതെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് (ഈ ശാസനം അനുസരിക്കുമെന്ന്) നാം അവരോട് പ്രതിജ്ഞവാങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പ്രണമിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട് കവാടം കടക്കുവിൻ എന്നും ആജ്ഞാപിച്ചു. സാബത്ത് നിയമം ലംഘിക്കരുതെന്നും അവരോട് പറഞ്ഞു. സുദൃഢമായ കരാറാണ് നാം അവരിൽനിന്ന് വാങ്ങിയിരുന്നത്.

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بَآيَاتِ اللّهِ وَقَتْلِهِمُ الأَنْبِيَاء بِغَيْرِ حَقًّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلاَ يُؤْمِنُونَ إِلاَّ قَلِيلاً ﴿١٥٥﴾

155. ഈ കരാർ അവർ ലംഘിച്ചതിനാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിഷേധിച്ചതിനാലും പ്രവാചകന്മാരെ അന്യായമായി വധിച്ചതിനാലും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മൂടിക്കുള്ളിൽ

ഭദ്രമാണെന്ന് പറഞ്ഞതിനാലും-അവരുടെ സത്യനിഷേധപ്രവണതമൂലം അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്രവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ വളരെ കുറച്ചേ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു.

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

156. അവരുടെ അവിശ്വാസം കാരണമായും മർയമിനെക്കുറിച്ച് അവർ ഗുരുതരമായ അപവാദം പറഞ്ഞതിനാലും.

156: യഹൂദ സമുദായത്തിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ മതപാരമ്പര്യമുള്ള കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന കന്യക ഒരു നാൾ ഒരു കൈക്കുഞ്ഞിനേയുമെടുത്ത് വന്നപ്പോൾ കുട്ടിയുടെ പിതാവാരാണെന്ന് സമുദായനേതാക്കൾ അന്വേഷിച്ചു.അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയാതെ നവജാതശിശുവിൻെറ നേരെ ആംഗ്യം കാണിക്കുകയാണ് മർയം ചെയ്തത്. അപ്പോൾ ശിശു പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ദാസനാകുന്നു. എനിക്കവൻ വേദം നൽകുകയും എന്നെ പ്രവാചകനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു''. (19:30). ആദ്യം അവർക്ക് മർയമിനെക്കുറിച്ച് സംശയം തോന്നിയെങ്കിലും ഇതോടുകൂടി മർയം വിശുദ്ധയാണെന്നും അവർ പ്രസവിച്ച ശിശു പ്രവാചകനാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി. മർയമിൻെറ പേരിൽ അവർ വ്യഭിചാരകുറ്റം ആരോപിക്കുകയോ ശിശുവിനെ ജാരസന്തതിയെന്നധിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. യേശുവിൻെറ ജന്മത്തെക്കുറിച്ച് ഉൽഭവിച്ചേക്കാമായിരുന്ന സംശയത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം തന്നെ എന്നെന്നേക്കുമായി അല്ലാഹു അറുത്തുകളഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് മുപ്പത് വയസ്സാവുകയും പ്രബോധനപ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ മാതാവും പുത്രനും അധിക്ഷേപത്തിനിരയായി. പുരോഹിതപ്പരിഷകളുടെ കപട ഭക്തിയെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പുരോഹിതന്മാരുടെയും പൗരോഹിത്യമതത്തിൻെറയും ശത്രുവായി. അങ്ങനെ ആ പഴയ ആരോപണം കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ അവർ പറയാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അസാധാരണ ജനനം സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് അനുഭവവേദ്യമായ യാഥാർഥ്യങ്ങളെ മറച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് മർയം വേശ്യയാണെന്നും ഈസാ(അ)ജാരസന്താനമാണെന്നും ആ പാപികൾ അതിനീചവും ഗുരുതരവുമായ അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. മാതാവും പുത്രനും തികച്ചും പരിശുദ്ധരാണെന്ന് നന്നായറിയാമായിരുന്ന ആ ദ്രോഹികൾ,സത്യത്തെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി മനപ്പൂർവ്വം കെട്ടിച്ചമച്ച ഒരു തനി അപവാദം മാത്രമായിരുന്നു അത്.

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَـكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُواْ فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاَّ اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

157. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനായ, മർയമിൻെറ പുത്രൻ ഈസാ മസീഹിനെ ഞങ്ങൾ കൊന്നുകളഞ്ഞു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതിനാലും. വാസ്തവത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല.പിന്നെയോ, സംഭവം അവർക്ക് അവ്യക്തമാവുകയത്രെ ഉണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളവരും സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു. ഊഹാപോഹത്തെ പിന്തുടരുന്നതല്ലാതെ അവർക്ക് അതേപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല. ഉറപ്പായും അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

بَل رَّفَعَهُ اللّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

158. എന്നാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തന്നിലേക്കുയർത്തുകയാണുണ്ടായത്.അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

157,158:ഈസാ(അ)യോട് യഹൂദികൾ അനുവർത്തിച്ച നയം അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൻെറ സത്യദൂതനാണെന്ന് നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിശുവായിരിക്കെ തൊട്ടിലിൽ കിടന്ന്

സംസാരിച്ച സംഭവവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയ നിരവധി അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവാചകത്വത്തെ അസന്ദിഗ്ദമായി തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.
യഹൂദർക്ക് ഈസാമസീഹിനെ കൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഖുർആൻ അസന്ദിഗ്ദമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാൻ ആസൂത്രിതമായി ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും ആ ശ്രമം വിജയിപ്പിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കുരിശുസംഭവത്തിന് മുമ്പായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഈ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു എന്ന യഹൂദരുടെയും ക്രൈസ്തവരുടെയും വിശ്വാസം വെറും തെറ്റുധാരണയിൽനിന്ന് ഉണ്ടായതാണ്. ഏതോ ഒരാൾ വധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രൂപസാദൃശ്യം മൂലം അത് യേശുവാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. ഈസാമസീഹ് ദൈവദൂഷകനാണെന്ന് വാദിച്ച യഹൂദർക്കും അവരോട് ഭിന്നിച്ച് അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവർക്കും ഇതേപ്പറ്റി വ്യക്തമായ വിവരമില്ല. ആദ്യകാലത്തെ ക്രൈസ്തവർ യേശുവിൻെറ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് തികച്ചും സംശയാലുക്കൾ തന്നെയായിരുന്നു.
മതവിരുദ്ധനും ദൈവദൂഷകനുമാണെന്ന് മുദ്രകുത്തി ഈസാമസീഹിനെ കൊന്നുകളഞ്ഞതായി യഹൂദർ അഭിമാനപൂർവം അവകാശപ്പെടുന്നു. യേശു ക്രൂശിച്ച് കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന് യഹൂദരെപ്പോലെ ക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങളും വാദിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ദൈവപുത്രൻെറ വിശ്വാസികൾ, യഹൂദർ ദൈവപുത്രനെ ക്രൂശിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കുക മാത്രമല്ല, ആ വിശ്വാസത്തെയും സ്വന്തം നിഗമനങ്ങളെയും ആസ്പദമാക്കി പിൽക്കാലത്ത് ഒരു പുതിയ വിശ്വാസസംഹിത തന്നെ കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണുണ്ടായത്.കുരിശുസംഭവം ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനമായി മാറിയപ്പോൾ അതിനോട് വിയോജിക്കുന്ന സുവിശേഷങ്ങളെല്ലാം തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുമുണ്ടായി.അതിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ട ബർണബാസിൻെറ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു കൊല്ലപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടതെങ്ങനെയാണെന്ന് വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ സംഭവിച്ചത് ബർണബാസിൻെറ സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ നിർവാഹമില്ല. യഹൂദികൾക്ക് വാസ്തവം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നതും വ്യകതമല്ല.
കുരിശുസംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ക്രൈസ്തവർക്കിടയിലും ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായമില്ല. നിരവധി അഭിപ്രായങ്ങളാണ് അവർക്കിടയിലുള്ളത്. കുരിശിൽ തറച്ചത് യേശുവിനെയല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് രൂപസാദൃശ്യമുള്ള വേറെ ഒരാളായിരുന്നുവെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹം തന്നെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിൽ വെച്ച് മരണമടഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് വേറെ ചിലർ പറയുന്നു. അതല്ല, കുരിശിൽ വെച്ച് മരിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീട് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ശരീരം മാത്രം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, ആത്മാവ് ഉയർത്തപ്പെട്ടു എന്ന് വേറെ ചിലരും പറയുന്നു. യാഥാർഥ്യം ക്രൈസ്തവർക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്രമേൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവരിൽ പ്രസിദ്ധമാവുകയില്ലായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തം.
ആദ്യകാലത്ത് യേശുവിൻെറ ബദ്ധവൈരിയായിരുന്ന പൗലോസ് പിന്നീട് യേശുവിൻെറ കുരിശുമരണം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ആ സങ്കൽപത്തെ അടിത്തറയാക്കി പുതിയൊരു മതം നിർമിക്കുകകയും ചെയ്തു. യാഥാർഥവിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങളെയൊക്കെ ന്യായീകരിക്കാൻ വിചിത്രമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചമക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ വിലക്കപ്പെട്ട കനി തിന്നതിനാൽ ആദമും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതിപരമ്പരകളൊക്കെയും നിത്യമായ നരകശിക്ഷക്കർഹരായ പാപികളായിത്തീർന്നു. ദൈവദാസനും പ്രവാചകനുമായിരുന്ന ഈസാ(അ) ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമായി.യേശുവിൻെറ കുരിശുമരണം മനുഷ്യകുലത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമായും പാപപരിഹാരമായും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു. യേശുവിൻെറ ദിവ്യത്വത്തിലും ക്രൂശീകരണത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻെറ പാപമുക്തിക്കുള്ള ഏകമാർഗം എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു.
എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം ഇന്നും യേശുവിൻെറ ദിവ്യത്വത്തിലും ക്രൂശീകരണത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഏകദേശം 2000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ജീവിച്ച് മരിച്ചുപോയ സകല ആദം സന്തതികളും ഇതേപ്പറ്റി തീരെ അജ്ഞരായിരുന്നു. അവരിൽ ധാരാളം പ്രവാചകന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യകുലത്തിൻെറ പാപപരിഹാരത്തിനായി ദൈവം അനേകം സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ നിരന്തരം ചിന്തിച്ച് ആവിഷ്കരിച്ച പോംവഴി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നല്ലേ അതിനർഥം? പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ മുഴുവൻ സ്രഷ്ടാവും പരിപാപാലകനും സ്ഥലകാലാതീതനുമായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ ഭ്രൂണമായി പാർക്കുകയും പിന്നെ ശിശുവായി ജനിച്ച് തൻെറ സൃഷ്ടികളുടെ ആട്ടും തുപ്പും ഒടുവിൽ

ക്രൂശീകരണവും ഏറ്റുവാങ്ങുക എന്നത് തികച്ചും അസംഭവ്യമാകുന്നു. പ്രമാണങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചു എന്നതു മാത്രം പരലോകരക്ഷക്കും പാപമോചനത്തിനുമുള്ള കാരണമാകുമെങ്കിൽ മനുഷ്യൻെറ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പങ്കുമില്ലെന്ന് വരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ പാപമുക്തിക്കായി നിരപരാധിയായ ഒരു പുണ്യാത്മാവിനെ ക്രൂരമായ പീഡനങ്ങൾക്കും കുരിശുമരണത്തിനും വിധേയമാക്കുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ നീതിക്കും കാരുണ്യത്തിനും എതിരാവുകയില്ലേ? തൻെറ ദാസന്മാരുടെ കുറ്റം മാപ്പാക്കുകയും പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ പാപികൾ അവനോട് പ്രാർഥിക്കുകയും പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതിലെന്തർഥം?

ഈസാമസീഹിനെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്കുയർത്തി എന്ന് ഖണ്ഡിതമായും വ്യക്തമായും ഖുർആൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ എങ്ങനെയുയർത്തി എന്നതിനെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വിശദീകരണം നൽകുന്നില്ല. എങ്ങനെ ഉയർത്തിയാലും ഈസാ(അ)യോട് അല്ലാഹു വർത്തിച്ചത് തീർച്ചയായും ഒരസാധാരണ സ്വഭാവത്തിലാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു.

وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلاَّ لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

159. വേദവിശ്വാസികളിലാരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിൽ അദ്ദേഹം അവർക്കെതിരെ സാക്ഷിയായി വരുന്നതാകുന്നു.

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ اللّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

160. യഹൂദരുടെ അതിക്രമം കാരണമായി അവർക്കനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പല നല്ല വസ്തുക്കളും നാം അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കി. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) ധാരാളമായി തടഞ്ഞതുകൊണ്ടും.

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُواْ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

161. തങ്ങൾക്ക് വിരോധിക്കപ്പെട്ട പലിശ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ മുതലുകൾ അന്യായമായി തിന്നുന്നതുകൊണ്ടും. അവരിൽ നിന്നുള്ള സത്യനിഷേധികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

161:പലിശ വാങ്ങുന്നത് തൗറാത്തിൽ അസന്ദിഗ്ദമായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ച് നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരധർമമാണ്.

എൻെറ ജനത്തിൽ നിൻെറ അടുക്കലുള്ള ഒരു ദരിദ്രനു പണം വായ്പ കൊടുത്താൽ പൊലികടക്കാരനെപ്പോലെ ഇരിക്കരുത്. അവനോട് പലിശ വാങ്ങുകയും അരുത്. (പുറപ്പാട്, 22:25)

പണത്തിനോ ആഹാരത്തിനോ വായിപ്പ കൊടുക്കുന്ന യാതൊരു വസ്തുവിന്നോ സഹോദരനോടു പലിശ വാങ്ങരുത്. അന്യനോടു പലിശ വാങ്ങാം..(ആവർത്തന പുസ്തകം.23:19,20)

തൗറാത്തിൽ മറ്റനേകം സ്ഥലങ്ങളിലും പലിശനിരോധം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, തൗറാത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ജൂതന്മാരാണ് ഇന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പലിശക്കാർ.

لَّكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلاَةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ أُوْلَـئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

162. എന്നാല്‍ അവരിലെ അടിയുറച്ച ജ്ഞാനികളും സത്യവിശ്വാസികളും നിനക്ക്‌ അവതരിക്കപ്പെട്ടതിലും, നിനക്ക്‌ മുമ്പ്‌ അവതരിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്‌. നമസ്കാരം നിലനിര്‍ത്തുന്നവരും സകാത്ത്‌ നല്‍കുന്നവരും അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണവര്‍. അത്തരക്കാര്‍ക്ക്‌ നാം മഹത്തായ പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നതാകുന്നു.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِن بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾

163. നൂഹിനും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷമുള്ള പ്രവാചകന്മാര്‍ക്കും ദിവ്യബോധനം നല്‍കിയതെങ്ങനെയാണോ അങ്ങനെ നിനക്കും നാം ദിവ്യബോധനം നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഇബ്രാഹീം, ഇസ്മാഈല്‍, ഇസ്ഹാഖ്‌, യഅ്ഖൂബ്‌, യഅ്ഖൂബ്‌ സന്തതികള്‍, ഈസാ, അയ്യൂബ്‌, യൂനുസ്‌, ഹാറൂന്‍, സുലൈമാന്‍ എന്നിവര്‍ക്കും നാം ദിവ്യബോധനം നല്‍കിയിരുന്നു. നാം ദാവൂദിന്‌ 'സബൂര്‍' നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്‌.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

164. ഇതിനുമുമ്പ്‌ നാം നിനക്ക്‌ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ള ദൈവദൂതന്മാര്‍ക്കും ഇനിയും നിനക്ക്‌ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ലാത്ത ദൈവദൂതന്മാര്‍ക്കും (ദിവ്യബോധനം നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്‌). മൂസായോട്‌ അല്ലാഹു നേരിട്ട്‌ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

165. സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുന്നവരും മുന്നറിയിപ്പു നല്‍കുന്നവരുമായ ദൈവദൂതന്മാരായിരുന്നു അവര്‍. ദൈവദൂതന്മാരുടെ (നിയോഗത്തിനു) ശേഷം ജനത്തിന്‌ അല്ലാഹുവിനെതിരില്‍ ഒരു ന്യായവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിത്‌. അല്ലാഹു പ്രതാപിയും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

163-165: ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളില്‍ ആഗതരായിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും മനുഷ്യരിലേക്കുള്ള ദൈവദൂതന്മാരായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ഒരേ ദൗത്യമാണ്‌ നിര്‍വഹിച്ചത്‌. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സല്‍ക്കര്‍മത്തിന്റെയും നല്ല ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച്‌ സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുകയും സത്യനിഷേധത്തിന്റെയും ദുഷ്‌ക്കര്‍മങ്ങളുടെയും ദുഷ്‌ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച്‌ മുന്നറിയിപ്പു നല്‍കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെയെല്ലാം ദൗത്യം.എല്ലാ പൂര്‍വ്വ പ്രവാചകന്മാര്‍ക്കും സന്മാര്‍ഗം ലഭിച്ച അതേ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉറവിടത്തില്‍നിന്നാണ്‌ മുഹമ്മദ്‌നബി(സ)ക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്‌. ആരും കൊണ്ടുവരാത്ത ഒരു പുതിയ വസ്തു സമര്‍പ്പിച്ചുവെന്ന്‌ അദ്ദേഹം വാദിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ സൃഷ്‌ടികള്‍ക്കിടയില്‍ ഇങ്ങനെയൊരു ദൗത്യം പൂര്‍ത്തീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കില്‍ അന്ത്യനാളില്‍ മനുഷ്യകര്‍മങ്ങള്‍ വിചാരണചെയ്യുന്നതിനും രക്ഷാശിക്ഷകള്‍ വിധിക്കുന്നതിനും മതിയായ ന്യായമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. തനിക്ക്‌ അറിവ്‌ ലഭിച്ചില്ല, സത്യം അറിയാനുള്ള യാതൊരേര്‍പ്പാടും ദൈവം ചെയ്തില്ല എന്ന്‌ ഒഴികഴിവ്‌ പറയാന്‍ ഒരാള്‍ക്കും സന്ദര്‍ഭമില്ലാതിരിക്കാനാണ്‌ അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചയക്കുകയും വേദങ്ങള്‍ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്‌. അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ വേദം ഭേദഗതി കൂടാതെ നിലനില്‍ക്കുന്നതിനാല്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക്‌ അല്ലാഹുവിനെതിരെ ന്യായം ബോധിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരവസരവും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. പ്രവാചകത്വപരമ്പര അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനാല്‍ മാറ്റത്തിരുത്തലുകള്‍ കൂടാതെ ലോകാവസാനം വരെ ഈ

ഗ്രന്ഥം നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള ഏർപാടുകൾ അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിയും വല്ലവനും ദുർമാർഗം അവലംബിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവസന്ദേശം ലഭിച്ചിട്ടും അത് സ്വീകരിക്കാത്ത വ്യക്തിയുടെ പേരിലും സമസൃഷ്ടികൾ വഴിതെറ്റിക്കണ്ടിട്ട് അവരെ ഗുണദോഷിക്കാത്ത അറിവാളന്മാരുടെ പേരിലുമായിരിക്കും അതിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സത്യസന്ദേശം ലഭിച്ചവർ ദേഹേഛകളുടെയോ ദേശീയ-വംശീയ വികാരങ്ങളുടെയോ പേരിൽ അതിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ അവർ സത്യനിഷേധികളുടെ ഗണത്തിൽപെടുന്നതാണ്.

ബൈബിൾ പഴയനിയമത്തിലെ 'ദാവീതിൻെറ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്ന ഭാഗമാണ് 'സബൂർ'. ബൈബിളിലെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിലെന്നപോലെ സബൂറിലും കലർപ്പുകൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടാവാം. നിലവിലുള്ള ദാവീദിൻെറ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും ധാരാളം ധാർമികോപദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

لَّكِنِ اللّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلآئِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

166. എന്നാൽ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു, നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് അവൻെറ ജ്ഞാനത്താൽ അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതാണെന്ന്. മലക്കുകളും (അതിന്) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. സാക്ഷിയായി അല്ലാഹുതന്നെ എത്രയും മതിയായവനാണെങ്കിലും.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ اللّهِ قَدْ ضَلُّواْ ضَلاَلاً بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

167. ഈ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ദൈവികമാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടല്ലോ, അവർ (സത്യത്തിൽനിന്ന്) ബഹുദൂരം വഴിപിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمْ يَكُنِ اللّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلاَ لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقاً ﴿١٦٨﴾

168. സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അതിക്രമം കാണിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ അവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതല്ല. അവരെ അവൻ മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നതുമല്ല.

إِلاَّ طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

169. നരകത്തിൻെറ മാർഗമല്ലാതെ. അവരതിൽ എന്നെന്നും വസിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന് അത് വളരെ എളുപ്പമാകുന്നു.

167-169: ദൈവികസന്ദേശങ്ങളെ നിസ്സങ്കോചം തള്ളിക്കളയുകയും, മിഥ്യാസങ്കൽപങ്ങളിലും അധർമങ്ങളിലും അന്യായങ്ങളിലും നിർബാധം വിഹരിക്കുകയും, പ്രവാചകന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കുമെതിരെ കൊടിയ അക്രമമർദനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുകയും, അധർമത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതരീതി മനഃപൂർവം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ അല്ലാഹു അവർ സ്വയം തെരഞ്ഞെടുത്ത മാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ വിട്ടയക്കുന്നു. ആ മാർഗം അവരെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത് ശാശ്വത നരകത്തിലുമായിരിക്കും.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُواْ خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُواْ فَإِنَّ لِلّهِ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَكَانَ اللّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

170. അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ നാഥങ്കൽനിന്നുള്ള സത്യസന്ദേശവുമായി ഈ ദൈവദൂതനിതാ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുക. അതാണ്

നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. അഥവാ, നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ (അറിഞ്ഞിരിക്കുക:) ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതൊക്കെയും അല്ലാഹുവിൻെറതാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

170: പ്രവാചകനും ഖുർആനും അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മുഴുവൻ മനുഷ്യവർഗത്തിനും വേണ്ടിയാണ്. പ്രവാചകൻ വന്നില്ല സത്യം അറിഞ്ഞില്ല എന്നൊന്നുമുള്ള ന്യായങ്ങളുന്നയിക്കാൻ ഇനി യാതൊരു പഴുതും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ പ്രവാചകനെയും വേദത്തെയും അംഗീകരിക്കുകയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യാൻ ലോകത്തോടാഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ് ഖുർആൻ.

അല്ലാഹുവിന് സൃഷ്ടികളുടെ യാതൊരാശ്രയവും ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം മൂലം അവന് ഒരു നേട്ടം കിട്ടാനുള്ളതുകൊണ്ടുമല്ല. നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരംകൊണ്ട് അവന് യാതൊരു നഷ്ടം സംഭവിക്കാനും പോകുന്നില്ല. വിശ്വസിക്കുന്നതിൻെറ ഗുണം നിങ്ങൾക്കുതന്നെയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിട്ടുള്ളത് ഏതെന്നും ദോഷകരമായിട്ടുള്ളത് ഏതെന്നും അവൻ അറിയുന്നു. ഈ സത്യധർമ ശാസനകൾ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും ഉടമയുമായ ഏകദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുതന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لاَ تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ وَلاَ تَقُولُواْ عَلَى اللّهِ إِلاَّ الْحَقِّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرُسُلِهِ وَلاَ تَقُولُواْ ثَلاَثَةٌ انتَهُواْ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللّهُ إِلَـهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَات وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَفَى بِاللّهِ وَكِيلاً ﴿١٧١﴾

171. അല്ലയോ വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരുകവിയാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ സത്യമല്ലാത്തതൊന്നും ആരോപിക്കാതിരിക്കുവിൻ. മർയമിൻെറ പുത്രൻ ഈസാമസീഹ് അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനും അവൻ മർയമിലേക്കയച്ച അവൻെറ വചനവും അവങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരാത്മാവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ ദൂതന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. ത്രിത്വം വാദിക്കാതിരിക്കുക. അതിൽനിന്ന് വിരമിക്കുക. അതാണ് നിങ്ങൾക്കുത്തമം. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഒരേയൊരു ദൈവം മാത്രമാണ്. പുത്രനുണ്ടാവുകയെന്നതിൽനിന്ന് അവനെത്ര പരിശുദ്ധൻ. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതുമെല്ലാം അവൻേറതാകുന്നു. അതിൻെറ കാര്യനിർവഹണത്തിന് അല്ലാഹുതന്നെ മതി.

171: ഇവിടെ വേദക്കാർ എന്ന് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരുമാണ്. ക്രൈസ്തവരാണ് മുഖ്യ സംബോധിതർ. യേശുവിനെ എതിർത്തതിലും നിഷേധിച്ചതിലും അതിരുകവിഞ്ഞവരാണ് യഹൂദർ. യേശുവോടുള്ള അമിതമായ ആദരവിലും സ്നേഹത്തിലും അതിരു കവിഞ്ഞവരാണ് ക്രൈസ്തവർ. യേശുവിനെ ആദരണീയനായ ദൈവദൂതനായി കരുതുന്ന അന്ത്യപ്രവാചകനെയും വിശുദ്ധ ഖുർആനെയും അന്തിക്രിസ്തു(Enemy of Christ)വെന്ന് തള്ളിപ്പറയാനും അവർ ധൃഷ്ടരായി. ക്രൈസ്തവർ കൂടി അംഗീകരിക്കുന്ന ബൈബിൾ പഴയ നിയമം വിഗ്രഹാരാധനയെ ഖണ്ഡിതമായി നിരോധിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്ന് ആരോപിക്കുകയും, യേശു വിഗ്രഹമായി ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നത് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹവും ആദരവും അമിതമായതിനാലാണ്.

അല്ലാഹു മർയമിലേക്കയച്ച 'അവൻെറ വചനം' എന്നാൽ പുരുഷബീജസങ്കലനമില്ലാതെ ഗർഭം ധരിക്കണമെന്ന് മർയമിൻെറ ഗർഭാശത്തിൽ അല്ലാഹു ഉത്തരവിട്ടു എന്നർഥം. താൻ ഒരു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിനോട് 'ഉണ്ടാകൂ എന്ന് പറയുക' മാത്രമാകുന്നു അവൻെറ കാര്യം. അപ്പോഴതാ അത് ഉണ്ടാകുന്നു. (36:82). ഈ വചനം -കൽപിക്കൽ- തന്നെയാണ് അല്ലാഹു മർയമിൻെറ ഗർഭാശയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ച 'അവൻെറ വചനം' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചു എന്നത് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമാക്കാൻ ന്യായമല്ലെന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'ഈസായുടെ സൃഷ്ടിക്കുദാഹരണം ആദമിൻെറ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. അല്ലാഹു അവനെ മണ്ണിൽനിന്ന് രൂപപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടതിനോട് ഉണ്ടാവുക എന്ന് കൽപിച്ചു. അപ്പോൾ അവനുണ്ടായി.' (3:59).

'അവങ്കൽനിന്നുള്ള ആത്മാവും' എന്ന പദപ്രയോഗമാണ് യേശുവിൻെറ ദിവ്യത്വത്തിൻെറ തെളിവായി ചില ക്രൈസ്തവപണ്ഡിതന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുള്ളത്. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവിനെ അവർ ദൈവാത്മാവാക്കി. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ (Holy Ghost)യേശുവിൽ വിലയം ചെയ്ത ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധാത്മാവെന്നും അർഥം കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ പിതാവ് പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ മൂന്നു ദൈവങ്ങളെ സങ്കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ തീവ്രവാദമായിരുന്നു അത്.

'അവൻെറ ആത്മാവിൽനിന്ന്'' എന്നതിന് ദൈവാത്മാവിൻെറ ഭാഗം എന്ന് അർഥം കൽപിക്കുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവത്തിൻെറ പുത്രന്മാരാണ് എന്ന് പറയേണ്ടിവരും.

മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിൻെറ നാഥൻ മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞതോർക്കുക: ഞാൻ കളിമണ്ണിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ പോകുന്നു.സൃഷ്ടി പൂർത്തിയാക്കുകയും അതിൽ 'എൻെറ ആത്മാവിൽനിന്ന്'' ഊതുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ അവൻെറ മുമ്പിൽ പ്രണാമം ചെയ്യണം''. (38:71,72).

''എന്നിട്ട് അവനെ സന്തുലിതമാക്കി ശരിപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ തൻെറ ആത്മാവ് ഊതുകയും ചെയ്തു..'' (32:9)

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ(ജിബ്രീൽ എന്ന മലക്ക്) ത്രിത്വത്തിലെ ഒരു ദൈവമായിട്ടാണ് ക്രൈസ്തവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ബൈബിൾ വാക്യങ്ങൾതന്നെ ഈ സങ്കൽപത്തെ നിരാകരിക്കുന്നത് കാണുക. 'എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൻെറ ജനനം ഈ വണ്ണം ആയിരുന്നു. അവൻെറ അമ്മയായ മറിയ യോസേഫിന്നു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടിവരുംമുമ്പേ **പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ** ഗർഭിണിയായി കണ്ടു. അവളുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫ് നീതിമാനാകകൊണ്ടും അവൾക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായ്മകൊണ്ടും അവളെ ഗൂഢമായി ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഭാവിച്ചു. ഇങ്ങനെ നിനച്ചിരിക്കുമ്പോൾ **കർത്താവിൻെറ ദൂതൻ** അവന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ദാവീദിൻെറ മകനായ യോസേഫെ നിൻെറ ഭാര്യയായ മറിയയെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ട. അവളിൽ ഉല്പാദിതമായതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു.' (മത്തായി 1:18-21)

ഇവിടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവം തന്നെയെങ്കിൽ യഹോവയാൽ അല്ലെങ്കിൽ കർത്താവിനാൽ ഗർഭിണിയായി കാണപ്പെട്ടു എന്നല്ലേ പറയേണ്ടിയിരുന്നത്?

താൻ ദൈവത്തിൻെറ ദാസനും പ്രവാചകനുമാണെന്ന് യേശു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശൈശവത്തിൽ തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവദൂതന്മാരെ ദൈവങ്ങളായി വിശ്വസിച്ചുകൂടാ. ദൈവം മൂന്നാണെന്നും മൂന്നും ഒന്നാണെന്നും ഒക്കെ പറയുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ പേരിൽ ഗുരുതരമായ കള്ളം പറയലാണ്. ദൈവത്തിന് പുത്രന്മാരെ ആരോപിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധിയെ നിഷേധിക്കലാകുന്നു.

പുത്രനെന്ന നാമത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, പുത്രനെന്ന നാമം യേശുവിനു മാത്രമേ ദൈവത്താൽ ബാധകമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു എന്നു കാണുന്നില്ല. താഴെ കൊടുത്ത ബൈബിൾ വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

സങ്കീർത്തനം 89-27ൽ ദാവീദ് ദൈവപുത്രൻ.

1.ദിനവൃത്താന്തം 22:10-ൽ സോളമൻ ദൈവപുത്രൻ.

പഴയനിയമം. പുറപ്പാട് പുസ്തകം 4:22-ൽ ഇസ്രയേൽ ദൈവപുത്രൻ.

മേപ്പടി നിയമം 5-ാം പുസ്തകം 14:1-ൽ ഇസ്രായീൽ ഭവനക്കാർ ദൈവപുത്രർ.

യോഹന്നാൻ 1:12-ൽ അവൻെറ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെല്ലാം ദൈവപുത്രർ.

റോമ 8:14-ൽ ദൈവാത്മാവിനാൽ നടത്തപ്പെടുന്നവരെല്ലാം ദൈവപുത്രർ.

മത്തായി 7:11-ൽ പാപികൾപോലും ദൈവപുത്രർ.

ഈ ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ പുത്രൻ എന്നൊരു ശബ്ദം കൊണ്ട് എന്തൊരു പ്രത്യേകത ഇരിക്കുന്നു?

സ്നേഹിക്കാനും അനുസരിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ട യേശുവിനെ ആരാധിക്കുകയും ദൈവമാക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണ് യേശുവിൻെറ പിഗാമികൾ അനുവർത്തിച്ച തീവ്രത.യേശു ദൈവത്തോളമോ അതിനു മീതെയോ ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവം -യഹോവ- യേശുവിലേക്കും അതിനു താഴേക്കും വെട്ടിച്ചുരുക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. വിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ 'യേശുമിശിഹാക്ക് സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ' എന്നാണ് അഭിവാദ്യം. യഹോവക്ക് സ്തുതിയില്ല. യേശുശിഷ്യന്മാരുടെ ആചാരരീതികൾ കണ്ടാൽ യേശുമിശിഹായുടെ പിതാവാകാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ഒരു കഥാപാത്രം മാത്രമാണ് യഹോവ എന്ന് തോന്നി

പ്പോകും. ഇത്തരം വാദഗതികളെക്കുറിച്ചാണ്‌ 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച്‌ സത്യമല്ലാത്തതൊന്നും പറയരുത്‌' എന്ന്‌ പറയുന്നത്‌.

യഥാർഥത്തിൽ യേശു മർയം എന്ന മനുഷ്യസ്ത്രീയുടെ മകനാണ്‌. അവരുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ അദ്ദേഹം രൂപപ്പെടണമെന്ന്‌ അല്ലാഹു വിധിച്ചു. അങ്ങനെ യേശു രൂപം കൊണ്ടു. അതിലവൻ ഊതി. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ജന്മം കൊണ്ടു. സുവിശേഷങ്ങളിലെ യേശുവിൻെറ വ്യക്തമായ വാക്കുകളെ പ്രമാണമാക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ദൈവത്തിൻെറ ഏകത്വത്തെ നിഷേധിക്കുക വയ്യ. ഏകദൈവത്തോട്‌ ത്രിയേകത്വത്തേയും,ത്രിയേകത്വത്തോട്‌ ഏകദൈവത്വത്തേയും എങ്ങനെ ഒപ്പിച്ചുപോകാമെന്ന, അവർ സ്വയം സൃഷ്‌ടിച്ച്‌ സങ്കീർണമാക്കിയ പ്രശ്‌നം പരിഹരിക്കുവാൻ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രൈസ്തവപണ്ഡിതന്മാർ തലപുണ്ണാക്കുകയാണ്‌. ഇതിൻെറ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ ആസ്‌പദമാക്കി ധാരാളം കക്ഷികൾ അവരിലുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ദൈവം മൂന്നായിരിക്കുകയും അതേസമയം ഏകദൈവത്വം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക എങ്ങനെ സാധ്യമാകും? ഈ വൈരുധ്യം ദൈവമോ യേശുവോ ഉണ്ടാക്കിയതല്ല. തീവ്രവാദത്തിൽനിന്ന്‌ വിരമിക്കുക മാത്രമേ ഇതിനു പരിഹാരമുള്ളു.

അല്ലാഹുവെ ഏകദൈവമായും യേശുക്രിസ്തുവെ ദൈവദൂതനായും അംഗീകരിക്കുക. ഇത്‌ മാത്രമാണ്‌ ക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങളുടെ പ്രശ്‌നത്തിനുള്ള ഏക പ്രതിവിധി.

لَّن يَسْتَنكِفَ الْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْداً لِّلّهِ وَلاَ الْمَلآئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

172. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമയായിരിക്കുന്നതിൽ മസീഹിന്‌ ഒരിക്കലും അപമാനം തോന്നിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ സമീപസ്ഥരായ മലക്കുകൾക്കും(അപമാനം) തോന്നിയിട്ടില്ല. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്‌ വഴിപ്പെടുന്നത്‌ തനിക്ക്‌ അപമാനമെന്ന്‌ കരുതുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവരെയെല്ലാം അവൻ തൻെറ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാണ്‌.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُواْ وَاسْتَكْبَرُواْ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلُيمًا وَلاَ يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللّهِ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

173. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്‌ അവരർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം പൂർണമായി നൽകുന്നതാകുന്നു. അവൻെറ ഔദാര്യത്താൽ കൂടുതൽ വർധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ (അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമയായിരിക്കുന്നതിൽ)അപമാനം കരുതുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തവരോ, അവർക്കവൻ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നൽകുന്നതാണ്‌. അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന) യാതൊരു രക്ഷകനെയും സഹായിയെയും അവിടെ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾

174. അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ നാഥങ്കൽനിന്നുള്ള ന്യായപ്രമാണം നിങ്ങളിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക്‌ വ്യക്തമായി(നേർവഴി കാണിച്ചുതരുന്ന) പ്രകാശത്തെ നാമിതാ നിങ്ങൾക്ക്‌ ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُواْ بِاللّهِ وَاعْتَصَمُواْ بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

175. ആകയാൽ ആർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ,അവരെ അവൻ തൻെറ കാരുണ്യത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. തന്നിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാനുള്ള നേരായ പാതയിലൂടെ നയിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلاَلَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَآ إِن لَّمْ يَكُن لَّهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُواْ إِخْوَةً رِّجَالاً وَنِسَاء فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّواْ وَاللّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

176. അവർ നിന്നോട് വിധിതേടുന്നു.പറയുക:കലാലത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിതാവിധി നൽകുന്നു. മക്കളില്ലാത്ത ഒരാൾ മരിച്ചുപോയാൽ, അയാൾക്ക് ഒരു സഹോദരിയുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ വിട്ടേച്ചുപോയതിൻെറ പകുതി അവൾക്കുള്ളതാകുന്നു. ഇനി (സഹോദരി മരിക്കുകയും) അവൾക്ക് സന്താനമില്ലാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ സഹോദരൻ അവളുടെ(പൂർണ)അവകാശിയായിരിക്കും.ഇനി രണ്ട് സഹോദരികളാണുള്ളതെങ്കിൽ, അവൻ (സഹോദരൻ) വിട്ടേച്ചുപോയ സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം അവർക്കുള്ളതാണ്. ഇനി സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും കൂടിയാണുള്ളതെങ്കിൽ, ആണിന് രണ്ട് പെണ്ണിൻെറതിന് തുല്യമായ ഓഹരിയാണുള്ളത്. അല്ലാഹു നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു, നിങ്ങൾ പിഴച്ചു പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നന്നായറിയുന്നവനാണ്.

176: 'കലാലത്തി'ൻെറ അർഥത്തിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. സന്താനമില്ലാതെയും പിതാവും പിതാമഹനും ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലാതെയും മരണമടഞ്ഞ വ്യക്തിയാണ് കലാലത്ത് എന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. സന്താനമില്ലാതിരുന്നാൽ മതിയെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാകുന്നു.

****